

سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۋىنەۋەى فىكرىى

سەنتەرىكى كوردستانى ناھكومى ناسىاسىيە، گرنگى دەدات بە توژىنەۋە و تاوتويكردى پرسە ھزرىيە بنەرەتتەكان بۇ دووبارە ھىئانەگۈى دەق و تىكىستە پىرۈزەكان و چۈنەتتى دابەزاندنى چەمكە مەعرفى و بەبايەخەكانى ئىسلام لە بوارە جياۋزەكانى سەردەمدا.

نامانجەكانى سەنتەر:

- بوژاندنەۋەى بىرو ھزر و بەكارخستنى مەعرفەى ئىسلامى لە ناۋەندە زانكۋى و پەرۋەردەيەكاندا، بە پشتەستن بە بەھرە و توانا خوديەكانى ئەكادىميانى كوردستان و جىھانى ئىسلامى و ئەزموونى بىرمەندانى مسولمان.

- پەرەپىدان و پەسەندكردى روانگەى زانستى مەنەجى لە چارەسەركردى كىشە و گرفته ھزرىيەكاندا و بىلايەنبوون لە پرسە خىلافىيەكاندا و خۇبەدووركرتن لە برىارى پىشۋەخت و شىۋازى سۆزدارانە و ھەولدان بۇ بايەتتەيون.

- كاراكردى كەلەپوورى دەۋلەمەندى ئىسلامى و سوودەوركرتن لە سەرچاۋە گرنگەكانى بىرى ئىسلامى لە كۈن و نويدا و سەرلەنوئى ھىئانەگۈى چەمكە فىكرىيە دوپنراۋەكان لە مېژۋوى ئىسلامىدا، بە رەچاۋكردى گۇرپانەكانى سەردەم.

- پەرەپىدانى چەمكى شىعتىدال لە كاىە فىكرى و مەعرفىيە جياۋزەكاندا و خۇبەدووركرتن لە تىپەراندن و بەزايەدان.

- سەنتەر كاردەكات بۇ سەرلەنوئى و بەردەوام خويندەۋەى ھەردوۋ پەرۋاى قورئان و بوونەۋەر بەپىتى مەنەج و مېتۋدى زانستى و بەبى چاۋلىكەرى، بەلگو بە ئەفەسىكى تازە و بە سوودەوركرتن لە عەقلى راشكاۋ و ئەقلى سەلمىتراۋ.

ئەم كىتەپ:

گۈزەرىكە بەناۋ وردەكارىى چىرۈكە قورئانىيەكاندا، تىايدا خوينەر بە وردەكارىى و گرنگى دەستەۋاژە و وشە و تەئانەت بوونى پىتتىك لە شۋىننىكا و ئەبوونى لە شۋىننىكى دىكەدا ئاشنا دەكات. تىايدا باس لە ھۇكارى دووبارەبوونەۋەى چىرۈك دەكات لە قورئاندا، تىشك دەخاتە سەر ھەلېژاردنى دىمەنىك لە چىرۈكىكا و باسكردنى لە سورەتتىكى دىارىكارۋادا، ھۇكارى ئەۋەى بۇچى لە ھەندىك شۋىندا چىرۈكىك بە پوختى باسكارۋە و لە شۋىننىكى دىكەدا بە درېژىي دەخاتەروو. ئەى رۇلى "بازدان" چىيە بەسەر كات و شۋىندا لە دىمەنەكانى چىرۈكدا؟. ئەى چ وردەكارىى و نەپتىيەك ھەيە لەناۋ دىمەنى حىۋار و گفتوگۋى رۋوداۋەكانى پاش زىندووبوونەۋە و بەھەشت و دۆزەخدا؟

بۇچى ھەندىك چار لەناۋ گىرپانەۋەكاندا وشەى (قال) ھاتوۋە، ئەى بۇ چارى دىكە نەھاتوۋە؟، يان بۇچى دوۋچار ھاتوۋە؟ ئەى بۇ ھەندىكچار بكەرى (قال) دىار نىيە؟ ئەى ئەۋە كىيە كە راسپىردراۋە بە وتنى گوزارشتى كۇتايى دىمەنى رۋوداۋەكانى پاش زىندووبوونەۋە لەناۋ چىرۈكە قورئانىيەكاندا، كە بە شىۋازى (قىل - وترا)، دىمەنەكە بەپايان گەشتوۋە؟ لە كۇتايىشدا ئەۋە بە خوينەر دەلەت: خۇداى گەۋرە سەرچەم ئەم چىرۈكانەى بۇ سەرۋەرى مرقۇايەتى و پاشان بۇ "من" و "تۇ"، گىراۋەتەۋە..

ناۋازەى چىرۈكە قورئانىيەكان

نامادەكردى: فەرىدوون نەحمەد پىنجوئى

ناۋازەى

چىرۈكە قورئانىيەكان

چەند سەرنج و وردبوونەۋەىك

لە چىرۈكەكانى قورئانى پىرۋز

نامادەكردى

فەرىدوون نەحمەد پىنجوئى

لە پلاۋكراۋەكانى

سەنتەرى زەھاۋى بۇ لىكۋىنەۋەى فىكرىى (۵۳)

فەرىدوون نەحمەد پىنجوئى

- سالى ۱۹۸۱ لەدايكبوۋە.

- خويندى زانكۋى لە سالى ۲۰۰۴

لە سلىمانى تەۋاۋ كرددوۋە.

- برۋانامەى ماستەرى لە زمانى عەرەبى لە

زانكۋى سلىمانى سالى ۲۰۱۱ بەدەستەپناۋە.

- مامۇستايە لە بەشى زمانى عەرەبى كۋلىجى

زمان - زانكۋى سلىمانى.

- ۋانەپىژ بوۋە لە زانكۋى گەشەپىدانى مرقىى.

ناوازه‌ی

چیرۆكه قورئانییه‌كان

چه‌ند سه‌رنج و وردبوونه‌وه‌یه‌ك

له چیرۆكه‌كانی قورئانی پیرۆز

ناوازهیی چیرۆکه قورئانییه کان

له بلاوگراوهکانی سهنته‌ری زه‌هاوی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی فیکریی
ژماره (٥٣)

- ئاماده‌کردنی: فه‌ره‌یدون ئه‌حمه‌د پینجیوینی.
- باب‌ه‌ت: ئه‌ده‌بی.
- دیزاین: ره‌وشت محه‌مه‌د.
- چاپ: یه‌که‌م - ناوه‌ندی رینوین.

له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان
ژماره (١٦٨١) ی سالی ٢٠١٧ پیندراوه

ناوازهیی

چیرۆکه قورئانییه کان

چه ند سه رنج و ورد بوونه وه یه ك

له چیرۆكه كانی قورئانی پیروژ

ناماده کردنی

فهره یدون نه همه د پینجویینی

۲۰۱۷

ناوەرۆك

- سەرەتا ۷
- پیشەکی ۹
- دەستیچك ۱۰

دەروازەى يەكەم:

چەند تیشكیک بۆ سەرتایبە تەندیبەکانی چیرۆکەکانی قورئانی پیرۆز ... ۱۳

بەشى يەكەم: گونجاوی چیرۆکە قورئانییەکان لەگەڵ

- مەبەستەکانی ھاتنە خوارەوہی قورئاندا ۱۵
- بەشى دووہم: ھەڵبژاردنی رووداوہکان لەناو چیرۆکدا ۲۷
- بەشى سێھەم: دووبارەکردنەوہی چیرۆک لە قورئاندا ۴۲
- بەشى چوارەم: باسکردنی وردەکاری، یان بە پوختی باسکردن ۶۰

دهروازهی دووهم:

- جووئله کردن به رووداوو بازدان به سهر رووداودا له چیرۆکه قورئانییه کاندای .. ۸۱
- بهشی یه کهم: جوئه و بزواتی رووداوه کان له "حیوار" و "گنپانه وهدا" ۸۳
- بهشی دووهم: بازدان به رووداو له پئی تیپه پاندنی کات و شوینه وه ۹۹
- بهشی سییه م: جوهره کانی بازدان به رووداو ۱۲۳

دهروازهی سییه م:

- شاردنه وهی "قسه" و "قسه کهر" و "وشه ی (قال)" و ... ۱۴۹
- بهشی یه کهم: بنیاتی دیمه نی چیرۆکه کان له نیوان "لابردنی" ی
- وشه ی (قال) و "دوباره کردنه وهیدا" ۱۵۱
- بهشی دووهم: شاردنه وهی "قسه کهر" و هینانی وه سف، وه ک گوزارشتکه ر . ۱۷۵
- بهشی سییه م: بهرجه سته کردنی دیمه نه غه ییبیه کان له پئی شاردنه وهی و شه ی (قال) ... ۱۸۷
- کۆتایی ۲۰۸

سەرەتا

بە ناوی خۆی بەخشندەى میهرەبان

سوپاس و ستایش بۆ پەرۋەردگارى جیهانیان و دروود و سەلام
لە سەر گیانی ئازیز و سەرۋەرمان محەممەد، وە لە سەر یار و یاوەر و
شوینکە و توانی تا پۆژی دواى.

گومانی تیدا نییە، چیرۆک پانتاییەکی فراوانی لە قورئانی پیرۆزدا
تەنیوە و ەك و تراوە سییەکی قورئانی پیرۆز بریتیە لە چیرۆک، ئەم
چیرۆکانەش چەند جورێکن و ەیانە چیرۆکی گەلان و پیغەمبەرەن و
ناودارانى میژوو، ەشیانە چیرۆکی پيش سات و شوین (زەمان و
مەکان) و چیرۆکی ئەو کاراکتەرەن کە مەزھ نایانینیت، ەندیکی
دیکەیان چیرۆکی پەندنامین و چەند شیوەیەکی دیکە، کە پشت بە خوا
دواتر نمونە بۆ ەریەکیان دەھێنەو.

ئەم نامیلکە یە پیکھاتوو لە پوانینیکی جیاواز بۆ ئەو چیرۆکە
قورئانیانە و سەرچاوەی سەرەکیی ئەم کتیبە بریتیە لە کتیبیک
بە ناویشانی (بدائع الاضمار القصصي في القرآن الكريم)، لە نووسینی
(کاظم الظواهري)، کە ەك دەردەکەوێت لە بنچینەدا توێژینەو ەیەکی
ئەکاڤیمیە.

کارى ئیمە ەك ئامادەکار، بریتیە لە ەرگرتنی بیروکە
سەرەکییەکی بابەتەکە و داڕشتنەو ە بە زمانى پاراوى کوردی و

گه یاندنی به خوینهران، واته کاره که ناچیته بواری "وه رگپران" وه، به لکو زیاتر "ئاماده کردن" و دارپشتنه وهی بیرۆکه کانی ئه و کتیبه یه، زۆرتیش جه ختمان له سه ره پێنان و شیکردنه وهی نمونه کان کردوه . سه باره ت به ته فسیره کوردیه که ی ئایه ته کان، به ده ستکارییه وه سوودمان له ته فسیری ئاسانی مامۆستا بورهان محهمه د ئه مین و چه ند ته فسیریکی دیکه وه رگرتوه .

ده بیته ئه وه ش له بیر نه که م، که بیرۆکه ی سه ره کی بو ئاماده کردنی ئه م کتیبه، ده گه رپته وه بو به رپز "ئه ندازیار عوسمان"، که پاش پیشکه شکردنی سیمیناریکمان له سه نته ری زه هاوی له ۲۰۱۶/۶/۲ و به خزمه تگه یشتنی و پاشتریش یه کترینینه وه له سیمیناریکی دیکه دا، پیشنیازی ئه م کتیبه ی بۆکردم تا ئاماده ی بکه م و به زمانی کوردی دایرپژمه وه، له به ره ئه وه فه زلی به رپزیان له م کاره دا دیاره و جیی سوپاسه .

له کۆتاییدا، له خوا ی بالاده ست داواکارم ئه م کاره بچوکه م لیوه ربگریته و بیخاته ریزی خزمه تیکی بچوکی قورئانی پیروژه وه .

فه ره یدون ئه حمه د

مامۆستای به شی زمانی عه ره بی

له زانکۆی سلیمانی

پیشه‌کی

سوپاس و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگار و دروود و سلاویش له‌سه‌ر گیانی سه‌روه‌رمان و یارو یاوه‌رانی.

له ئیستادا به زمانی کوردی، چه‌ند ته‌فسیری قورئان هه‌یه، ئه‌وه‌ی به‌لای منه‌وه پێویسته ئه‌وه‌یه، که له‌سه‌ر قورئان خۆی بنووسریت تا خه‌لک زیاتر شاره‌زاین له قورئان و وه‌ک خواردنی خیرا به‌ نرخیکێ که‌م و به‌ کاتیکی که‌م، تێر ببن، له‌م بواره‌دا، به‌نده کتیبی له‌خزمه‌ت قورئاندا، له نه‌وه‌ده‌کاندا نووسیوه، که دوو سه‌د و چه‌فتا هه‌لوێسته‌یه له خزمه‌ت ئایه‌ته‌کانی قورئاندا، له کتیبه‌کانی تریشمدا بابه‌تی قورئانیان تێدایه و هه‌ندیکیشیان تاییه‌تن به‌ بواری وردبوونه‌وه له قورئان، وه‌ک: دیمه‌نه‌کانی قورئان، فراوانیی مانا له قورئاندا، به‌لێنه‌کانی قورئان، خۆپاراستنی قورئان له هه‌ندی مانا، تازه‌گه‌ریی قورئان..

بۆخۆم زۆر چه‌زم له بواری وردبوونه‌وه‌یه له قورئان و ئه‌م بابه‌ته‌م له ئینته‌رنیته‌وه ده‌ستکه‌وت و پێشنیازم کرد بۆ برای به‌ڕێزم مامۆستا فه‌ره‌یدون، وا سوپاس بۆ خوا ته‌واوی کرد، هیوادارم که جه‌نابیان و مامۆستایانی بواری زمانی عه‌ره‌بی هاوشیوه‌ی ئه‌و کاره، کاری ترممان بۆ بکه‌ن و کتیبخانه‌ی کوردیی ده‌وله‌مه‌ند بکه‌ن.

ئاشکرایه که موعجزه قورئانییه کان ته‌واو نابین و به‌رده‌وام شتی
 نوی دهرده‌که‌ویت، که نه‌و‌ه‌ش په‌یمانی خوایه: ﴿سَرُّیْهِمْ ءَايَتَنَا فِي
 الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ۚ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰی
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (فصلت: ۵۳).

جا هه‌رچه‌ند خزمه‌تی قورئان بکه‌ین، که دوا په‌یامی خوایه، هیشتا
 هه‌ر که‌مه، چونکه قورئان هیدایه‌تدهره بو راستترین و ته‌واوترین ریگا:
 ﴿اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِیۡ لِلّٰی هِیَ اَقْوَمُ وَبُشْرٰۤی الْمُؤْمِنِیۡنَ الَّذِیۡنَ یَعْمَلُوۡنَ
 الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمۡ اَجْرًا کَبِیۡرًا﴾ (۹) و مایه‌ی سه‌رفرازی دنیا و
 قیامه‌ت‌مانه.

خزمه‌تکاریکی بچوکی قورئان
 نه‌ندازیار عوسمان

دەستپىك

چىرۆك يەككىگە لەو ھۆكارە زۆرانەى قورئانى پىرۆز، كە خىۋى گەورە بۆ بەدىھىيانى ئەو ئامانجە كە قورئان لەپىناۋىدا نىردراۋە، ھىناۋىيەتى. ئەو ئامانجەش سەرچەم سوورەتەكانى قورئانى پىرۆزى پىكخستوو بە جىاۋازىي مەبەستى ھەر سوورەتلىك كە لە كۆتايىدا سەرچەمىيان ئامانجىكى بىنەپەرتى پىككەھىنن، كە قورئان لەپىناۋى ئەو ئامانجە بىنەپەرتىيەدا دابەزىۋە، ئەو ئامانجەش لە سى خالدا كورت دەبىتتەۋە:

يەكەم: سەلماندنى ئەۋەى كە قورئانى پىرۆز پەرچو "مۇعجىزە" يە و مۇقۇتۋاناي ھىنانى ھاۋشىۋەى قورئانى نىيە، ئەمەش واتە سەرچاۋەى قورئانى پىرۆز لە مۇقۇتۋە نىيە.

دوۋەم: پاش سەلماندنى يەكەم، بە دوايدا ئەۋەش دەسەلمىت كە ئەو پىغەمبەرەى ئەم قورئانەى پىدانىردراۋە، راستە و راستگۈيە و لەلايەن نىردەرلىك و سەرچاۋەيەكى نامرۇيىيەۋە نىردراۋە.

سىھەم: كە گرنگترىنيانە، ئامانجى پەيامەكە خۇيەتى، ئەۋەيە كە بە سەلماندنى خالى دوۋەم بە بەلگەى خالى يەكەم، راستىيەتى ئەو شتانەش دەسەلمىت كە ئەم پىغەمبەرە ھىناۋى، كە ئەۋەش كرۆك و جەۋھەرى ئەم ئاينەيە، كە برىتييە لە "ۋەحدانىيەتى پەرۋەردىگارى بەدىھىنەرى گشت شتىك و، دروستكەرى ئەو پىغەمبەرە و نىردەرى ئەم قورئانە".

قورئانى پىرۆز لەسەر ئەم سى خالە بنىاتنراۋە و لە دەۋرى ئەمانە دەخولىتەۋە، ئەگەرچى شىۋاز و پىگاكانى وىناكردن و گوزارشتلىكردن و

ھۆکارەکانى سەلماندن و جۆرەکانى بەلگەھىنانەو، لەسەر يەكێك لەو سى
خاڵە، يان ھەمووى، جياواز بێت.

جا چىرۆكە قورئانييەكان، كە لەمیانەى سوورەتەكانى قورئاندا ھەن، بۆ
ئەو ھاتوون ھەمان ئامانج كە قورئانى لە پیناودا داھەزیو، بەپننەدى.
ھاوكات بۆ بەدیھێنانى ھەندىك ئامانجى دىكە، كە پەيوەندى بە چىرۆكەكە
خۆى و ئەو سوورەتەو ھەيە كە تايادا ھاتوو، بەلام لە كۆتاييدا لەگەڵ
ئامانجە گەرەكەى قورئاندا يەك دەگرێتەو.

ئیمە لەم كۆتیبەدا، ھەول دەدەین چەند تیشكێك بخەینە سەر ئەو چىرۆكە
قورئانيیانە، بە پشتبەستن بە ھونەرى چىرۆك و لایەنە ئەدەبىيە باوھەكان.
بەلێ، بە پشتبەستن بە تەكنىكى چىرۆك و لایەنە ئەدەبىيەكان، بەلام
دەبێت ئەو ھەمان لەبەرئەچىت كە لە بنەپەتدا قورئانى پیرۆز، كۆتیبى ئاینە
نەك ھونەر، كۆتیبى دینە نەك ئەدەب، بەلام ھاوتەرىب بە زانىنى ئەم
پاستىيە، دەبێت ئەو ھەش بەھەند وەرگىرین كە موعجىزە و پەرچووى قورئان
لە پەوانبىژى و دەربرپنەكانىدايە و ئەمەش پەيوەندىيەكى تووندوتۆلى بە
ھونەرەو ھەيە.. پاشئەو ھى مرۆف مانای "چىرۆكى ھونەرى" زانى و لە
شارستانىتى نویدا بنەما و پەرگەزەكانى ديارىكران، ئەوكات ھەندىك لە
توێژەرەن دىقەتیان دا زۆر لە بنەما و پيساكانى ئەم ھونەرە، پيشتر لە
قورئاندا ھاتوون و بەدیدیەكرين، ئەو ھەش تەنھا لە رپى "وشە"و، بەلێ..
وشە، ئەو وشەيەى كە لە رپىو ھەموو پوويەكى ھونەرى چىرۆكى پى
دروست دەكرێت.

دەروازەى يەكەم

چەند تيشكىك بۇ سەرتايىيە تەندىيەكانى

چىرۆكەكانى قورئانى پىرۆز

به شی یه که م
گونجاوی چیرۆکه قورئانییه کان
له گه ل مه به سته کانی هاتنه خواره وهی قورئاندا

مه به سته له م خاله ئه وهیه، که هیچ چیرۆکی قورئان به بی هۆ له شوینیکدا باسنه کراوه، له ههر سووره تیکدا باسی چیرۆکی کرابیت، ئامانج لێ به سته وهی چیرۆکه که یه به مه به سته سهره کی سووره ته که و پاشانیش به ئامانجه سهره کییه که ی هاتنه خواره وهی قورئان، با نمونه یه که له و باره وه وه ربگرین، سووره تی "الأعراف".

خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿الْمَصَّ ۝۱﴾ كَتَبُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيُنْذِرَ بِهِ وَذَكَرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۳﴾ (الأعراف: ۱-۳) واته: (ئهم قورئانه کتیبیکه و بۆت هاتووه ته خواره وه، که وابوو با سه غله تی له دل و ده رووندا نه بیته (له گه یاننیدا)، بۆ ئه وهی خه لکی پی بیدار بکه یته وه، ههروه ها یاده وه ریشه بۆ ئیمانداران. شوینی ئه و (به رنامه یه) بکه ون که له لایه ن پهروه ردگار تانه وه بۆتان هی نراوه ته

خواره وه، جگه له و زاته شوینی هیچ پشتیوان و خۆشه‌ویستیکی تر مه‌که‌ون، که م یاده‌وه‌ری و په‌ندوه‌رده‌گرن و بیرده‌که‌نه‌وه‌!.

لێ‌رده‌دا ده‌بینین، خوای گه‌وره‌ باسی ئه‌و "کتیّب"‌ه‌ی کردووه‌ که ناردووێه‌تییه‌ خواره‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروود ی خوای لیبیت)، داوای لیده‌کات ئارام بگریت و خۆراگرییت له‌سه‌ر بانگه‌وازکردن بۆ لای په‌روه‌ردگار به‌م کتیبه‌، پاشان ئاراسته‌ی گفتوگو و قسه‌کان ده‌کاته به‌نده‌کانی، فه‌رمانیان پیده‌کات و ریگرییان لیده‌کات له‌و په‌تایه‌ی که مروّفه‌یه‌میشه‌ تووشی ده‌بیّت، که دلّیان ره‌ق ده‌بیّت و به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی خوایان له‌بیرده‌چیته‌وه‌، ئه‌م فه‌رمان و نه‌هییه‌، پیویست ده‌کات سه‌ره‌نجامی میلله‌تانی دیکه‌ی به‌سه‌ردا باسبکریّت، که چاره‌نووسیان چی لیّه‌ات، به‌لام باسه‌که‌ به‌شیوه‌ی "گشتگیر"، نه‌ک "به‌دیاریکراوی" باسی میلله‌تیک. ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِّن قَرِيبٍ اَهْلِكُنْهَا

فَجَاءَهَا بِاسْنَابَيْتًا اَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ اِذْ جَاءَهُمْ بِاسْنَا اِلَّا اَنْ قَالُوا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ﴿٥﴾ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِي اَرْسَلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ

﴿٦﴾ (الأعراف: ٤ - ٦)، واته: (چه‌نده‌ها شار و دیهاتمان وێران و کاول کرد، له‌کاتی‌که‌دا له‌ شه‌ودا خه‌وتبوون، یان له‌ کاتی پشووی نیوه‌پۆدا بوون، کتوپر سزا و تۆله‌ی ئێمه‌ یه‌خه‌ی پیگرتن. ئه‌و کاته‌ که سزای ئێمه‌ یه‌خه‌ی پیگرتن، ئینجا قسه‌ و گوفتار و دوعا و نزایان هیچ نه‌بوو ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بیّت ده‌یانووت: به‌پراستی ئێمه‌ سته‌مکار بووین،

به پراستی ئیمه یاخی بووین. ئنجا سویند بیت به خوا، بیگومان ئیمه
پرسیار ده کهین له وانهی که پیغه مبه رانیان بۆ په وانه کراوه، سویند بیت
به خوا، له پیغه مبه رانیان ده پرسینه وه ده ربارهی هه لویستی ئه و
خه لکه به رامبه ریان). تا ده گاته ئامانجی ئه وهی بۆچی چیرۆک
باسده کریت و مه به ست له هینانی چیرۆک چیه، ده فه رمویت:

﴿ فَلَقَضْنَ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴾ (الأعراف: ٧) واته: (ئنجا
سویند بیت به خوا، به پراستی هه موو به سه رهاته کان له سه ر بنچینهی
زانباری و ئاگاداری ته واو ده خهینه روو و ده یلئینه وه بۆیان، ئیمه بیئاگا
نه بووین له هه لسوکه وتیان)، ئه مه ش بۆ ئه وهی ئه م چیرۆکانه په ند بن
بۆ ئه وانهی دواي خویان، واته بۆ ئوممه تی قورئان و ئاگادار که ره وه بیت
بۆ هاتنی سزا بۆ ئه وانهی به دروی ده زانن و مژده ده ر بیت بۆ ئه وانهی به
پراستی ده زانن، ده فه رمویت: ﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (٨) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
يَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴾ (الأعراف: ٨-٩) واته: (ته رازوو پیوهی
پراست و دروست له و پۆژه دایه، پاشان ئه وهی تای ته رازووی (خیر و
چاکه کانی) سه نگین بیت، ئه وه ئیتر ئه و جوړه که سانه سه رکه وتوو و
سه رفرازن. ئه وه ش تای ته رازووی (خیر و چاکه کانی سووک بیت)، ئه و
جوړه که سانه ئه وانه که خویان دۆراند و خویان له ده ستدا، به هووی
ئه وهی که برپایان به به لگه و ئایه ته کانی ئیمه نییه و سته م ده که ن).

به مشیوهیه، چیرۆکه گشتگیره که دهبیته نمونهیه کی گشتی و له سه ره تای سووره ته که وه باسه ده کریت، تا ئه و مه بهسته پرونبکاته وه که چیرۆکه کان به گشتی و چیرۆکه کانی ناو ئه و سووره ته به تاییه تی بۆی هاتوون، که ئامانجه سه ره کییه که بریتیه له باسکردنی موعجیزه یه کی پیغه مبه ریکی نێردراو له لایه ن خواوه، بۆ بانگکردنی خه لکی بۆ یه کتاپه رستی و داننانیان به فه زلی خوا به سه ر خه لکییه وه، به وه ی که دروستیکردوون و کردوونیه تییه جینشین له سه ر زه ویدا، ده فه رمویت:

﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ ۚ فَلْيَلَا مَا تَشْكُرُونَ ۝۱۰﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ (الاعراف: ۱۰ - ۱۱) واته: (به پاستی ئیمه ئیوه مان نیشه جی کرد له م زه ویه دا و ده سه لاتمان پی به خشین و جوړه ها هوکاری ژیانمان تیایدا بۆ سازاندوون، که چی سوپاسی که می نیعمه ته کان ده که ن، یان که متان سوپاسگوزان. به پاستی ئیمه (باوه گه وره ی) ئیوه مان دروستکرد و نه خش و نیگاری پروالته و پوخساری ئیوه مان کیشا، پاشان وتمان به فریشه ته کان: ئاده ی سوژده به رن بۆ ئاده م، جا هه موو فریشه ته کان سوژده یان برد، جگه له ئیبلیس، ئیتر به مشیوهیه سووره ته که به رده وام ده بیته له گیرانه وه ی چیرۆکی ژماره یه ک نه ته وه و پیغه مبه ران، هه ر له ئاده مه وه، له ناوبه ی نه کانیدا باس له نیعمه ته کانی خوا و فه رمان و نه هییه کانی ده کریت، به لام به جوړیک که له گه ل هه ر

چیرۆکیکیاندا بگونجیّت و ببیّته شوینی به لگه هینانه وه به پروداوه کانی
چیرۆکه که .

له میانه ی چیرۆکه کاندا هاوشیوه ی هه لۆیستی پیغه مبه ری خۆمان،
ده بینین له گه ل هۆزه که یدا که نکولی په یامه که یان ده کرد، ئه وه تا نوح
به هۆزه که ی ده لیّت: ﴿ اَوْعِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ ﴾ (الأعراف: ٦٣) واته: (ئایا ئیوه سه رسام بوون له هاتنی
به رنامه و یادخه ره وه یه ک له لایه ن په روه ردگار تانه وه بۆ سه ر پیاویکی
(پاستگو) له خۆتان، تا بیدارتان بکاته وه)، هه روه ها هودیش
به هه مانشیوه، به هۆزه که ی ده لیّت: ﴿ اَوْعِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ﴾ (الأعراف: ٦٩) واته: (ئایا ئیوه سه رسام
بوون له هاتنی به رنامه و یادخه ره وه یه ک له لایه ن په روه ردگار تانه وه بۆ
سه ر پیاویکی (پاستگو) له خۆتان، تا بیدارتان بکاته وه)، ته نانه ت هود
(سه لامی خوی لیبت) هه مان ئه رکی چیرۆکه قورئانییه کان ده لیّته وه
که بیرخسته وه ی میلله تانی دیکه یه، هود ده فه رمویت: ﴿ وَاذْكُرُوا

اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا

ءَالَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴾ (الأعراف: ٦٩) واته: (جا یادی ئه و کاته
بکه نه وه که خوا ئیوه ی کرده جینشین له دوی قه ومی نوح، له پروی
جه سته وه زیاد له وان گه وره و تیرو ته واو به دیه تان، که واته یادی ناز و
نیعمه ته کانی خوا بکه ن، بۆ ئه وه ی سه رفراز بن)، دواتر سالح (سه لامی

خوای لیبیت) چیرۆکی نه ته وه کانی پیش خویان به بیر هۆزه که ی ده هینیتته وه: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ (الاعراف: ۷۴) واته: (یادی ئه و کاته ش بکه نه وه که خوا ئیوه ی کرده جینشین له دوا ی قه ومی عاد)، دواتر سه ره نجانی هۆزه که ی (لوط) (سه لامی خوای لیبیت) ده بینین، که له کۆتاییدا خوای گه وره پووی قسه ده کاته پیغه مبه ره که ی (محه ممه د) (سه لامی خوای لیبیت) و ده فه رمویت: ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ (۸۴) (الاعراف: ۸۴) واته: (بزانه و دیقه ت بده، سه ره نه نجامی تاوانباران چۆن بوو)، تا به بیر ی پیغه مبه ره که ی بهینیتته وه که ئامانجی باسکردنی ئه م چیرۆکانه، دلنیا کردنه وه یه تی له وه ی که خوای گه وره مۆله ت ده دات به سته مکاران تا بیانویان نه مینیت و پاشان که گرتنی خراپ ده یانگریت. له به ره وه خوای گه وره پیش ئه وه ی سه ره له نوێ ده سته بکاته وه به چیرۆکی پیغه مبه رانی دیکه، باسوخواسیک ده هینیت که تیایدا فه زلی خوا ده بینین له مۆله تدان به هۆز و نه ته وه کان و په له نه کردن لییان و پیدانی هه ل له دوا ی هه ل و هیانی که میک له نا ره حه تی به سه ریاندا، به لکو بگه رینه وه بۆ لای خوا (ئایه ته کانی ۹۴ تا ۱۰۰ ی سووره ته که)، که به راستی باسوخواسیکی ناخه ژینه. به دوایدا جاریکی دیکه جه خت له سه ر ئامانجی باسکردنی ئه م چیرۆکانه ده کاته وه به وه ی که پووی قسه ده کاته وه پیغه مبه ره که ی و ده فه رمویت: ﴿تِلْكَ الْأَمْثَلُ نَقُصُّ عَلَيْكَ

مِنْ أَنْبَاءِهَا^٤ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا

مِنْ قَبْلُ^٥ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ (الأعراف: ١٠١)

واته: (ئەو شار و ناوچانە هەندیک لە هەوال و بەسەرھاتەکانیان تان بۆ دەگێڕینەو، بیگومان پێغەمبەرانیان بۆ هات، هاوڕێی لەگەڵ چەندەھا موەجیزەدا، ئیتر وەنەبیّت ئەوانە باوەرپیان هێنابیّت بەو هی که پیشتر برپایان پێینەبوو، ئا بەو شیوہیە خوا مۆر دەنیّت بەسەر دلی بیباوەراند). لەدوای ئەمەو چیرۆکی موسا پێغەمبەر دیّت، که زۆرینە ی پاشماو هی سوورەتە پیروژە که داگیر دەکات، تەنها لە کۆتایی چیرۆکە کهیدا نەبیّت که نمونە ی زانایەکی بەنی ئیسرائیل دەهینیتەو، که ئەویش هەر چیرۆکە و خوا زانستی کتیبی خۆی پێبەخشیو، بەلام بیباوەر دەبیّت پیی.

دواھەمین قسە ی پەرورەدگار لەسەر چیرۆکەکان، پووکردنە پێغەمبەرە که یەتی بەو هی که دەفەرمویت: ﴿فَأَقْصَصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١٧٦) (الأعراف: ١٧٦) واتە: (ئەم جوړه به سهرهاتانه بگێرەرەو، بۆ ئەو هی (دابچڵەکێن و) بیر بکه نهو).

بەمشێوہی، دەبینین چیرۆک لە قورئاندا بەشیکە لە پیکھاتە بەھیزەکە ی، که بۆ خویشی و کات کوشتن و باسوخواسی ئەفسانەیی و حیکایەتخوانی ناھینریتەو، بەلکو چیرۆکەکان بەشیکن لەو بابەتە سەرەکییە که خوای گەرە جەختی لەسەر دەکات لە سوورەتە کهیدا،

به به لگه هیئانه وه له سه ر پاستیی ئه م پیغه مبه ره، جا ده بینین له
 هه ندیک شویندا ئه و قسه وباسه که له دوا ی چیرۆکیکه وه دیت، یان له
 نیوان چیرۆکه کاندای دیت، هه ندیک فراوان و به ربلاو ده بیئت تا ده بیته
 وتووێژیک و دیالوگیک له نیوان پیغه مبه ریکدا که ناوی ناهینیت له گه ل
 نه یاره کانی، هه ریه که له و پیغه مبه ره و نه یاره کانی، به لگه ی خویان باس
 ده که ن و وتووێژی له سه ر ده که ن، تا له کۆتاییدا باسی سه ره نجامه که ی
 ده کات و کۆتایی باسه که ش دیسانه وه به گه رانه وه بۆ ئامانجه
 سه ره کیه که دیت، که په روه ردگار رووده کاته وه پیغه مبه ره که ی و
 سه ره نجامی ئه وانه ی که قورئان به درۆ ده زانن، ده خاته پروو، سه یری
 ئه م نموونه یه بکه: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ
 مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰئِ
 حَسِبْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾
 فَأَنزَعْنَا مِنْهُمْ فَانْطَرَكُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾﴾ (الزخرف: ٢٣-٢٥)
 واته: (هه ر به وشیه یه، هه یچ پیغه مبه ریکمان نه نارده وه بۆ هه یچ شارێک،
 که خوشگوزه رانه کان نه یانوتبیئت: ئیمه باووباپیرانی خۆمان بینیه
 پابه ندی بیروباوه رپێک بوون، بیکومان ئیمه ش چاو له وان ده که ی و
 په یره ویی ئه وان ده که ی. پیغه مبه ره که ش وتووێه تی: باشه ... ئه گه ر له
 رپێکه و رپیانو به رنامه ی باووباپیرانتان چاکتریشم بۆ هیئان هه ر
 شوینیان ده که ون؟! له وه لامدا وتیان: به راستی ئیمه به و به رنامه و

پەيامەى كە بەئىۋەدا رەۋانەكراۋە بېۋا ناكەين. جا ئىمەش تۆلەمان
لېسەندىن، سەرنج بدە و ببىنە سەرئەنجامى ئەۋانەى بېۋايان بە پەيامى
پېغەمبەران نەكرد، چۆن بوو؟).

جا يەككى دىكە لەو وردبۈنەۋانەى لەو چىرۆكانەۋە
دەستماندەكەۋىت، كە ناۋى كاراكتەرەكانيان دەستنىشان نەكراۋە،
ئەۋەيە كە قورئان كىتەبىكى مېژۋىيى يان ژياننامەيى نىيە، بەلكو پەيام
و نېردراۋى خۋاى گەۋرەيە و پېرە لە دانايى و حىكمەتى نەبېراۋە، ھەر
لەبەرئەۋەش لە چەندىن شوئىنى قورئاندا چىرۆك ھاتوۋە، بەبى
دىارىكردنى ناۋى ئەۋكەسانەى تىايدا بوونيان ھەيە.

ياخۇد لەبارەى گونجاۋىيى چىرۆك لەگەل مەبەستەكانى دابەزاندى
قورئاندا، ھەندىك چىرۆك ھەن بۆ باسكردنى توانا و قودرەتى خۋاى
گەۋرەيە، ۋەك چىرۆكى ئىبراھىم: ﴿رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾
(البقرە: ۲۶۰) واتە: (پەرۋەردگارا، نىشانم بدە چۆن مردوو زىندوو
دەكەيتەۋە)، يان چىرۆكى ئەۋپىاۋەى كە بە لای شارە وئرانەكەدا
تېپەپېۋو: ﴿أَنْ يُّحْيِيَ هَٰذَا ۖ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ﴾
(البقرە: ۲۵۹) واتە: (ئاخۇ خۋاى گەۋرە چۆن خەلكى ئەم شارۆچكەيە
دۋاى مردنيان زىندوو دەكاتەۋە)، ھەرۋەھا چىرۆكى ھارپىيانى
ئەشكەۋت.

ياخود هه نديكجار، جوړه چيروكك وهك به لگه بو كاريكي بينراو، يان
 كاريكي غه يبي و ناديار باس ده كريت، ئهم جوړه چيروكانه زياتر بهم
 دهسته وازانه ده ستيپد كات:

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ (النحل: ٧٦) واته: (خوا نمونه ي
 هيناو ته وه به دوو پياو).

﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً﴾ (النحل: ١١٢) واته: (خوا نمونه ي
 هيناو ته وه به گونديك).

﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ (الكهف: ٣٢) واته: (نمونه ي دوو پياويان
 بو بهينه ره وه).

﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (الروم: ٢٨) واته: (خوا هه ر له
 خو تان نمونه ي بو هيناو ته وه).

﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (يونس: ٢٤) واته: (به راستي نمونه ي
 ژياني دنيا وهك...).

هه نديكجاريش ئهم جوړه چيروكه، كه وهك په ند هاتووه، هه نديك له
 كه سايه تيبه كاني، يان شوينه كه ي، يان كاته كه ي، باسده كريڼ، وهك:
 ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ﴾ (التحريم: ١٠) واته: (خوا نمونه بو
 ئه وانه ي بيباوه پڼ به خيزانه كه ي نوح و خيزانه كه ي (لوط)
 ده هيني ته وه، ئه وان خيزاني دووان له به نده پياوچا كه كاني ئيمه بوون).

با نمونه‌ی دیکه وەرگرین، سوورته‌ی سه‌به‌ه، که سه‌ره‌تاکه‌ی به
 سوپاسکردنی په‌روه‌ردگار ده‌ستپېده‌کات، که فېری ئیمانداران ده‌کات
 چۆن شوکرانه‌بژیږی بۆ خوا ده‌ربېرن و سوپاسگوزاری بن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ (السبأ: ۱)
 واته: (سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوايه‌ی که هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و
 زه‌ویدا هه‌یه، هه‌ر هه‌مووی ئه‌و خاوه‌نیت، سوپاس و ستایش له
 قیامه‌تا هه‌ر پېشکه‌ش به‌و ده‌کریت). له‌گه‌ل چیرۆکه‌کانی ناو
 سوورته‌که، له‌وانه چیرۆکی شازنه‌ به‌لقیس، که تیایدا فه‌رمان به‌ خه‌لک
 و ده‌سه‌لاتدارانی ولاته‌که ده‌کات، سوپاسگوزاری خودا بن: ﴿كُلُوا مِنْ
 رَزَقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ (السبأ: ۱۵) واته: (بخۆن له پزق و پۆزی
 په‌روه‌ردگارتان و سوپاسگوزاری بن). هه‌روه‌ها له چیرۆکی داوود و
 سوله‌یماندا له هه‌مان سوورته‌دا، که دووباره‌ داوا له خانه‌واده‌ی داوود
 ده‌کات سوپاسگوزاری خوا بن: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّاكِرُ﴾ (السبأ: ۱۳) واته: (ئهی نه‌وه و شوینکه‌وتووایی
 داوود: ئیوه به‌ کردار و گوفتار سوپاسگوزار بن، هه‌رچه‌نده که می‌ک له
 به‌نده‌کانم سوپاسگوزارن)، به‌وه‌ش ده‌رده‌که‌وێت چۆن چیرۆکه
 قورئانییه‌کان له سوورته‌که‌دا له‌گه‌ل مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی
 سوورته‌که‌دا ده‌گونجیت.

تییینی:

سه بارهت به گونجاوی چیرۆکه قورئانییه کان له گه‌ل مه‌به‌سته‌کانی دابه‌زینی قورئاندا، تییبینی ئه‌وه ده‌که‌ین، چیرۆکه‌کانی ناو سووره‌ته مه‌ککیه‌کان تاییه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌یه به به‌راورد به چیرۆکه‌کانی ناو سووره‌ته مه‌ده‌نییه‌کان، سووره‌ته مه‌ککیه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، باس له باب‌ته‌کانی عه‌قیده و بیروباوه‌ڕ ده‌که‌ن، له‌به‌رئ‌ه‌وه چیرۆکه‌کانیشیان زیاتر باس له میلله‌تانی دیکه ده‌که‌ن که بیباوه‌ڕ بوون به پیغه‌مبه‌ره‌کانیان، له باره‌ی یه‌کتاپه‌رستی و وازه‌ینان له په‌رستنی شتانی دیکه، ئه‌مه به شیوه‌یه‌کی ڕوون له چیرۆکه‌کانی سووره‌ته‌کانی "ئه‌نعام و ئه‌عراف و یونس و هود و یوسف و ئیبراهیم و حیجر و که‌هف و مه‌ریه‌م...." دا ده‌رده‌که‌ون، هه‌رچی سووره‌ته مه‌ده‌نییه‌کانه، چیرۆکه‌کانی ناویان زیاتر "کورت" ن و باب‌ته‌کانی له‌گه‌ل ئامانجه‌کانی ته‌شریع و کاروباری به‌پۆه‌بردندا ده‌گونجین، له‌گه‌ل درێژه‌دان به باب‌ته‌کانی عه‌قیده و بانگه‌واز، به‌لام به شیوه‌یه‌کی که‌متر له سووره‌ته مه‌ککیه‌کانی سه‌ره‌تای قۆناغی مه‌ککه، هه‌رچی سووره‌ته‌کانی کۆتایی قۆناغی مه‌ککه و سه‌ره‌تای هیجره‌ته - وه‌ک سووره‌تی اسراء - قۆناغی‌کی ناوه‌ندییه له نێوان ئه‌و دوو قۆناغه‌دا که باسمانکرد.

بەشى دووھم

هەلبژاردنى رووداوهكان لە ناو چىرۆكدا

دواى ئەوھى زانىمان كە چىرۆكە قورئانىيەكان لەگەڵ مەبەستى سەرەكىى سوورەتەكە، باس دەكرێن، لەم بەشەدا باسى ئەو دەكەين كە رووداوهكانى ناو چىرۆكەك ئەويش بەهەمانشێو بەپێى گونجانيان لەگەڵ مەبەستى سەرەكىى سوورەتەكە هەلدەبژێردرێن، بۆ نموونە چىرۆك هەيە رووداو "حدث" يكى باسكراو و رووداوهكانى دىكەى بە هېچ شێوھى ئەمانزەى بۆ نەكراو، وە خراو تە شوينىكى دىكەى سوورەتەكە، يان ھەر بە تەواوى لە سوورەتێكى دىكەدا ئامازە بە تەواو كەرەكەى دراو، ھۆكارى سەرەكيش لەم كارەدا بریتىيە لە "گونجاوى" ئەو بەشەى چىرۆكەكە لەگەڵ مەبەستى ئەو سوورەتەدا، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە قورئانى پىرۆز كەتیبكى حىكاتخوانى، يان مېژووى نىيە، تا بێت ھەموو چىرۆكەكە بە وردەكارىيەكانىيەو بەگێرپتەو، بەلكو چىرۆك، ئەرکى خۆى ھەيە لە قورئاندا، ئەو ئەرکەش بریتىيە لە دووشت:

يەكەم: نەچچرانی سیاقی سوورەتەكە و قوولنەبوونەوہی زیاد لە پیویست لە چیرۆکەكەدا، كە ببیتە ھۆی تێكدانی بابەتەكە و بەوہش گوێگر لە مەبەستە سەرەکییەكە دوور بخاتەوہ.

دووەم: لەناو ڕووداوہەکانی چیرۆکەكەدا جەختبکریتەوہ لەسەر ئەو بەشانەیی كە ئامانجی سوورەتەكە دەپێکن و چیرۆکەكە لە پیناویدا باسکراوہ. بە لەبەرچاوەگرتنی ئەم دوو خالە، دیقەت دەدەین چیرۆکەکانی قورئان چەند جۆریکن:

ھەیانە لە ناو سوورەتەکاندا ھاتوون، وەك بەلگەيەك لەسەر بابەتیکی دیاریکراو، ھەیانە يەك سوورەتی تەواو، یان زۆرینەیی سوورەتیکی گرتووە، ھەیانە دووبارە کراوەتەوہ و لە چەند سوورەتیکی باسکراوەتەوہ تا لەگەڵ مەبەستی سوورەتەكەدا بگونجیت، ھەیانە يەك جار باسکراوہ، چیرۆك ھەيە كورتە، جا چ چیرۆکی پیغەمبەرەن و نەتەوہەکانیان بێت، یان چیرۆکی دابردراو لە کات و شوێن و كەس "زەمان و مەکان و شەخص"، یان ئەو چیرۆکانەیی باس لە جیھانی پەنھان "غەیب" دەكەن، وەك چیرۆکی دروستبوونی ئادەم و چیرۆکەکانی ڕۆژی قیامەت و لیپرسینەوہ و بەھەشت و دۆزەخ.

جا لە ھەموو ئەم چیرۆکانەدا، ڕووداوہەکان ھەڵدەبژێردرێن و تەركیز دەخړیتە سەریان، ھەندێك ڕووداوی لی لادەبڕێن و باسناکرین، یان دواخراون بۆ شوێنیکی دیکەیی سوورەتەكە، یان سوورەتیکی دیکە.

له بهرئووه ههلبژاردنی پووداووهکان له ناو چیرۆکیکدا، وایکردووه
 چیرۆکهکانی قورئان دابهش ببن بهسهر ههموو قورئاندا، یهکێک لهو
 چیرۆکهکانی که زۆرتین بهربالویی ههیه، چیرۆکی موسا پێغه مبهره
 له گهڵ بهنی ئیسرائیل، که "بهیهکهوه" و به "پچرپچیری" به شیوهی
 چیرۆک یان ههوال، له نزیکه ی (۳۰) شویندا هاتووه، ههروهها چیرۆکی
 ئیبراهیم (سهلامی خوای لیبت) له نزیکه ی (۲۰) شوین و عیسا
 (سهلامی خوای لیبت) له نزیکه ی (۱۰) شویندا هاتوون.... ههندیك
 چیرۆکی دیکه یه کجار هاتووه و دووباره نه بووه تهوه، وهك چیرۆکی
 "هاورپییانی ئهشکهوت" و "بهنده پیاوچاکه که ی هاوپی موسا" و
 "زولقهرنهین" و..... هتد.

تاییه تهه نیدی چیرۆکی سووره ته مه که یی و مه دینه ییه کان:

ههر له پووی ههلبژاردنی پووداووهکان به پیی مه بهست، تیبینی ئهوه
 ده کهین، که چیرۆکهکانی ناو سووره ته مه که ییه کان درێژترن له
 چیرۆکهکانی ناو سووره ته مه دهنیه کان، ههروهها زۆرتین پووداویان
 تیدا یه و نزیکترن له شیوه هونه ریه که ی چیرۆک که به "پیشه کی" و
 "ناساندن" ده سته پیده کات، تا ده گاته "گرئ" و "کو تایی" له که یشی به
 سه رکه وتنی په گه زهکانی چاکه و له ناوچوونی په گه زه خراپه کان، ته واو
 ده بیئت. دواتر له کو تاییهکانی سه رده می مه که که دا، چیرۆکهکان که م
 ده بنه وه، له بهرئووه ی زۆرینه ی پووداووهکانیان باسکراون و ناسراو بوون،

ئاسان بوو بۆ گۆيگر كه به ئاماژەيەكى بچوك له چيڕۆكەكە بەتەواویی
 تېيگات و مەبەستی سەرەكیی ھەلبەگزیت، ئەم شیوەیە لە چيڕۆکی
 سوورەتە مەدەنییەکانیشدا درێژەى پێدرا و زیاتر "ھەلبژاردنی
 ڕووداوەکان" بوو جیى گرنگی، زۆرتىنى چيڕۆكەکانى سوورەتە
 مەدەنییەکان لە "ھەوال" ەو ە نزیکن تا "چيڕۆك"، تەنھا كەمىكى
 نەبیت كە بە تەواویی باسكراون، ەك چيڕۆكى "دوو كۆرەكەى ئادەم و
 قەلەرەشەكە" لە سوورەتى مائیدە، كە ئەویش زیاتر "ھەوالیكى
 تەواوەتیە" و بەشێك لە ڕۆحى چيڕۆكى تێدايە. ئەنجا با نمونەيەك
 باس بكەین:

چيڕۆكى یوسف (سەلامى خۆای لیبييت)..

ەك لاى ھەموومان ئاشكرايە، چيڕۆكى ئەم پێغەمبەرە بە
 تێرۆتەسەلى لە سوورەتێكى تەواودا باسكراوە، كە بەناوى خۆیەو
 ناوئراوە، جگە لەو، لە ھیچ شوێنێكى دیکەى قورئاندا باسى یوسف
 نەكراوە، جگە لە یەك ئایەت.. سوورەتى یوسف، چيڕۆكى یوسف
 لەخۆدەگریت، بە جۆرێك دل كەمەندكیش دەكات و بیرى مرۆف بە لاى
 خۆیدا ڕادەكێشیت.. بەلام یەك شت باس ناكات، بەلى ئەم سوورەتە
 دوور و درێژە ھەموو شتێكى لە بارەى یوسفەو ە باسكردووە یەك شت
 نەبیت، ئەویش باسى پێغەمبەراییەتیەكەیتى، یان ئەو ەكە بۆ چ گەل
 و ھۆز و ئوممەتێك نێردراوە، لەكاتێكدا ئەو سوورەتە لە چەندین شوێندا

باسی چه ندین خه سلّه تی یوسفی کردووه، به لام باسی پیغه مبه رایه تییه که ی نه کردووه .. بۆ نموونه سهیری ئەم سیفات و خه سلّه تانه ی یوسف بکه:

۱- ﴿وَكَذَلِكَ يَجْزِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ واته: (بهو شیوهیه خوای په روه ردگارت تۆ دیاریده کات و هه لّده بژێریت و هه ندیک لیكدانه وهی خه ونت فیڕ ده کات)، خوا هه لیبژاردوویت و زانستی خه و لیكدانه وهی فیڕکردوویت، (ئيجتیبیا) بۆ یوسف و بۆ غهیری پیغه مبه رانیش به کارهاتوووه: ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (الشوری: ۱۳) واته: (خوای دانا، خوێ که سانی شایسته هه لّده بژێریت)، که واته مه به ست له "هه لّبژاردن" ی یوسف، پیغه مبه رایه تییه که ی نییه.

۲- هه روه ها له شوینیکی دیکه دا ده فه رمویت: وه حیمان بۆ نارد: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا﴾ واته: (له وکاته دا نیگامان بۆ نارد که: هه والی ئەم به سه رهاته له ئاینده دا به براکانت ده دهیت)، به لام به پیی قورئانی پیروژ، نیگا و وه حی تایبهت نییه ته نها به پیغه مبه رانه وه و به س، به لکو بۆ مروّقه کانی دیکه ش، باسی ناردنی وه حی کراوه، وه ک دایکی موسا: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾ واته: (نیگامان نارد بۆ دایکی موسا)، یان بۆ (هه نگ): ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ

النَّحْلِ ﴿٦٨﴾. كهواته ئه وهش واته (أوحينا - وهيمان بؤ نارد)
باسی پیغه مبه رایه تییه که ی نییه.

۳- ههروه ها باسی ته مکینی یوسف کراوه له سه ر زهوی، واته پیدانی
هیژ و توانا، ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ واته: (ئأ به و
شیوه یه یوسفمان جیگیر کرد له زهویدا و پایه دارمان کرد)، به لام
ته مکینیش تاییه ت نییه به پیغه مبه رانه وه به ته نها، ئه وه تا بؤ خه لکی
دیکه ش به کارهاتووه: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ﴾ (الانعام: ٦) واته: (ئایا نه یانبینیوه و نه یانزانیوه چه نده ها
نه وه مان پیش ئه مان له ناوبردووه، که پایه دارمان کردبوون له زهویدا)..
کهواته ته مکینیش باسی پیغه مبه رایه تییه که ی نییه.

۴- باسی ئه وه کراوه که یوسف گه یشتوو ته پله ی پیگه یشتن
(پیگه یشتوو) و خوا "دانایی" و "زانست" ی پیبه خشیوه، که هه ندیک
پییانوایه مه به ست پیغه مبه رایه تییه: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ عَاتَيْنَاهُ حُكْمًا
وَعِلْمًا﴾ واته: (کاتیکیش که یوسف پیگه یشت و گه یشته ئه وپه پی
تووندوتولی (له پووی لاشه و ژیرییه وه)، ئیمه ش پله ی فه رمانره وایی
دانایی و زانیاری شاره زایی باشمان پیبه خشی)، به لام له شوینی
دیکه ی قورئاندا ده رده که ویت "پیغه مبه رایه تی" جیاوازه له "دانایی" و
زانست، ئه وه تا ده فه رمویت: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴿٧٩﴾ (آل عمران: ٧٩) واته: (بۆ هیچ ئاده میزاد و که سیك نه گونجاوه که خوا کتیبی ئاسمانی و فه رمانره وایی و پیغه مبه رایه تی پییبه خشیت، له وه ودوا به خه لکی بلیت: وهرن بینه به نده ی من له جیاتی ئه وه ی به نده و عه بدی خوا بن)، ئه وه تا دهرده که ویت پیغه مبه رایه تی جیاوازه له دانایی و فه رمانره وایی... که واته ئه م ئایه ته ش واته دانایی و زانیاری، مه به ست لی ی باسی پیغه مبه رایه تی یوسف نییه...

٥- ته نانه ت له و ئایه ته شدا که یوسف بانگه وازه که ی ئاشکرا ده کات، ته نها دوو زیندان ییکراو له گرتوو خانه یه کی داخراودا هه ن، که یوسف بانگه یشتیان ده کات، پاشان پێیان نالیت من پیغه مبه رم و خوا ناردوومی بۆ هیدایه تی خه لکی.. تاکه هه لۆیستی که یوسف تیایدا بانگه وازی کرد بپیت بۆلای په روه ردگار له و چیرۆکه دوورو درێژه دا، ته نانه ت له و کاته شدا که قسه له گه ل پاشادا ده کات، بانگه یشتی ناکات بۆ په رستنی خوای تاکوته نها و پیتی نالیت من پیغه مبه رم، به لکو پیتی ده لیت: بمکه به وه زیری کشتوکال - به مانا گشتیه که ی -، ته نانه ت له کو تایی چیرۆکه که شدا، که یوسف له مه قامی شو کردایه و نیعه ته کانی خوا ده ژمی ریت، باسی پیدانی ده سه لات و لیكدانه وه ی خه ون ده کات وه ک دوو نیعه ته ی ئیلاهی، به لام باسی پیغه مبه رایه تی ناکات. ته نانه ت ئه مه بۆ یه عقوبیش (سه لامی خوای لیبیت) راسته، که زیاتر له م چیرۆکه دا وه ک "باوک" ناسینراوه و وه ک پیغه مبه ر باسنه کراوه.

ئىستا پرسىارەكە ئەو ھەيە، بۆچى لەم سوورەتە دوور و درىژەدا، ھىچ باسى پىغەمبەرايەتى يوسف نەكراوہ؟ بەلكو تاكە ئايەتەك كە باس لە پىغەمبەرايەتى يوسف بكات، خراوہتە شوينىكى دىكەى قورئان و لەناو چىرۆكى مووسادا (سەلامى خاى لىيىت) باسكراوہ؟ بۆ ئەم سوورەتە دوور و درىژە جىگەى ئەم ئايەتەى تىدانەبووہتەوہ كە خاى گەورە باسى پىغەمبەرايەتییەكەى يوسف دەكات و خستووہتییە سوورەتى (غافر ئايەتى ۳۴) و دەفەر مویت: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ واتە: (بەپاستى كاتى خۆى يوسف بەلگە و نیشانەى نۆرى بۆ ھىنان تا پىيازى خواناسى بگرنەبەر، كەچى بەردەوام لە گوماندا بوون بەرامبەر ئەو بەرنامە و ئاینەى كە بۆى ھىنا بوون، ھەتا ئەو كاتەى وەفاتى كرد، ئەوسا وتتان: ئىتر تەواو، ھەرگىز خوا دواى ئەم، پىغەمبەرى تر نانىرىت)، ئەم قسەىە لە چىرۆكى مووسادا و لەسەر زارى ئەو پیاوہ ئىماندارەى خزمى فىرعەون و تراوہ، كە قسە لەگەل گەلەكەى دەكات و بىريان دەخاتەوہ كە چارەنووسى گەلەكانى دىكە چۆن بووہ و پاشان پەيامى يوسفیان بىردەخاتەوہ و پىيان دەلەيت: پىشتىرش يوسف بە چەندان بەلگە و نیشانەى پوونەوہ ھاتە لاتان، كەچى لە پەيامەكەى ئەو بەگومان بوون، تا كاتەك كە مرد و وەفاتى كرد، ئەوسا وتتان ئىتر ھەرگىز خوا دواى ئەو، ھىچ پەيامبەرىكى دىكە نانىرىت...

باسى سەرەكى ئەم بەشە برىتییە ئە "هەئېژاردنى پووداۋەكان ئە
ناو چىرۆكدا"، پرسیارەكەش دووبارە ئەۋەتتە: بۆچى ئە سوورەتى
يوسفدا باسى پېغەمبەرلە تېببەكەي يوسفى نەكردوۋە ئەۋەتتە باسى
خستوۋەتە سوورەتلىكى دىكە و ئە يەك ئايەتدا باسى كىردوۋە؟

دېقەت بدەن بەرپىزان! چىرۆكى يوسف چىرۆكى ناسورى باوك و
كوپچەكە، كە بە ھۆى كىن و بوغزەۋە ئە يەك داپراون، باوكەكە تال و
سوۋىرى لە دەستدانى كوپچەكەي چەشت و خەمى نۆرى خوارد بۆ
چارەنۋوس و سەرەنجامى كوپچەكەي، كوپچەكەشى، چەندىن بەلاۋ
نارەھەتى بەسەردا ھات، كرا بە بەندە و دواتر خرايە زىندان. لەم
سوورەتەدا بەزەيى خوا دەبىنن بەرامبەر بە بەندە سالىح و ئارامگرو
چاكەكارەكانى، لەبەرئەۋە ئەم چىرۆكە، جىاۋازە لە سەرچەم چىرۆكى
پېغەمبەرلە دىكە، بەۋەى كە ئەم سوورەتە جەختى لەسەر لايەنى زاتى
و سۆز و بەزەيى و لايەنى مۆيى كىردوۋە، كە ئەۋەش لە دوو
كەسايەتلى سەرەكى چىرۆكەكە پەنگەدەتەۋە، كە باوك و كوپچەكە:
يەعقوب و يوسف، بەلام چىرۆكى پېغەمبەرلە دىكە، جەخت لەسەر
لايەنى بانگەۋاز و مەملانىي پېغەمبەرلەكە و گەلەكەي دەكاتەۋە،
بوارەكەش دەتوانىت باسوخواسى بانگەۋاز و پىنمابى و ئامۇزگارى و
ھەلسەنگاندن و بوارى تەشرىع و ياسا و پىسا و يەكلاكرىنەۋەي
كاروبارى دىن و دونيا، بگىتەخۆ، بەپىچەۋانەي چىرۆكى پىر لە سۆزى
مۆيى، كە زىاتر جەخت لە لايەنى دەروونى و سۆز و بەزەيى ژيانى

مروڻه کان دهڪات هه.. جڳه له وهش، چيڙوڪه ڪه پڙه له ديمه ن و
پوڊاوي خيرا، جڳه له يه هه لويسٽ ڪه بواري بانگه وازي خوايي
گرتووه ته خو، ڪه ديمه ني زيندانه ڪه يه و يوسفيش خيرا ئه وهه لويسٽه
ده قوزيٽه وه..

جا ئه و تاقه نايه ته ي سووره تي (غافر) ڪه باسي پيڻه مبهرايه تي
يوسف دهڪات، ڇهند شتيڪ ئاشڪرا دهڪات بومان، له وانه:

۱- يوسف وه ڪ پيڻه مبهرايه نيردراوه و په يامي پيدانيردراوه (خاوه ن
په يامه)، هه روه ها ئه و نيردراوه بو ميسرييه کان.

۲- ئه وان، واته ميسرييه کان، به راستيان نه زانيوه، به لام به دروشيان
نه خستووه ته وه، به لڪو "به گومان بوون" لي. (في شڪ)..

۳- يوسف له ناو ميسرييه کاندا وه فاتي ڪردووه و مردووه.

۴- مردنه ڪه ي، ڪاريگه ري قورسي له سه ميسرييه کان هه بووه و
په شيمان بوون له وه ي ڪه مافي ته واويان به يوسف نه داوه و هه قي
خويان پيڻه به خشي تا ما بوو له ناوياندا..

به لام پرسياره ڪه - هاويه يوه ست به م به شه ي بابته ته ڪه، ڪه
هه لبراردني پوڊاوه ڪانه له ناو چيڙوڪدا - ئه وه يه، بو له سووره تي
يوسف خويدا ئه م باسي پيڻه مبهرايه تيبه ي نه خراوه ته چوارچيوه ي
چيڙوڪه ڪه وه، ئه گه رچي وه ڪ پوڊاويڪي لاهه ڪيش بووايه؟

له وه لامدا ده لّين: سه ره تا شوينكي گونجاو له ناو سووره ته كه دا بۆ باسكردنى ئه و بابته و ئاشكرا كردنى بانگه وازى پيغه مبهرايه تى يوسف (سه لامى خواى ليبيّت)، دوو شوينه:

يه كه م: ئه وكاته ي كه يوسف له زيندان دّته دهره وه و پاشا پيى سه رسامه، كه چۆن خهون به پّك و دروستى ليكده داته وه و په وشتى چهنده به رزه و پووخسارى چهنده دلگيره، ئه م كات و ساته كاتيكي گونجاو بووه بۆ يوسف تا بانگه وازه كه ي له بهرده م پاشادا ئاشكرا بكات.

دووه م: ئه و پۆژه ي كه يوسف خوى له سه رهش دانىشت و وتى: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾، واته: (ئهى پهروهردگارى من! تۆ ده سه لات و فه رمان په واييت پيداوم، وه فيرى خهون ليكده وهت كردووم).. ئه وكاته يوسف پيگه ي به هيز بوو و گوپرايه لى ده كرا.

سه بارهت به خالى يه كه م، بيگومان پيش هاتنه دهره وه ي يوسف له زيندان، هيچ ناگونجيت له كاتيكا ئه و له ناو به لا و موسيبه تدايه و له ناو تاقيكردنه وه يه كي گه وره دايه، تاقيكردنه وه يه كي ديكه شى به سه ردا بيت و بانگى پيغه مبهرايه تى ئاشكرا بكات... له كاتى ده رچوونى له زيندان و گه يشتنه به رده مى پادشاشدا، كه پادشا به "مكين أمين" ناوى ده بات، كى ده زانيت ئه گه ر له و كاته دا بانگى پيغه مبهرايه تى ئاشكرا بكات له وانه يه چيرۆكه كه ئاراسته يه كي ديكه ي بگرتايه و له وانه يه پادشا به و حاله ته پازى نه بوايه و بيگه راندايه ته وه بۆ زيندان، يان بكورزايه،

بەوێش ھەلی بەردەم یوسف دەفەوتا کە بتوانیّت جیپیی خۆی قایم بکات و دواتر پەيامە کە بگەیهنن... لەبەرئەوێ ئەستەمە لەو کاتەدا بیتوانیایە ئەو پەيامە ئاشکرا بکات، لەبەرئەوێشە قورئانیش باسی نەکردووە.

سەبارەت بە خاڵی دووهم، تا پێش دانێشتنی لەسەر عەرش، گومان لەوێدا نییە کە یوسف (سەلامی خۆی لێی) بانگەوازی کردووە بۆ لای خوا و پەيامەکە ی گەیانندووە، بەلام لە لایەك سەردەمەکە، سەردەمی گرانی و بێبارانی بوو، لەلایەکی دیکەشەو، پووداوێکانی حەوت سالی یەکەمی خۆشگوزەرانیی پێش گرانییەکە، لا براوە و باس نەکراوە، ھۆکاری باسەکردنی ئەو حەوت سالی خۆشییەش دەگەرێتەوێ بۆ ئەوێ ئەگەر باس بکرایە ئەو سیاقی چیرۆکەکە دەقورتا و پووداوێکانی چیرۆکە ئەسلییەکە، دەبەردرا، لەبەرئەوێ چیرۆکەکە راستەوخۆ لە پاش دەرچوونی یوسف لە زیندان، دەگاتە سەر پووداوی لەوێ گەرمتەر و بەدواوە کدھاتوو، کە بە ھاتنی براکانی بۆ میسر و نەناسینەوێ یوسف دەستپێدەکات، تا دەگاتە کۆتایی... ئیتر ناکرێت لێرەدا دیسانەوێ چیرۆکەکە بقرتینرێت و باسی بانگەوازی یوسف بکری، کە زیاتر وەك ئامانجێکی سەرەکی چیرۆکەکە بە درێژایی چیرۆکەکە خۆی شارەدووەتەوێ.

سەبارەت بە دیمەنی کۆتایی چیرۆکەکەش، کە شادبوونەوێیەتی بە باوکی، کە چیرۆکەکە دەگاتە تروپکی خۆشی و کۆتاییەکی دلخۆشکەر،

ئەوا ھېچ دانايىيەكى تېدا نىيە دىسانەو ە لېرەدا رەگەزىكى دىكەى
 مەلەلنى بھېنرېتە ناو باسەكە و بەو ەش ەستى گۆگىران بە سەرلەنوى
 تېھەلچونەو ە بە بواریكى دىكەدا تېكېچېت، لەبەرئەو ە چىرۆكەكە بەو
 شىو ەى ئىستای گونجاوترە بو گۆگىرکە دەبىنېت ئەنجامى
 ئارامگرتن و پارىبوون بە قەدەرى خوا و مەمانەبوون بە سەرخستن و
 پىشتىگىرىکردنى بەندە دلسۆزەکانى و راستگوىى و کارکردن و تەمەللى
 نەکردن، چۆن بە خوشى و دلخۆشى و بە دیدار شادبوونەو ە، کۆتایى
 دېت ..

کەواتە بە ھېچ جورىك چىرۆكى يوسف لە سوورەتەكەى خۆیدا،
 گونجاو نەبوو ە بو باسکردنى باسوخواسى پېغەمبەرایەتییەكەى، پاشان
 با بېن پرسیارەكە بە شىو ەىكى دىكە بکەین: ئایا بوچى ئەو تاقە
 ئایەتەى باسى پېغەمبەرایەتى يوسف دەکات، لە سوورەتەى غافىر و لە
 ناو چىرۆكى موسادا باسکراو ە؟

لە وەلامدا دەلېن: ئەو چىرۆكەى تر، کە ئایەتەكەى سوورەتەى
 غافىر تېدا ەاتوو ە، چىرۆكىكە پاش يوسف بە چەندىن سال پوویداو ە،
 بەلام لە ەمان ئەو شوینەى کە يوسف تیايدا ژیا و لە ەمان ئەو کۆشك
 و بالاخانانەى کە يوسف سەردەمى خوى تیايدا کارى دەکرد، ەرو ەها
 لە ەلوئىستىکدا کە مەلەلنى تیايدا لە لوتکەدايە، مەلەلنى بانگخوازن
 لەگەل ئەوانەى بە درۆيان دەزانن و باو ەریان پیناکەن، دیمەنەكە باس
 لە مەلەلنىيەك دەکات کە ەاتو ەوارى فیرەون و شوینکەوتوانى بەرز

بوووتهوه، که هه‌په‌شه ده‌که‌ن له مووسا و هاروون: دوو په‌يامبه‌ری خوا، که ده‌بیټ بیانکوژین و شوینکه‌وتووانیشیان بکه‌ین به‌بهنده و کۆیله و کۆپه‌کانیان بکوژین و کچه‌کانیان بکه‌ین به‌که‌نیزه‌ک، ئا لیره‌دا ده‌نگی عه‌قل و ژیری له‌پیاویکی خزمی فیرعه‌ون خۆیه‌وه به‌رز ده‌بیټه‌وه و دیته‌ده‌ر، پیاویک که باوه‌ری خۆی شار‌دووه‌ته‌وه و ئاشکرای نه‌کردوه، قسه‌که‌ی وه‌ک ئه‌نجامی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی لۆژیکیی ده‌رده‌که‌ویټ، نه‌ک ئه‌نجامی باوه‌ره‌ینان، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری زیاتری له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌نگی باوه‌ر و ئیمان کاریگه‌ری زیاتری هه‌بوايه له‌ده‌نگی عه‌قل و ژیری، ئه‌وا مووسا له‌هه‌موو که‌س زیاتر شایانی ئه‌وه بووه باوه‌ری پهبه‌ینریټ و شوینی بکه‌ون، نه‌ک هه‌ولی کوشتن و ده‌ربه‌ده‌رکردنی بده‌ن..

پیاوه ئیمانداره‌که‌ی خزمی فیرعه‌ون به‌فیرعه‌ون و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی ده‌لټیت: ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ (غافر: ۲۸) واته: (مووسا ئه‌گه‌ر درۆ بکات، درۆزنییه‌که‌ی به‌زیانی خۆی ته‌واو ده‌بیټ، ئه‌گه‌ر راستگۆش بیټ هه‌ندیک له‌و به‌لایانه‌تان به‌سه‌ردیټ که به‌لټینی پیداون)، پاشان پیاوه‌که ده‌یانترسیټ به‌وه‌ی که تووشی ئه‌وه ده‌بن که مووسا به‌لټینی پیداون و نمونه‌ی گه‌لانی پیش خۆیانیان بو ده‌هینټه‌وه، دواتر یوسفیان بیرده‌خاته‌وه که چۆن گومانیان له‌بانگه‌وازه‌که‌ی هه‌بوو و دواتر که یوسف وه‌فات ده‌کات په‌شیمان بوون له‌وه‌لۆیسته‌یان له‌باره‌ی

يوسفه وه .. دواتر قسه كانى له باره ي يوسفه وه به وه كوتاي پيدىنيت
كه هه لويستى ئىستايان به رانبه ر به موسا هاوشيوه ي ئه وه لويسته ي
باوبايرىانه به رانبه ر به يوسف ...

به گه رانه وه بۆ سه ره تاي بابته كه ، كه هه لباردن ي پروداوه كانه له
ناو چيروكا ، ده بينين كه چۆن ئه م شوينه ، گونجاوه بۆ ئه و ئايه ته ي كه
باس له پيغه مبه رايه تي يوسف ده كات و هوكارى ئه وه ش پروون بوويه وه
كه بۆچى له چيروكه كه ي خويدا باسى نه كراوه ، به وه ش دهرده كه وييت
كه : خاسيه تي هه لباردن ي پروداو له ناو چيروكه قورئانيه كاندا ، ترۆپكى
بالايه كه هه موو ئه ديب و نووسه ران ئاواتيان ئه وه يه بگه نه به شيكى ئه و
ترۆپكه قورئانيه ، له پرووى وردى و جوانى و ره وانبيژى و
ئيعجازه كه يه وه ...

بەشى سېھەم

دووبارەکردنەۋەى چىرۆك لە قورئاندا

كاتىك لە چىرۆكە قورئاننىيەكان ورد دەبينەۋە، دەبينىن چىرۆك ھەيە لە چەندىن سوورەتدا باسكراۋە، يان دەتوانىن بلىين لە چەند شوئىنكى قورئاندا دووبارەكراۋەتەۋە (لەگەل بوونى سەرنجمان لەسەر وشەى دووبارەکردنەۋە)، بەلام ئەم دووبارەکردنەۋەيە، ھەرگىز ئەو دووبارەکردنەۋەيە نىيە كە لە بىرى ھەر يەككە لە ئىمەدا ھەيە، واتە دووبارەکردنەۋەيە نىيە كە مرقۇ پىيىزار بىت، لەبەرئەۋەى ھاتنى ھەر چىرۆككە لە سوورەتكد، بەشك لەو چىرۆكە لەو سوورەتەدا باسكراۋە كە لەگەل ئامانجى سەرەكىى سوورەتەكەدا بگونجىت، ھەرۋەھا لە كۆتايىشدا لەگەل ئامانجە سەرەكىيەكانى ھاتنى قورئاندا يەكانگىر دەبىتەۋە، كە لە دەستپىكى ئەم كىتبەدا باسما كىرد.. جا جىاۋازى قورئان لەگەل پەخشان و پۆمان و چىرۆكى دىكەدا دوو شتە:

يەكەم: ئەۋەى كە قورئان وتەى خوايە، وتەى مرقۇ نىيە، ئەگەرچى بە شىۋەى زمانى مرقۇكەكان - زمانى عەرەبى - دابەزىيىت و ھەمان ئەو شىۋازانەى قسەكردنى بەكارھىنابىت كە مرقۇكەكان بەكارىدەھىنن، بەلام

قسه‌که‌ر مَرُوْڤ نِييه، به‌لکو په‌روه‌ردگاری به‌رز و بَلَنده، که لایه‌نی سه‌ره‌کی و بنه‌په‌تیه له پرۆسه‌ی قسه‌کردن و لیکتیگه‌یشتنه‌که‌دا.. واته لیره‌دا سی‌شت بوونیان هه‌یه: قسه‌که‌ر، قسه‌بوکراو، ئه‌و په‌یام و مه‌سجه‌ی که نێردراوه .. کاراکته‌ری سه‌ره‌کیی قسه‌که‌ر له قورئاندا: خوای په‌روه‌ردگاره و ئه‌مه‌ش گرنه‌ترینیانه.

دووهم: له‌باره‌ی ئه‌رکی نووسراوه‌کانی، وه‌ک په‌خشان و پۆمان له لایه‌ک و قورئان له لایه‌کی دیکه، ده‌بینین ئه‌رکی قورئان ئه‌وه نیه که کتیبی‌کی فه‌لسه‌فی بی‌ت، ئه‌گه‌ر خوینه‌ر بی‌زار بوو لی‌ی، لای بدات، یان کتیبی‌کی چیرۆک‌خوانی و حیکایه‌ت بی‌ت، ئه‌گه‌ر هه‌زی لی‌کرد بیخوینیته‌وه و ئه‌گه‌ر بی‌زار بوو لی‌ی، فرپی بدات، به‌لکو قورئان کتیبی‌که له ئاسمانه‌وه هاتوه و هه‌لگری به‌لگه‌ی راستی‌یی پیغه‌مبه‌رایه‌تی مه‌مه‌ده (دروودی خوای لی‌بی‌ت)، کاتی‌ک شوینکه‌وتووایی باوه‌ر به قورئان ده‌که‌ن، ئه‌وکات ده‌یکه‌نه ده‌ستور و بنه‌مای کارکردنیان، جا ئایا - که ئه‌مه خاله‌ گرنه‌که‌یه - ده‌گونجی‌ت کتیبی‌ک ئه‌م ئه‌رکه‌ گرانه‌ی پی‌بی‌ت، یه‌کجار راستی و حه‌قیقه‌تت نیشان بدات و ب‌روات به سه‌ریدا، به‌تاییه‌تی که گیانی سه‌ره‌کشی و باوه‌رنه‌کردن و به‌درۆخستنه‌وه و گومان لای مَرُوْڤه‌کان بوونی هه‌یه، ئایا نابی‌ت چه‌ند جاری‌ک و له چه‌ند شوینی‌کی ئه‌و کتیبه‌دا باس له‌و حه‌قیقه‌تانه‌ بکری‌ته‌وه، تا ئه‌گه‌ر کۆمه‌لی‌ک له یه‌که‌مجاردا باوه‌ریان نه‌هینا، بتوانن له دووه‌مجار و سی‌هه‌مجار و چواره‌مجاردا که حه‌قیقه‌ته‌که له به‌رگی‌کی دیکه و

شیوازیکی دیکه دا درایه وه به گوئیاندا، باوه پ بکه ن.. به تاییه تیتیش که قورئان فه رمان ده کات به باوه پ بوون به چه ندین کاراکته ر و حه قیقه تی په نهان و نادیار و غه یی، که له چوارچیوه ی هه سته وه ره کانی مروّفا جییان نابیته وه و نابینرین.. نه گهر که سیک بروات به لای کومه لیکدا که خه ریکی بته رستین، ئایا هه ر نه وه نده به س ده بیت که یه کجار پییانبلت وازبهینن له بته رستی، ئیتر کابرا بروات و لییان دووباره نه کاته وه؟! بیگومان نه خیر.. ده ی نه مه، هوکاری سه ره کیی دووباره کردنه وه یه له قورئاندا به گشتی و له چیرۆکه قورئانییه کاندا به تاییه تی..

قورئان مه به ستیکی سه ره کیی هه یه، که له سه ره تای نه م کتیه دا ئاماژه مان بو کرد، قورئان له هه موو سووره تیکدا دووباره ی نه م مه به سته سه ره کییه ی کردووه ته وه، جار له دوا ی جار و به شیوازگه لی جوړبه جوړ نه م پاستیه ی وتووه ته وه، بو نمونه زور له سووره ته درېژه کانی قورئان له سه ره تاکانیدا نه وه وه بیر دینیته وه که نه مانه، ئایه تی قورئان، پاستن، خوا ناردوونی، هه روه ها نه مه قورئانه، نه ی محه ممه د، نه ی شوینکه وتووانی، نه ی خه لکی.. ده ی ئایا ده کریت یه کجار له سه ره تای قورئاندا نه مه بلت و ئیتر به سه ریدا بروات و دووباره ی نه کاته وه!؟

جا چیرۆکه قورئانییه کانیش به هه مانشیوه، ته رخانکراون بو خزمه تکردن به به دیهینانی نه و مه به سته ی که قورئانی بو نیردراوه ته

خواره وه، به پئی پیوستی ئه و خزمه ته، چیرۆکه که ش ده گوردی،
 سیاق و پیوستی هینانی چیرۆکێک له شوینێکدا واده کات کار به و
 پرهنسیپه بکریته که له بهشی پيشوودا باس مان کرد، که بریتیه له
 "ههلبژاردن" ی رووداو به پئی مه بهستی ئه و سووره ته ی که چیرۆکه که ی
 تیدا باس ده کریته، جا هه ندیکجار چیرۆکه که به ته وایی ده هیئریته، له
 هه ندیک شوینی دیکه دا وه ک "نموونه" ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ ده هیئریته،
 جاری وا هه یه وه ک هه والیک ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ﴾ ده هیئریته، یان
 به شیکی که می لی باس ده کریته، ته نها بۆ ئه وه ی ئه و مه به سته ی له و
 شوینه ی سووره ته که دا هه یه، بیپیکیته، له بهرئه وه به شیوه یه کی گشتی
 ده توانریته بوتریته: زۆرینه ی ئه و چیرۆکه نه ی قورئان که هاتوون له
 قورئاندا "دووباره" نین، به لکو "ته واکه ر" ..

هه ندیک له چیرۆکه کانی قورئان دووباره کراوه ته وه به مه به سته
 ته واکردنی چیرۆکه که، وه ک چیرۆکی ئاده م و چیرۆکی نوح و ئیبراهیم
 و مووسا (سه لامی خوايان لیبیته)، هه ندیک چیرۆکی دیکه، چیرۆکی
 ته واون، یان نیمچه ته واون، وه ک چیرۆکی یوسف.

چیرۆکی دروستکردنی ئادهم، به نموونه :

یه کێك له و چیرۆکانهی قورئان که له چهند شوێنێکدا دووباره کراوه تهوه، چیرۆکی خهلقى ئادهمه (سهلامی خوای لیبیّت)، که ههر جاره ی بۆ مه بهستێك له سووره تیّکدا باسکراوه، سه ره تا به پێی ریزه باندی هاتنه خواره وهی سووره ته کان به مجۆره باسکراوه: یه که مجار له سووره تی (ص) دا، به دوایدا له سووره تی ئه عراف و پاشان (طه) و پاشان (اسراء) دواتر (حجر) و دواتر (کهف) و دوا هه مین جاریش سووره تی (البقره)، هۆکاری باسکردنیشی به مجۆره یه:

۱- یه که مین جار هینانی چیرۆکی خهلقى ئادهم له میانه ی باسکردنی راستی پێغه مبه رایه تی مه مه د (دروود ی خوای لیبیّت) هاتوه، که مه مه دی نه خوینده وار له ناو عه ره بدا هاتوه و له مندالییه وه ده یناسن، ئیتر چۆن ده توانیّت هه والی پوودا وه کانی ئاسمان پێش خهلقى ئادهم و دوا ی خهلقى ئادهم بزانیّت، ئه گه ر خوا ئاگاداری نه کات، سه یری ئه م نموونه بکه له و باره وه:

يَخْضَمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحَىٰ اِلَىٰ اَنَا اَنْذِرُ مُبِيْنٌ ﴿٧٠﴾ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَلَقْتُ

بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧١﴾ (ص: ٦٩ - ٧١) واته: (خو من - مه به ست پێغه مبه ره - هه ی ئاگاداری ئه وه نه بووم که چی گوزه راوه له بالانشینان (فریشته پایه بلندانی ئاسمان) کاتیك که فریشته کان کیشه یان هه بوو له جینشینی ئادهمدا. وه حی و نیگام بۆ نایه ت ته نها له به ره ئه وه نه بیّت که

من بیدار که ره و دهیه کی ئاشکرام. کیشی فریشته کان کاتیك بوو که پهروه ردگارت پییوتن: من دهمه ویت به شه ریك، له قور دروست بکه م... که واته باسکردنی چیرۆکی ئادهم به لگه یه له سه ر پیغه مبه رایه تی ئه و سه روه ره .. جا له وه گرنه گتر ئه وه یه، که ئه گه ر ئه م ئیعجاز و به لگه هیئانه وه یه بۆ ئه و کاته ی خه لکی مه ککه بوو بیت، ئه و چیرۆکه که ئه وه ی له بیر نه کردوه که ئه م به لگه هیئانه وه یه به خه لقی ئادهم، بۆ خه لکی زه مان و سه رده مه کانی دواتریش ببیت و بگونجیت، له به ره ئه وه چیرۆکه که ی به ئایه تیکی زۆر گرنه گ - هه موو ئایه ته کانی قورئان گرنه گن - کوئیای پیهیناوه: ﴿وَلَعَلَّكُمْ نِبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (ص: ۸۸) واته: (به راستی له داهاتوو یه کی نه یکه دا، هه ر له دنیا دا هه والی راستی و دروستی ئه م ئایینه ده زانن) ..

۲- جاریك چیرۆکه که له میانه ی باسکردنی توانا و قودره تی خوی گه ورده دا، باسکراوه: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ ۱۰ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (الأعراف: ۱۰ - ۱۱) واته: (به راستی ئیمه ئیوه مان نه یشته جیکرد له م زهویه دا و ده سه لاتمان پیبه خشین و جوړه ها هوکاری ژیا نمان تیایدا بۆ سازاندوون (له خواردن و خواردنه وه و هوکانی گواستنه وه و پۆشاک و ناوما ل و ئاوو هه واو... هتد)، که چی سوپاسی که می نیعه ته کان ده که ن یان که متان سوپاسگوزارن. به راستی ئیمه

(باوه گه وره‌ی) ئیوه‌مان دروست کرد و نه‌خش و نیگاری پواله‌ت و پوخساری ئیوه‌مان کیشا، پاشان وتمان به فریشته‌کان: ئاده‌ی سوژده به‌رن بۆ ئاده‌م)، به‌هه‌مانشیوه، باسی توانای خواجه له پیدانی هیژ به مروّقه‌کان، تا له‌سه‌ر زه‌وی بژین وه‌ك چۆن پیشتر ئاده‌می دروستکرد و به فریشته‌کانی فه‌رموو کړنووشی بۆ ببه‌ن....

یاخود ﴿ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴾ (٢٣) وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ

مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَخْرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ (الحجر: ٢٣ - ٢٦)، واته: (به پاستی هه‌ر ئیمه ژیان ده‌به‌خشین و مردنیش پیشده‌هینین، سه‌رئه‌نجام هه‌ر ئیمه‌ش خاوه‌نی هه‌موو جیهانین. سویند به‌خوا، بیگومان ئیمه‌ ئاگادارین له پیشینانی ئیوه، هه‌روه‌ها ئاگادارین له نه‌وه‌کانی داهاتوویش. به پاستی په‌روه‌دگاری تۆ هه‌ر خۆی هه‌موان کۆده‌کاته‌وه و بیگومان هه‌ر ئه‌و زاته‌ دانا و زانایه. سویند به‌خوا، ئیمه سه‌ره‌تا ئینسانمان له قورپکی وشك دروست کرد، که پیشتر قورپکی په‌شباو و ترشاو بوو)، به‌هه‌مانشیوه باس له قودره‌ت و توانای خواجه له زیندووکردنه‌وه و ژیان و مردنی مه‌خلوقات له سه‌ره‌تا و کۆتاییدا وه‌ك چۆن مروّقی له بنه‌ره‌تا دروستکردوه و به فریشته‌کانی فه‌رموو کړنووش بۆ یه‌که‌م مروّقه‌ ببه‌ن.

٣- هه‌ندی‌کجار چیرۆکه‌که له میانه‌ی باسکردن له مروّقه، که چۆن ناز و نیعمه‌ته‌کانی خواجه بیر ده‌چیت، چۆن بیرى ده‌چیت خوا مروّقی

هه‌لبژاردوو به‌سه‌ر سه‌رجه‌م مه‌خلوقات‌ه‌کانی دیکه‌دا، چۆن بیری ده‌چیت که خوا ئه‌وی کردوو ته‌جینشین بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی، له‌وکاته‌دا بابته‌که ده‌به‌ستیت‌ه‌وه به‌وه‌ی که کاتی خۆشی ئاده‌م خوا خه‌لقى کرد و به‌فریشته‌کانی فهرموو کړنووشی بۆ ببه‌ن، دواتر ئاده‌م بیری چوو... واته بابته‌ی بیرچوونه‌وه که خالی کۆکه‌ره‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یه له‌گه‌ل سیاقی سووره‌ته‌که‌دا: ﴿وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۖ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۚ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَخْلُقَ لَهُ عَزْمًا ۖ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ﴾ (سووره‌تی طه: ١١٣-١١٦) واته: (ئا به‌و شیوه‌یه ئیمه قورئانیکی عه‌ره‌بی و پاراو و په‌وانمان دابه‌زاندوو و جوړه‌ها هه‌په‌شه‌شمان تیا‌دا باس کردوو، بۆ ئه‌وه‌ی له‌خوا بترسن، یاخود ببیت‌ه‌وه‌ی که یاداوهرییان تیدا به‌دیهینیت. خوی گه‌وره زۆر پایه‌به‌رز و بلند و پاشای به‌حق و پاسته‌قینه‌یه، (ئه‌ی محمه‌د) نه‌که‌یت له‌خویندنی قورئاندا په‌له‌بکه‌یت: له‌پیش ئه‌وه‌ی وه‌حی و نیگای ئه‌و قورئانه‌ته‌واو ببیت بۆ لای تو (چونکه ئیمه نایه‌لین فهرامۆشی بکه‌یت)، نزا بکه و بشلی: په‌روه‌ردگارا، به‌رده‌وام زانست و زانیاری زۆرتر و زیاترم پیببه‌خشه. بیگومان ئیمه پیشت‌ر په‌یمانمان له ئاده‌م وه‌رگرت، که چی بیری چوو، به‌مه‌رجیک نه‌مانبینی پیشت‌ر برپاری

کردنی ئەو سەرپێچییە بەدات. سەردەمێک بە فریشتەکانمان وت: سوژدە بەرن بۆ ئادەم، هەموو سوژدەیان برد، جگە لە ئیبلیس کە سەرسەخت و یاخی بوو...)، تا کۆتایی چیرۆکەکە لە سوورەتی (طه) .. تەنانەت لەوەش گرنگتر - کە ئایەتەکانی قورئان هەمووی گرنگن - بەستنه‌وه‌ی کۆتایی سوورەتە کە یە بە بابەتی بیرچوونه‌وه‌وه، کە دەفەر مۆیت:

﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ (١٢٥) قَالَ كَذَلِكَ أَنتَكَ ءَايَتُنَا

فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْشِئُ ﴿١٢٦﴾ (طه: ١٢٥ - ١٢٦) واتە: (دەلیلت: ئەو پەرورەدگار، بۆ بە کوێری حەشرت کردم، خو من کاتی خوێ چاوساغ و بینا بووم، دەفەر مۆیت: تۆ ئا بەو شیوه‌یه بوویت (کوێر بوویت) لە ئاستی ئایەت و بەلگەکانی ئیمەدا کاتی ک پێتپارە گەیه‌نرا، ئیمەش ئەمڕۆ ئاوا مامەڵە‌ی کە سێکی لە بیرکراوت لەگەڵدا دەکەین).

٤- هەندیکجار چیرۆکی خەلقى ئادەم لەمیانە‌ی باسیکدا هاتوو، کە بیباوە‌پان گالته‌یان بە پیغه‌مبەری خوا کردوو (دروودی خوی لیبت)، کە باسی چارە‌نووسی بیباوە‌پانی کردوو، گالته‌یان بە بوونی دره‌ختیک کردوو لە ناو دۆزه‌خدا، کە چۆن دره‌خت بوونی هەیه لە ناو ئاگردا و ناشسووتیت، چیرۆکەکە لەو کاتەدا هینراوه بۆ ئەو‌ه‌ی ب‌فەر مۆیت ئەم گالته‌کردنە‌ی ئەوان، وە ک گالته‌کردنی ئیبلیسە بە ئادەم، کە ئامادە‌نە‌بوو ک‌پ‌نووشی بۆ ببات، لەبەرئەو‌ه‌ی ئەو لە قور و ئەمیش لە ئاگر دروستکراوه، واتە قیاسی هەردوو گالته‌کردنە‌کە‌ی لەسەر یە ک کردوو، بە هینانی چیرۆکی خەلقى ئادەم لە ناو ئەو باسەدا، ئەمەش لە

سورده تی (الاسراء) دا: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا

الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا

طَغْيًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ

ءَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾﴾ (الاسراء: ٦٠ - ٦١) واته: (تهی محمه د،

یادی نه وه بکه کاتیک پیمانوتی به پاستی په روه ردگاری تو ده وری

خه لکی داوه و ناگاداره به هه موو شتیکیان. نه و شتانه ش که له خه وندا

نیشانمان دایت، ته نها تافیکردنه وه بوو بوو خه لکی، هه روه ها به باسی

دره خته نه فرینلیکراوه که ش که له قورئاندا ناوبراوه، تاقیپانده کهینه وه.

نیمه ده مانه ویت به م باسانه بیانترسین، که چی نه و باسانه هیچیان بوو

زیاد ناکات ته نها لادان و یاخیوونیکی گه وره نه بیت. کاتیک به

فریشته کانمان وت: ئاده ی سوژده بهرن بوو ئاده م، هه موو سوژده یان

برد جگه له ئیبلیس، وتی: ئایا چوون سوژده ده به م بوو نه و کهسه ی که

له قور دروستکردووه؟). جا له هه مووی گرنګتر نه وه یه، نه م

گالته کردنه ش به ستراره ته وه به گالته کردنیان به پرودای ئیسرا و

میعراج، که سووره ته که له سه ره تادا باسی کردووه، جا به م باسه ی

ئاده م، جه ختی له سه ر نه وه ش کردووه ته وه.

۵- له شویننیکي دیکه دا، چیروکی خه لقی ئاده م له میانه ی

به لکه هیئانه وه له سه ر پاستیتی زیندووبونه وه و پوژی دوا یی هاتووه،

که چوون خوی گه وره یه که مجار مروقی دروستکردووه، ئاواش توانای

ههیه جاریکی دیکه زیندوویان بکاته وه: ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا﴾ (٤٨) (الكهف: ٤٨) واته: (سویند بیټ، وا هاتنه وه بۆ لامان ههروهك له سه ره تادا دروستمانكردوون، له حالیکدا كه ئیوه گوماننان وابوو، واشتانه دوت كه هه رگیز كاتیكمان دیارینه كرده وه بۆ لیپرسیینه وه تان)، ههروه ها ده مكو تکر دنی شوینكه وتووانی ئیبلیس و بیده نگر دنیان، كه چۆن شوین ئیبلیسك ده كه ون كه كاتی خوئی ئه مه به سه رهاته كه یه تی له گه ل ئاده می باوكتاندا: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ يَسِّرُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (٥٠) (الكهف: ٥٠) واته: (ئیمه كاتیك به فریشته كانمان وت سوژده به رن بۆ ئاده م، هه ره موو سوژده یان برد جگه له ئیبلیس، كه له ده سته ی په ریه كان بوو، به هوئی ئه وه وه له فه رمانی په روه ردگاری یاخی بوو، ئایا په وایه كه ئه و ونه وه كه ی بكه نه پالپشت و یارویاوه ری خۆتان له جیاتی من، له حالیکدا ئه وان دوژمنی هه میشه یی ئیوه ن، ئای كه چه نده کاریکی خراپ و نا په وایه بۆ سته مكاران، كه له جیاتی خوا، دوژمنیکی وهك شه یتانیان داناوه و گوێپرایه لی ده كه ن).

٦- دوا هه مین جار له قورئاندا كه باسی چیڕۆكه كه كرا بیټ، له سووره تی (البقرة) دایه و دیسانه وه له میانه ی باسكردنی توانا و

قودرهت و فه زلی په روه ردگار دایه، به لام ناراسته ی قسه کان پوهو و
 ئیماندارانه، نه ک بیباوه پانی مه ککه، له بهرئوه ی سووره تی (البقرة)
 سووره تیکی مه دینه یی (له کو تایی ئه م باسه دا سه رنجیک له و باره وه
 ده خه ی نه پوهو)، د یقه ت به رموون: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (٢٩)
 وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴿٢٩﴾ (البقرة: ٢٩-٣٠)
 واته: (هر ئه و زاته هه موو شتیکی له زه ویدا بو ئیوه دروستکردووه،
 پاشان ویستی ئاسمان دروستبکات، به حهوت چین به دیهینا و
 پیکځستن، هر خویشی به هه موو شتیکی زانا و ئاگاداره. په روه ردگار
 به فریشته کانی وت: به راستی من دمه ویی له زه ویدا جینشینیک
 دابنیم)، لیږدها چیرۆکه که له کاتی باسکردنی توانای په روه ردگار له
 دروستکردنی ئاسمانه کان و زه ویدا هاتوو و تیږه لکیشی باسی ئه و
 توانایه کراوه له دروستکردنی ئاده میشتدا.

به مجوره، د یقه ت ده دهین و ورد ده بینه وه، ئه م هه موو شوینانه ی
 که تیایدا باس له خه لقی ئاده م و ململانیی له گه ل ئیبلیدسا کراوه،
 هه رجاره ی به شیوه یه ک باسی کردووه، که جیاواز بیی له شیوه ی
 باسکردنی له سووره تیکی دیکه دا، جیاوازییه که له م پوهانه وه یه:
 "پووداوه کانی ناو چیرۆکه که و قه باره ی باسکردنی و شیوازه که ی و
 پیځای خستنه پوهی و تیشک خستنه سه ر کاریکی دیاریکراوی ناو

چیرۆکه که، له بهر ئه و کاره یه که چیرۆکه که هیئراوه " .. به مهش جهخت له وه ده کاته وه که: دووباره کردنه وه له قورئاندا، ئه رکێکی دیاریکراوی ههیه و ئامانجێکی مه به ستداری ههیه و بۆ مه به ستی کاتکوشتن و کاتبه سه بردن، نه هیئراوه ...

تییینییه کی گرنگ: بۆ توێژینه وه و وردبونه وه و دیراسه کردنی بابته تی دووباره کردنه وه ی چیرۆکه قورئانییه کان، زۆر گرنگه سه ره تا ریزبه ندیی هاتنه خواره وه ی سووره ته کانی قورئان بزانی، تا ورده کاریی له دوايه کههاتی چیرۆکێک به ته واوی پوون بیهته وه لای توێژه ر، یان خوینه ر، تا بزانیته چیرۆکێک سه ره تا له کام سووره ته دا دابه زیوه و ئایا به درێژیی باسکراوه یان به پوختی و پاشان له چ سووره تیکی دواتریدا درێژه که ی یان پوخته که ی باسکراوه ته وه ..

سی سه رنجی گرنگ له باره ی چیرۆکی ئاده م و ئییلیس:

یه که م: زۆرینه ی چیرۆکه قورئانییه کان له سووره ته مه که ییه کاند (ئه و سووره تانه ی که له مه که و پیش کۆچکردن بۆ مه دینه دابه زیون) به ته واوه تی باسکراون و له سووره ته مه دهنیه کاند (ئه و سووره تانه ن که له مه دینه و پاش کۆچکردن بۆ ئه و شاره دابه زیون) زۆر به کورتی ئاماژه یان پیدراوه ته وه .. جگه له چیرۆکی خه لقی ئاده م، ئه م چیرۆکه به ته واوه تی له سووره تی (البقرة) دا (له ئایه تی ۲۹ تا ۳۹) به درێژیی

باسیگراوه، که سووره تیکی مه ده نییه و دوا هه مین جاریشه که قورئان
باسی له و چیرۆکه کرد بیئت..

به ده بر پینیکی دیکه، چیرۆکی خه لقی ئاده م - وهك وتمان - له ههوت
شوینی قورئاندا باسگراوه، که به پیی زنجیره ی هاتنه خواره وه ی قورئان
به مشیوه یه یه: یه که مجار له سووره تی (ص) دا باسگراوه، به دوایدا له
سووره تی (الأعراف)، پاشان (طه)، پاشان (الإسراء)، پاشان (الحجر)،
پاشان (الكهف)، پاشان (البقرة).. ئه و شهش سووره ته ی که یه که مجار
باسی چیرۆکه که ی کردووه، هه موویان مه ککین، به لام دوا هه مین جار که
باسی چیرۆکه که کرابیئت له سووره تی (البقرة) دایه که سووره ته که
مه ده نییه و چیرۆکه که ش لی ره دا به تیروته سه لی باسگراوه، نهك له
سووره ته مه ککیه کاند.. به لکو له سووره ته مه ککیه کاند ته نها
"ئاماژه" به چیرۆکه که گراوه، نهك ورده کارییه که ی.

دووهم: کاتی که له سووره تی (ص) ورد ده بی نه وه، که یه که م سووره ته
له قورئاندا له کاتی دابه زینیدا باسی له چیرۆکی ئاده م و ئیبلیس
کردووه، واته کاتی که دابه زیوه که س هیچی نه زانیوه له باره ی ئه و
چیرۆکه وه، له و سووره ته دا ته نها "ئاماژه" ی بو چیرۆکی ئاده م
کردووه، نهك "ورده کارییه که ی"، به ئاماژه باسی له و وتووێژه
ئاسمانیه کردووه که هیشتا باسوخواسی دانه به زیوه ته سه ر زه وی،
خوا فه رمان به پیغه مبه ر ده کات (دروود ی خوا ی لی بیئت) که وه لامی
ئه و که سانه بداته وه که له ئاینده دا پرسیا ری لی ده که ن و ده لی ن: تو

چۆن دەزانیت له ئاسمان چی رویداوه؟ واته: هیشتا سووره تی (البقرة) دانه به زیوه تا پیغه مبهه بزانیته خوی گه وه چۆن له گه له فریشته کان وتووێژی کرد که دهیه ویته جینشین له سه ره زه وی دروست بکات، به لام به پیغه مبهه دهفه رمویته: له ئاینده دا ورده کاریی ئه و پوداوه ت بۆ ده نیرمه خواره وه له سووره تی (البقرة) و دوی کوچ، هه روه ها له ئاینده دا پرسیاریشته لیده که ن له و باره وه، تۆ له ئیستا وه - پیشنه وه ی چیرۆکه که به ورده کارییه که یه وه دابه زیته و پیشنه وه ی بیباوه رانیشت پرسیاره که بکه ن - پیاان بلای: ئه وه هه والیکه گرنه و گه وره یه، که ئیوه نایزانن، به لام منیش نایزانم تا خوا بۆم نه نیریتته خواره وه:

﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنْمَأَ أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَجِدِينَ ﴿٧٢﴾﴾

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ (ص: ٦٧ - ٧٣) واته: (پیاان بلای: ئه مه هه وال و ده نگوباسیکه زۆر گه وه و گرنه، به لام ئیوه پشتی تیده که ن و گوئی بۆ ناگرن. خو من (مه به ست پیغه مبه ره) هیه ناگاداری ئه وه نه بووم که چی گوزه راوه له شوینه بلنده کاندای کاتیک که فریشته کان کیشه یان هه بوو له جینشینی ئاده مده ((هیشتا نازانریت کیشه که چی بووه، چونکه هیشتا سووره تی به قهره دانه به زیوه تا ورده کاریی بابه تی وتووێژی فریشته کان بخاته پوو)). وه حی و نیگام بۆ

نايهت ته نها له بهرئوه وه نه بيټ كه من بيدار كه ره وه يه كي ئاشكرام.
 كيشه ي فريشته كان كاتيڪ بوو كه په روه ردگار ت پيوتن: من دهمه ويټ
 به شريك له قور دروست بكم. جا كاتيڪ دروستم كرد و له و گيان و
 روحي كه من خاوه ني ئوم، فووم پيدا كرد و گيان و ژيانم پيښه خشي،
 ئيوه ي فريشته هه مووتان سوورژده ي (ريزو ته قديري به فهرمان ي من) بو
 بهرن. هه موو فريشته كان فهرمان ي خوايان به جيئينا و سوورژده يان برد).
 ليړه دا باسي ئوه ناكات كه خوا وتوويژي كردووه له گهل
 فريشته كاندا له باره ي جينشينيك و ئوانيش وه لاميان داوه ته وه، به لكو
 يه ك نامارزه ي بچووك به و وتوويژه ده كات كه ده فهرمويت: ﴿مَا كَانَ لِي
 مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ .. ديقه ت بده چ سه رنجيكي
 سه رنجرا كيشه !!

سپهه م: كه له چيروكي خه لقي ئاده م ورد ده بينه وه، ده بينين دوو
 ديمه نه، ديمه نيكيان وتوويژي خواي گه وره يه له گهل فريشته كان، له
 باره ي دروستكردني جينشينيك، كه ئه م ديمه نه له سوورته ي به قهره دا،
 به ته واوه تي باسكراوه و له شه ش سوورته كه ي ديكه دا ته نها "ديمه ني
 فهرمان كردن به فريشته كان به كړنو وشېردن بو ئاده م " گرنكي پيډراوه.
 دووه ميشيان ديمه ني وتوويژ و قسه كان ي بيليسه، كه له سوورته ي
 (البقرة) به كورتي باسكراوه و له شه ش سوورته كه ي ديكه ي باسي
 چيروكه كه دا، دريژه ي پيډراوه و تيشكي زياتري خراوه ته سه ر،

به تاييه تي له بابته تي سه ريچيكردني ئيبليس له فرماني خوا و پاساوي
 له ئاگر دروستبووني ئهم و له قور دروستبووني ئادهم و پق و كينه ي
 به رانبه ر به نه وه كانى ئادهم و سويندخواردني، كه فريويان بدات و
 فيلكردني له ئادهم... هه موويشي بو ئه وه ي كه خواي گه وره له پي
 ئهم چيروكه وه هوشياربي بدات به نه وه كانى ئادهم كه ورياي فيله كانى
 شه يتان بن و فريوي مه خون، له بهر ئه وه شه چوار جار له و حه وت
 جاره دا به وردى باسيكردوه، به لام به شيوازي جوربه جور
 خستويه تيه روو، چ به جه ختكردنه سه ر وتووژكه هه مووي، يان
 قوناغيكي، يان ديمه نيكي، يان به ئاشكراكردني ريگايه ك له ريگاكانى
 كارى شه يتان بو فريودانى مرقو... كه ئه مانه هه مووي مه به ستي
 سه ره كين له هاتنه خواره وه ي سووره ته مه ككه ييه كاندا به گشتي و ئهم
 به شه ي چيروكه كه ش له گه ل ئه و مه به سته دا ده گونجيت... له كاتيكا
 سووره ته مه ده نيه كان زياتر بو دواندني ئيمانداران و پيخستني
 كاروباري ژيانپانه و به بيرخستنه وه ي ئيبليسي دوژمنى خوا، پيوستى
 به و ورده كارييه ي سه رده مى مه ككه نيه، له بهر ئه وه ئهم به شه ي
 چيروكه كه له سووره تي (البقره) كه مه ده نيه، به كورتي هاتوه.

ئيتر به مجوره بومان ده رده كه وئيت كه "دوباره كردنه وه" ي چيروك
 له قورئاندا، ئه رككي گرنكي هه يه و ريگاي جوربه جوري بو گيراوه ته

بەر، تا له گه‌ڵ مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌کانی قورئاندا بگونجیّت و له‌گه‌ڵ
ئامانجی ئه‌و سووره‌ته‌شدا یه‌کانگیر بیّت، که چیرۆکه‌که‌ی تیدا
باسکراوه، که ئه‌مه‌ هه‌مووی به‌ پێوه‌ری ورد داڕپێژراوه له‌ پرۆوی
خستنه‌پرۆوی ماناکانی به‌ شیوازی هونه‌ریی ئاسته‌رز... پاک و
بیگه‌ردیی بۆ خوا، خاوه‌ن و دابه‌زینه‌ری ئه‌م قورئانه...

به‌شی چواره‌م:

باسکردنی ورده‌کاری، یان به پوختی باسکردن

له‌م به‌شه‌دا له‌وه ده‌دوین که هه‌ندی‌کجار قورئانی پیرۆز هه‌ندی‌ک له‌ چیرۆکه‌کانی درێژه پێده‌دات، له‌ هه‌ندی‌ک شوینی دیکه‌شدا زۆر به‌ کورتی باسی ده‌کات، یاخود چیرۆکه‌که به‌ کورت و پوختی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ باسده‌کات و پاشان درێژه‌ی پێده‌دات، یان هه‌ندی‌کجار پێپه‌وه‌ی چیرۆکه‌که به‌ کورتی باس ده‌کات و دواتر پووداوه‌کانی به‌ فراوانی و درێژی، دواتر هه‌ندی‌کی دیکه‌ی کورت ده‌کاته‌وه‌، یان بازی به‌سه‌ردا ده‌دات... هه‌موو ئه‌مانه به‌پێی خزمه‌تکردنه به‌ مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌که‌ی چیرۆکه‌که و پاشان خزمه‌تکردن به‌ مه‌به‌سته سه‌ره‌کییه‌کانی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئان به‌ گشتی.

جا با ئیستا، به‌ خال هه‌ندی‌ک جوړ جیا بکه‌ینه‌وه:

۱- ئه‌گه‌ر چیرۆکێک سه‌ره‌تا به‌ کورتی و کوکراوه‌یی ده‌ستپێکات، ئه‌وا مه‌به‌سته لی‌ی ناساندنی چیرۆکه‌که‌یه له‌و پێشه‌کییه‌دا، بۆ ئاماده‌کردنی ده‌روونی گوێگر بۆ خستنه‌په‌وه‌ی ته‌واوی چیرۆکه‌که به‌ دوایدا، هه‌روه‌ها بۆ ناساندنی هۆکاری هینانی ئه‌م چیرۆکه‌ و باسکردنی

لەم شوێنەدا. هەندیکجار ئەو پێشەکییە کورتە لایەنێکی سەرسامکەری چیرۆکەکەی لەخۆگرتوووە بۆ ڕاکێشانی سەرنجی گوێگر، وەک ئەوەی کە ریکلامیک بێت بۆ سەرجهمی چیرۆکەکە، بەوەی کە دیمەنێکی سەرنجراکێشی چیرۆکەکە لە سەرەتادا دەهێنێت، تا خەڵک کەمەندکێش بکات بۆ بینینی و خوێندنەوەی، وەک لە چیرۆکی یوسفدا (سەلامی خۆی لێبێت) ئەمە دەبینن، کە سەرەتا بە خەونیەک دەستپێدەکات و پاشان قسەی لەسەر دەکات، دواتر لە سەرەتاوە چیرۆکەکە دەگێڕێتەوە... یاخود چیرۆکی موسا کە سەرەتا لە بیاباندا شەوی بەسەردا هاتوووە و مەپوماڵاتەکەی پەرشوبلاوبوون و لە دوورەووە تروسکایی ئاگرێک دەبینێت، بەلام کە دەچێت، لەوێ پەروەردگار لەگەڵی دەدوێت و ئیتر چیرۆک دەستپێدەکات... وەک لە سوورەتی (النمل)دا هاتوووە.

٢- زۆرینەی جار، لە پێشەکیی چیرۆکەکاندا ئاراستەی قسە ڕوو بە سەرەرمانه (دروودی خۆی لێبێت) وەک بەلگەی ئەوەی کە ئەم چیرۆکە لەبەر خاتری ئەو بۆسەدەکرێت، جا چ بە ڕێگەیەکی ڕاستەوخۆ ئەمە و تراپێت، تا دڵنیا و ڕاگیر بێت لەسەر بانگەوازهکەی و سارد نەبێتەوە، یاخود بۆ پشتگیری بانگەوازهکەی پەرچوو (سەرئاسا) "موعجیزە"یەکی لە چیرۆکەکاندا هێنابێت، یان بۆ بەرپەرچدانەوی نەیارانی و ترساندنیان بێت.. بەلام لە هەموو ئەم بارانەدا، قسەکە ئاراستەی پێغەمبەر کراره (دروودی خۆی لێبێت) بۆ باسکردنی

هۆكاری هینانی ئەم چیرۆكە لەم كاتەدا. بۆ نموونه: ﴿ تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ (٢) ﴿ (القصص: ٣) واتە: (ئێمە هەندێك لە هەوال و بەسەرھاتی گرنگی راست و نەگۆری مووسا و فیرعەون دەخوینێنەو بە سەرتدا، بۆ ئەوێ سوود بگەیەنن بە گەلیك كە بپوا دەهینن). لێرەدا خوا ئاگاداری دەكاتەو كە ئیستا چیرۆکی مووسا و فیرعەونی بۆ باسەكات و ئاراستەیی ئەوێ دەكات، مەبەستیش لێی پووەو گەلی ئیماندارانی بكات كە لە پەندو ئامۆزگارییەكانی تێدەگەن.. لە سوورەتی (الكهف) یشدا پێشەکییەكە كەمێك درێژتر دەدوێت لە ناساندنی هاوڕێیانی ئەشكەوت، پاشان دەستدەكات بە گێڕانەوێ چیرۆكەكەیان بە ئاراستەکردنی قسە پووەو سەرورمان، كە دەفەرمویت: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ﴾ (الكهف: ١٣) واتە: (ئێمە هەوالی ئەوانت بە راستیی بۆ دەگێڕینەو)، بەلام پێشەکییەكە خۆی بە ئایەتێك دەستپێدەكات، كە كار لە بیر و هۆش دەكات و دەیورژێنێت و سەرنج رادەكێشێت، كە دەفەرمویت: ﴿ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ (الكهف: ٩) واتە: (ئایا تۆ پێتوایە كە ئەسحابی كەهف و رەقیم لە نێو موعجیزات و ئاكارانی سەرسوڕێنەر و سەرسامكەری ئێمە، سەیر و جیی واقوڕمانە؟).. ئەم ئایەتەش هەر ئاراستەیی سەرورمان كراوە،

بەلّام بە شىۋازى پىرسىيار، كە جىاوازترە لە و شىۋازەى دىكەى پىشەكىى
چىرۆكەكان، كە زىاتر بە شىۋەى: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (ئىمە بۆت
دەگىرپنەو) دىت.

۳- ھەندىكجار لە پىشەكىى چىرۆكەكاندا جۆرىك لە "ھىما" و پەمز
دىت، تا ببىتە كلىل بۆ كەرنەو ھى چىرۆكەكە، كە سەرتاپاى گرىى
چىرۆكەكە لەسەر ئەو ھىمايە دارپىژراو، كە ئەمەش لوتكەى ھونەرە لە
چىرۆكەكەدا.. نموونەى ئەمەش سوورەتى (يوسف)ە، كە سەرەتا بە
ھىمايەك دەستپىدەكات، كە خەونىكە يوسف تىايدا دەبىنىت: ﴿أَحَدَ
عَشَرَ كُوبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ واتە: (يازە ئەستىرە و خۆر و مانگ
كەرنووشى بۆ دەبەن)، ئىتر ئەم خەونە دەبىتە كلىلى چىرۆكەكە، بەو ھى
دەبىتە ھۆى ئەو ھەموو ناپەھەتى و بەلا و موسىبەتانەى كە بەسەرى
دىت، ھەروەھا بەلگەى پىغەمبەرايەتییەكەىتى، پاشان لە كۆتايى
چىرۆكەكەيدا خەونەكە دىتەدى و بەمشىۋەيە ھىما و پەمزەكە
لەكەدەداتەو كە: خۆر و مانگەكە دايك و باوكىيەتى و يازە
ئەستىرەكەش براكانىيەتى و لە كۆتايى چىرۆكەكەدا كەرنووشى بۆ
دەبەن، نەك كەرنووشى پەرسىتش، بەلكو كەرنووشى پىز و سلاو..

۴- ھەندىكجار، كورت و پوختكەرنەو ھى چىرۆكەكە لە
كۆتايىيەكەيدا، ئەمەش بۆ پوونكەرنەو ھى ھۆكار و ھىكمەتى
باسكەرنى ئەم چىرۆكە، وەك لە سوورەتى (ھود)دا، كە تىايدا چىرۆكى

چەندىن پېغەمبەر باسكراوه، پاشان لە كۆتاييدا دەفەرموئەت: ﴿وَكَلَّا
 نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَحْنُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ
 وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هود: ۱۲۰) واتە: (هەموو ئەوانەشت بۆ
 دەگێڕێنەو لە چیرۆك و ھەوالی پېغەمبەران، بۆ ئەوێ كە دلى توى
 پى دابمە زىنن و دلنات بكەين، دلنایش بە، كە لەم ھەوالانەدا ھەق و
 پاستیت بۆ ھات و بۆت پوونكرايەو، ھەر ھە ئامۆژگارى و
 بىرخستەوێ باشى تىدابوو بۆ ئيمانداران)، دىقەت بىفەرموون: بۆ
 پاگیركردن و چەسپاویى دلى تۆ ئەى مەمەد..

۵- زۆرىنەى ئەو چىرۆكانەى قورئانى پىرۆز، كە زۆر بابەتەكەى
 وردكردووەتەو و بە درىژى لىيدوواو، زياتر ئەو چىرۆكانەن كە
 سەبارەت بە ھەنى ئىسرائىل، بەتايبەتى ئەو وتوويژانەيان كە لەگەڵ
 پېغەمبەرەكانياندا كەردوويانە، ئەمەش جىى سەرسامى نىيە،
 لەبەرئەوێ ھەنى ئىسرائىل، خۆيان ھەر بەو ناسراون كە بىگويى
 پېغەمبەرانىان كەردووە و پەق و توند و گىرەشيوين، بەو ھەش
 ملەلانىكانىان زيادبوو لە چىرۆكەكاندا.. دوو نمونە لەمبارەيەو ھەس
 دەكەين:

نمونەى يەكەم: چىرۆكى سەربىنى مانگاگەى ھەنى ئىسرائىل، كە
 زۆر بە درىژى باسكراو، ئەگەر بەراوردى بكەين لەگەڵ چىرۆكى
 دىكەدا، كە لەوانەيە گرىگتر بىت لەم ھەس، بەلام بەو شىوہ درىژىيە ورد

نه کراوه ته وه، وهك هه نديك له رووداوه كانى چيروكى هود و سالح و
(لوط) و داوود و سولهيمان (سه لامى خويان ليبيت).

جا با كه ميك له سهر ئهم چيروكه هه لويسته بكهين:

به پيى سه رچاوه كان، پياويك له بهنى ئيسرائيل ده كوژييت، خزميكي
خوى ده يكوژييت تا ميراتييه كهى ببات، پاشان ده يانه وييت جگه له
ميراتييه كهى، خوينباييه كهيشى وه رگرن، ئه وهش به وهى ده يانه وييت
كوشتنه كهى به سه پيئن به سهر كه سانكي ديكه دا، هاتن بو لاي موسا
(سه لامى خوى ليبيت) تا بكوژه كه يان بو بدوزيته وه و خوينباييه كه يان
بو لبيسه نييت - به حسابى خويان -. به لام تووشى سه رسامى هاتن كه
موسا پيى فه رموون بچن مانگايهك سه ربيرن، ئه وانيش ترسان ئهم
مه سه له يه ببيته هوى ئاشكراكردنى كاره كه يان، له به ره وه خاوه خويان
تييدا ده كرد. خوى گه وه ده فه رموييت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ

يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَ خَدُّنَا هُزُوا قَالَ أَأَعُودُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ

بَيْنَكَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْتُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ

يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا أَأَتَيْنَاكَ

جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ (البقرة: ٦٧ - ٧١)، واته:

(یادی ئەو نیعمەتە بەکەنەو کاتێک موسا بە قەومەکە ی وت: بێگومان خوا فەرمانتان پێدەدات کە مانگایە ک سەر بپرن، وتیان: ئایا دەمانکەیتە گالته جاری خۆت؟ موسا وتی: پەنا دەگرم بە خوا بچمە پیزی نەفامانەو. پاشان وتیان: لە پەروەردگارت داوا بکە بۆمان پوونبکاتەو ئەو مانگایە کامەیه؟ موسا وتی: بەراستی خوا دەفەرموێت: ئەو مانگایە نە پیرە و نە پارێنە، بەلکو میانه سالە. چ فەرمانیکتان پێدراوێ جیبە جیبی بکەن. کەچی وتیان: لە پەروەردگارت داوا بکە بزانی پەنگی چۆنە؟ موسا وتی: بێگومان خوا دەفەرموێت: ئەو مانگایە مانگایەکی پەنگ زەردی تۆخە، تەماشاکارانی دلخۆش دەکات. کەچی هەر وتیان: لە پەروەردگارت داوا بکە تا بە تەواویی بۆمان پوونبکاتەو بزانی کامەیه؟! چونکە بە راستی ئەم گەگەلە سەری لێتیکداوین و پەنگی زۆربەیان لەیە ک دەچێت، ئەو مانگایەمان بۆ نادۆزێتەو، بە راستی ئێمە - ئەگەر خوا ویستی لەسەر بێت - پێنمووی وەر دەگیرین. موسا وتی: بە راستی خوا دەفەرموێت: ئەو مانگایە کە هیشتا رانە هیئراوێ زەوی بکێڵێت و جووت بکات، ئاودی پێ کشتوکالێش ناکات، بێ عەیبە و یە ک پەنگە و هیچ پەلەیهکی تێدا نییه، ئەوسا وتیان: ئا ئێستە ئێتر هەوالی راستەقینەت پێداین (ئێتر دوا ی هەول و کۆششیکی زۆر بە دەستیانهینا) و سەریان بپری، هەرچە ندە خەریک بوو ئەو کارەش نەکەن)....

با بیین چیرۆکه که شی بکهینهوه:

مەلەلانییه لە نیوان موسا و بەنی ئیسرائیل، که بەردهوام رێگر و ئاستەنگ دادەنن لە بەردهم جێبهجێکردنی کارەکه دا، هیزی حەق و راستی، لە بەرانبەریدا هیزی نکولیکردن و سەرکێشی و بیفەرمانی، بەمجۆرە وتووێژە که درێژە پێدەدریت، بەلام ئەوان هەر ئاستەنگ دادەنن و خۆیان بێئاگا دەکەن تا کارە که نهکەن، بەمجۆرە درێژە دەکێشیت، بەلام فەرمانی خوا هەردەبێت جێبهجێ بکړیت، تا لە کۆتاییدا هەرچەندە ملەجەرە دەکەن، ناچار ملەدە دەن بە جێبهجێکردنی و مانگا که - که بە تاییه تەندییه کی ورد و پارەیه کی زۆر کرپویانه - سەردەبڕن، که ئەگەر لە سەرەتاوه فەرمانە که یان جێبهجێ بکړدایه ئەو هەموو ناڕەحەتییه یان نه دەهاته پێ. خۆی گەرە ئەو وتووێژانە ی نیوانیان که بەرانبەر بە موسا کردوویانه، سەرەرای درێژیان، هەمووی باسەدە کات و دەیگێرێتەوه، لەگەڵ لا بێردنی ئەو ماوه یه کی که هەر فەرمانێک و وەلامە نالۆژیکیه که ی ئەوان خایاندوویه تی، تا وێنه یه کی تەواو و دەگمەنی شیوازه کانی ملەجەرە و مەلەبەدانی بەنی ئیسرائیل پێشکەش بکات.. پاشان پێشکەشکردنی چیرۆکه که لە کۆتاییدا دێتەوه سەر شیوازی کورت و پوختی، پاشنەوه ی که بە درێژی باسی وتووێژە که ی کرد و مەبەستە کانی هێنایه دی، لە کۆتاییشدا زۆر بە کورتی ئەو هۆکارە باس دەکات که لە پێناویدا خۆی گەرە فەرمانی بەسەر پیغه مەبەرە که یدا داوه که مانگا که سەربەڕن، بە جۆرێک کورت و

پوخته، که زور "حه زف" و "هه لېژاردنی تاییه ت" ی ټیډایه، نه وه تا له
 کوتاییدا خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْهُ ثُمَّ فِيهَا
 وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْنُحُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ
 الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾ (البقرة: ٧٢-٧٣)، واته:
 (کاتیک که سیکتان کوشت و یه کسه ر ئاژوه له نیوانتاند به رپاوو،
 خوای گه وره ش نه وه ی ده تانشارده وه ده ریخست و ئاشکرای کرد.
 پاشان وتمان: به پارچه یه که له و مانگایه، بدن به لاشه ی کوژراوه که دا،
 ئا به و شیوه یه خوا مردووان زیندوو ده کاته وه و ده سه لاتی خویتان
 نیشان دهدات بو نه وه ی تیښگن و ژیر بن) ... پاشان دیقه تی نه م خالانه
 بدن:

۱- ئایه ته کان پیښخستن و دواخستنیکې به مه به سستی ټیډایه،
 له بهر نه وه ی زنجیره ی باسه که به پیی پووداوه کانی به هه والی کوشتنه که
 ده سټپیده کات، که نه م ئایه تی (٧٢) یه، پاشان به دوایدا فره مانکردن به
 سه ربړینی مانگا که و مله جه پړیان که له ئایه ته کانی (٦٧-٧١) باسکراوه،
 واته پیښ ئایه تی هه والی کوشتنه که باسی کراوه. پاشان له کوتاییدا
 فره مانې نه وه ی به پارچه یه که له گوشتی مانگا که بدن له لاشه ی
 کوژراوه که تا زیندوو ببیته وه، به لام له ریزبه ندی ئایه ته کاند ئایه تی
 هه والی کوشتنه که له کوتاییدا هاتووه.

هۆکاری ئەم پێشخستنی فەرمانی سەرپرینی مانگا و دواخستنی
هەوالی کوشتنەکە، دوو شتە:

یەکەم: ئاشکراکردن و پوونکردنەوێی ملەجەپێ و بێفەرمانیی بەنی
ئیسرائیل، بەو شیوەیەکی کە پوونکرایەوێ.

دووەم: دواخستنی رەگەزی "کتوپرێ" و "موفاجەئە"، کە
هاوتەریب بە پەند و وانەکانی چیرۆکە کە هاتوو، کە ئەویش بریتیە لە:

﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾

(البقرة: ٧٣)، واتە: (بەو شیوەیە خوا مردووێ زیندوو دەکاتەوێ و
دەسەلاتی خۆیتان نیشان دەدات بۆ ئەوێ تیێگەن و ژیر بن)، واتە
ئەرکی سەرەکی چیرۆکە کە ئەمەیه: زیندووکردنەوێی مردووێ و
نیشاناندانی دەسەلاتی خوا..

٢- سەرەرای ئەوێ پووکرای ئاشکرای چیرۆکە کە ئەوێ، بکوژە کە
بدۆزڕیتەوێ، بەلام ئەم بەشە بچووکە لە چیرۆکە کە دا لایراوێ و کۆتایی
چیرۆکە کە بەرەو مەبەستیکی دیكە براوێ، کە لەوێ گرنگترە ئەویش
باسکردن و پوونکردنەوێی توانا و قودرەتی خواێ لە زیندووکردنەوێی
مردوودا، بەلام ناسینی کەسی بکوژ، ئەوێ کاریکی لاوێکی و
ناسەرەکییە، بە بەراورد بە توانای خوا لە زیندووکردنەوێی مردوودا،
ئەوێ ناسینەوێی بکوژ هەر زۆر ئاسانە، لەبەرئەوێ لە کۆتاییدا
دەفەر مویت: ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ﴾ (ئەم بەم شیوەیە خوا مردوو

زیندوو ده کاته وه)، به لام نافه رموئیت: (کذک نکشف سر القاتل) (ئا بهم شیوهیه نهیئی کابرای بکوژتان بۆ ئاشکرا ده کهین).

به مجوره ده بینین ئه رکی هه زف و پێشخستن و دواخستن و درێژکردنه وه ی بابته که و کورت و پوختکردنه وه ی له کۆتاییدا، بۆ به دیهینانی ئامانجیکه که ئه وان لێی بێئاگابوون، که پێیانوابوو خوا ناتوانی بکوژه که یان بۆ بناسیته وه، به لام که سه یریان کرد، نه ک که سه بکوژه که ی بۆ دۆزینه وه، به لکو زیاتر له وه، که سه کوژراوه که یشی بۆ زیندوو کردنه وه !! . له مه وه ده رکه وت هه ریه که له وه هونه رانه، ئامانجی خویان له چیرۆکه که دا پێکاوه ...

نموونه ی دووهم: گۆچانه که ی موسا (سه لامی خوای لیبیت):

چیرۆکی ئه م گۆچانه به وه شیوه یه یه، که کاتی ک موسا (سه لامی خوای لیبیت) له گه لّ مالّ و مندالیدا له مه دیه نه وه گه راپه وه بۆ میسر، له پێگادا که شه وی به سه ردا هات و پێی لیتیکچوو، له دووره وه ئاگریکی به دی کرد، به مالّ و منداله که ی وت: ئیوه دانیشن با من بچم بزانه لای ئه و ئاگره وه پێنیشانده رێک نابینه وه، کاتی ک که گه یشه لای ئاگره که په روه ردگاری بالا بانگی کرد و قسه ی له گه لدا کرد و کردی به پێغه مبه ر و په وانه کراوی خوی بۆ لای فیرعه ون، له وی له چوارچیوه ی وتووێژی نێوانیاندا خوای گه وره پرسپاری له موسا کرد، که ئه وه چیه به ده سته وه ئه ی موسا؟ که مه به ست لێی ئه و گۆچانه بوو که موسا به

دهستییه وه بوو، ئیتر لیږه وه پرسیار و وه لامیکى سهرنچراکیش
دهستپنډه کات.

با سهره تا ئایه ته کان بخوینینه وه: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسَىٰ﴾ (١٧)
﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْبُتُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ﴾ (١٨)
(سووره تی ته ها: ١٧ - ١٨)، واته: (ئوه چیه به دهستی راسته وه ئه ی
مووسا؟! وتی: ئوه گوچانه که مه، له کاتی پوښتندا دهیگرم به
دهسته وه، ههروه ها که لای دارانی پیئوه ریڼم بو په ز و مه په کانم،
ههروه ها چه ند کاری دیکه یشی پی ئه نجام ده دم). ده بینین خوی
که وره یه ک پرسیار له مووسا ده کات (ئوه چیه به دهستی
راسته وه)، ئه ویش ده توانیت به دوو وشه وه لامبداته وه و بفرمویت
(هَی عَصَايَ) (ئوه گوچانه که مه).. به لام مووسا دريژه به وه لامه که ی
ده دات و ئه و ئه رکانه ی دیکه ی که به گوچانه که ی ئه نجامی ده دات،
هه مووی باس ده کات. جا لیکده ره وانی قورئان له م بابه ته دا ئاماژه بو
ئوه ده که ن که مووسا کاتیک زانیویه تی ئه مه مه قامی قسه کردنه له گه ل
په ره ردگاردا، ده یه ویت ماوه ی وتوويزه که دريژه پييدات تا تام و چيژ
له و دیداره ببینیت، له به ره وه دريژه به وه لامه که ی ده دات.. ته نانه ت
له به ره وه له کوتايشدا ده لیت "کاری دیکه یشی پی ئه نجام ده دم"
به و ئومیده ی خوی که وره لی پرسیت ئه و کارانه ی دیکه چین، تا

ئەویش وەلامبەداتەو و بەوہش درێژە بە حیوارە کہ بدات .. بەلام ئایا
ہەر ئەوہندەہیہ ؟ ... بیگومان نا ...

موسا (سەلامی خوای لیبیت) کہ دەچیّت بۆ چیا کہ بۆ لای
ئاگرە کہ، تا کو خۆی گەرمبکاتەو و گەرمیی بەہینیتەو بۆ مال و
مندالە کہشی کہ لەو شەوہ تاریکە دا بارودۆخیان لیتیکچوو بوو،
ہەر وہا بۆ پینیشاندان و لەوانەہیہ بۆ ئاو و خوراکیش بووبی، ئەگەرچی
باسی نہ کراوہ، بەلام لەوئ کتوپر نیگاہیہ کی غەیبی بۆ دیت کہ قسە و
گفتوگۆی لەگەلدا دەکات و خۆی پیدەناسینیت و داوای لیدەکات
بیپەرستیت، ئەمە ھەمووی وتووێژ و حیواریک بووہ کہ کورت نہ بووہ و
کہ می نہ خایاندووہ. کۆتایی وتووێژە کہیش بە پرسیاریکی پەرورەدگار
دیت کہ بە موسا دەفەر مویت: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسٰى﴾ (١٧)،
ئەوہ چییە بە دەستی راستتەوہ ئەی موسا؟! موساش کہ ئەو
وہلامانە دەداتەوہ و لیکدەرەوانی قورئانیش کہ دەلین بۆ زیاتر
درێژەدانە بە حیوارە کہ، ئیمەش دەتوانین بلین ئەی باشتر نہ بوو بۆ
موسا واز لەو وەلامە درێژە بەہینیت تا تام و چیژ لە گەرەہی ئەو
ھەلویتە و ئەو وتانە پەرورەدگار ببینیت لە جیاتی ئەوہی خۆی
قسە بکات؟ ئەمە ئەگەر باوہر بەوہ بکہین کہ موسا لەبەر
دریژکردنەوہی دیدارە کہ ئەو وەلامە داییتەوہ ... بەلام کہ دیقەت
دەدەین خوای گەرە بەو پرسیارە مەبەستی ئەوہ نہ بووہ کۆتایی بە
دیدار و وتووێژە کہ بەہینیت تا موسا وازانیت ئیتر کاتە کہ تەواو بووہ،

يان خهريکه تهواو دهبيټ، بهلام با ئه م دريژي بکاته وه. به لگه ش، ئه و
پرسپاره خوځه تي که ئاماژه يه که بؤ به رده وامبووني وتوويژه که، ئه گه رنا
خوای گه وره دووره له وه ي به شتي بيټه ها بيه ويټ کاته که دريژيکاته وه
و هه روه ها پيغه مبه ره که يشي له وه به دووره .

که واته پيويسته به دواي هوکار يکي ديکه دا بگه رپين بؤ ئه و وه لامه
دوور و دريژه ي موسا (سه لامي خوای ليبيټ)، که خوای گه وره ش
به هه مانشيوه له قورئانه که يدا که دايناوه بيټ به به رنامه و ده ستووري
ژيان، به جيينه هيشتووه و بؤي گيړاوينه ته وه .

جا بؤ ئه وه ي بگه ينه ئه و مه به سته ي به کارهيئاني ئه و وه لامه
دريژه ي موسا (سه لامي خوای ليبيټ)، ده بيټ چه ند خاليك هه يه
پووني بگه ينه وه، که هاوپه يوه نده به سياقي چيړوکه که وه :

١- يه که م خال که بيرماني بؤ ده چيټ، پيکها ته و سروشتي ئه و
گوچانه يه، ئايا گوچانه که له "دار" دروستنه کراوه ؟ داريش سوتنه مه نييه
و قابيلي ئه وه يه گر بگريټ .

٢- موسا به ره و ئاگره که چووه به نيازي ئه وه ي له و ئاگره ببات بؤ
خانه واده که ي که به جييه يشتوون. ئاگريش له داره وه دروست ده بيټ ..

٣- موسا که به ره و ئاگره که چووه، پيشبيني ئه وه ي کردوه که
مروقيك له وي بيينيټ تا داواي ليبيکات به شيك له پشکوي ئاگره که، يان
داريک له و ئاگره وه ببات بؤ خانه واده که ي، به لام که سي نه بيني، به لکو
په روه ردگاري به رز و بلند له وي قسه ي له گه لدا کرد، به لام خوای

نەبىنى، ھەرۈھالاي ئاگرەكەش كەسى نەبىنى. ئەي باشە مووسا چى دەكرد ئەگەر خۋاي تەعالا قسەي لەگەلدا نەكردايە لەویدا؟ ئايا بەشى پىۋىستى خۋى لە ئاگرەكە دەبرد بەبى ئەۋەي چاۋەپرى بكات مۆلەت لە يەككە بخوازىت؟ ياخود دەگەرپايەۋە ۋەھىچى لە ئاگرەكە نەدەبرد مادەم كەسى لىنەبوۋە ۋە خاۋەنى ئاگرەكەي نەبىنىۋە؟... نازانين.... بەلام مووسا كەۋتە ئەۋەلۋىستەۋە لەبەرئەۋە ۋەلامەكەيشى خۆبەخۇبەو شىۋەيە ھات! با نمونەيەك لەم بارەيەۋە پوون بكەينەۋە:

پياۋىك دەچىت بۆ مالى برادەرىكى، چەپكىك گوللى پاراۋە ۋە جوانى بە دەستەۋەيە، كاتىك نزيك دەبىتەۋە لە باخچەي مالاكە لە دەرگا دەدات ۋە چاۋەپرى دەكات برادەركەي بىتە دەرەۋە ۋە پىشۋازى لىبكات... كتوپر كابرايەك كە ئەم نايناسىت لەۋلاۋە ئاماژەي بۆ دەكات ۋە دەلىت: بەرىز! من خاۋەنى ئەۋمالەم ۋە من لە خاۋەنەكەيم كرىۋە ۋە ئەۋباخچەيەم لىدروستكرد ۋە پرمكردوۋە لە گول ۋە گولزارى جوان، ئەي تۆ ئەۋە چىيە بە دەستەۋە؟.. ئا لەۋكاتەدا پياۋەكە تەنھا يەك شت بە بىرىدا دىت: ئەۋىش ئەۋەيە ئەم خاۋەن مالا ۋادەزانىت ئەۋچەپكە گولەي كە ئەم خۋى ھىناۋىيەتى، ۋادەزانىت لە باخچەكەي ئەۋ كرىۋىيەتيەۋە ۋە ھىناۋىيەتى، يان خۋى ھىناۋىيەتى، بەلام دەيەۋىت لەم باخچەيەش گوللى دىكەي بخاتە سەر، لەبەرئەۋە لەۋكاتەدا لە ۋەلامى ئەۋپرسىيارەدا دەلىت: ئەمە گولە ۋە خۆم لە گولفروشىك لە فلان شوين كرىۋمە ۋە جۆرەكانى ئەۋە ۋە ئەۋەيە ۋە ھىناۋمە بۆ فلان كەسى ھاورىم،

که له م خانووه دا ده ژیا... بۆچی ئه و پیاوه وه لآمه که ی وا دريژ ده کاته وه، له کاتيکدا ده توانييت له وه لآمی ئه و پرسياړه دا ته نها بلييت: ئه مه چه پکه گوله.. و ته واو؟.. له بهرئه وه ی مه به ست له پرسياړی کابرا لايه نی ده ره کیی نییه، به لکو شتيکی دیکه یه، ئه گه رنا کابرا پرسياړکه ر ده بينييت ئه وه گوله به ده ستييه وه، به لآم له بهر شتيکی دیکه ئه و پرسياړه ده کات، پیاوه که ش له مه به ستي کابرا پرسياړکه ر تيده گات، له بهرئه وه نالييت ئه وه چه پکه گوله و بيړپته وه، به لکو دريژه به قسه کانی ده دات..

که واته، به به راورد به م نمونه یه، ده توانين بليين موسا کاتيک هات بو لای ئاگره که، خویشی داريکی به ده سته وه یه "گوچانه که ی"، لای ئاگره که ش بيگومان داره یه که بو سووتاندن به کارييت، جا کاتيک پرسياړه که ی په روه ردگار له وکاته دا به و شيوه یه یه: ئه وه چييه به ده سته وه موسا؟ وه لآمه که پر به پيسته که ش ئه وه یه که هوکاري بوونی گوچانه که پوونبکاته وه و هر شتيکی دیکه ش پوونبکاته وه که پرسياړييت له باره ی هوکاري هاتنی بو لای ئاگره که، تا گومانی ئه وه دوور بخاته وه که موسا بو ئه وه هاتييت به شيک له و ئاگره بيات بو خو ی، ئه گه رچی خاوه نه که شی لی نییه.. ئه گه رنا باسکردن له سووده کانی گوچانيک، چ پيويست ده کات موسا خو ی پيوه سه رقالي بکات و واز له بيستنی وته ی په روه ردگار بهينييت بو باسکردن له گوچانه که ی خو ی!!

پرسیاره که له میانه ی هۆشیاریدانی په‌روه‌ردگارد هاتوو، که به موسا ده‌فرمویت: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا سَعَىٰ﴾ (١٥) فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿طه: ١٥﴾. واته: ئه‌ی موسا (پوژی دوا یی به‌پوه‌یه و دیت، خه‌ریکه کاته‌که‌ی بشارمه‌وه تا هه‌موو که‌س به‌رانبه‌ر به هه‌ولای خوی پاداشت وه‌ربگریت، جا ئه‌ی موسا وریابه ئه‌و که‌سه‌ی برپای به هاتنی قیامت نییه و شوین هه‌وا و ئاره‌زوی خوی که‌وتوو. وریا به ریگریت لینه‌کات له برپا پیبونی، ئه‌وکات تیا بجیت)..

جا هینانی پرسیاره که یه‌کسه‌ر به دوا ی ئه‌م هۆشیاریدانه‌دا، زیاتر ئاماژه ده‌به‌خشیت به‌وه‌ی که په‌یوه‌ندییه‌ک له نیوان ئه‌و پرسیاره و ئه‌و نه‌هییه‌دا هه‌یه که له ئایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی پیده‌کات، که شوین هه‌وا و ئاره‌زووکه‌وتنه.. موسا و گومانی بردوو که ئه‌م پرسیاره مانا که‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌و، واته موسا، گومانلی‌کراوه به‌وه‌ی هاتوو له و ئاگره‌ی که خاوه‌نه‌که‌ی لی نییه، شتی‌ک ببات که هی خوی نییه، یان له داره‌که‌ی، یان وه‌ک بلی خوراکی‌ک پیداو یستییه‌ک ببات، له ناویاندا ئه‌و گوچانه‌ی که به ده‌ستییه‌وه‌یه‌تی له و کاته‌دا له‌وانه‌یه له‌وی هه‌لیگریتی... له‌به‌رئه‌وه وه‌لامه‌که‌یشی له و کاته‌دا وه‌لامی‌کی ته‌واو لوژیکیه و یه‌کانگیره له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له ده‌روونی موسادا هه‌یه به ته‌واوی.. دیکه‌ت به‌ن موسا ده‌لیت:

ئەو گۆچانەكەمە: واتە خۆم خاوەنیم و لە هیچ شوێنێك نەمەردوو. لە كاتی پۆیشتندا خۆمی دەدەم بە سەردا و خۆمی پێ راگیر دەكەم: واتە ئەو دارێكى سادە و هاكەزایی نییە تا بتوانم دەستبەرداری بێم، یان گری پێوە بنێم تا بەو كاروباری خۆگەرم كردنەوێ پێ پێكبخەم. هەروەها گەلای دارانی پێدەوهرێتم بۆ پەز و مەپەكانم: وەك جەختكردنەو لەسەر ئەوێ كە ئەو خاوەنی ئەو گۆچانەیه و لە كاتی كاركردندا سوودی لێوەردەگرێت.

هەروەها چەند كاری دیکەیشی پێ ئەنجام دەدەم: واتە ئەگەر ئەو بەلگانهی كە باسكردوو بەس نییە، ئەوا چەند كاری دیکەیشی پێ ئەنجام دەدەم كە سوودم پێدەگەیهنن..

ئەبەم شیۆهیه موسا هەموو ئەو گومانانەى پەواندەو كە پێیوابوو بە هۆی هاتنی بۆ لای ئاگرەكە، بۆی دروستبێت: گومانی بردن (ئەگەر دروستبێت بڵێن: دزیكردن)، گومانی ئەوێ چاوی بریبێت شتی كەسێك...

ئەمە سەبارەت بە كەسێ پرسیارلیكراو كە موسایە (سەلامی خوای لیبت) .. سەبارەت بە كەسێ پرسیاركەر، ئەوا هۆكارێكى دیکە هەیه لەم پرسیارهێ كە لەبارەى گۆچانەكەو دەكرێت، ئەو هۆكارەش پەيوەندیی بە مەبەستی هێنانی ئەم دەستەواژەو هەیه لە قورئانی

پیرۆزدا لە لایەك و لە لایەكی دیکەوه پەییوەندیشی بە پرسیارکەرەوه
هەیه، کە خۆای گەورەیه.

لێره دا دەبینین خۆای گەوره له دوایدا ئەم گۆچانه دەکاته بەلگه و
پەرچوو "موعجیزه" یهك بۆ مووسا، کە بە ھۆیەوه فیرعەون زەلیل
دەکات و بە سەریدا زال دەبیّت، ھەرۆھا گۆچانەکە لە ھەموو
قۆناغەکانی دواتری چیرۆکەدا پۆل دەبینیّت: لە و کاتەدا کە گۆچانەکە
فرپێدەدات لای ئاگرەکە، پاشان کاتیك فیرعەون بانگ دەکات بۆ لای خوا
لە کۆشکدا، پاشتر کە لەگەڵ جادووبازەکاندا بەرانبەر و پووبەپوو
دەبنەوه، دواتر کاتیك له دەریاکە پەپینەوه و خۆی و گەلەکەى
پزگاریان بوو، گۆچانەکەى کیشا بە دەریاکەدا، لە و کاتەشدا کە بە
گۆچانەکە لە بەردەکەى دا و بوو بە دوازده کانى. جا ئەم گۆچانە نەك
ھەر بۆ ئیمەى خوینەر، بەلکو بۆ مووساش (سەلامى خۆای لیبيّت)
ھەلگری ھەموو پرەگەزەکانى چیرۆک بوو، ھەر لە: تەشویق و وروژاندن و
مەملانى و گری، تا دەگاتە ئەنجام و چارەسەر.

خۆای گەوره ئەم پرسیارەى له مووسا کرد، تا ھەرچییهك مووسا بە
خەیاڵیدا بیّت لەبارەى گۆچانەکەیهوه بیلّیت، تاییبەت بە سوود و
ئەرکەکانى، پاشان کتوپر بە شیۆهیهكى موفاجیی، ئەوهى بە خەیاڵى
مووسادا نەهات و ھەرگیز بیرى بۆى نەدەچوو، بە گۆچانەکەى بیکات،

خوای فەرموو و نیشانی دا، که بوونیەتی بە مار، لە بەرئەوێ پێویست
 بوو مووسا بە و وردە کارییەوێ هەموو ئەو شتانی لە بارە ی گۆچانی کە یەوێ
 بێت.. جا ئەم حیواری بچووکە لە بارە ی گۆچانی کەوێ هەر لە سەرەتای
 چێرۆکە کە دا هاتووێ تا بێتە پێشەکییە ک بۆ ناساندنی گۆچانی کە و
 ئامارە دان بەوێ گۆیگر و خوێنەر جەخت بکەنە سەر ئەم گۆچانی،
 لە بەرئەوێ لە داها توودا ئەو گۆچانی دەبێتە هەلسۆرپێنەری چێرۆکە کە و
 لە چەندین شوینی دیکە دا دێتەوێ بەر باس.. ئێتر بەمشێوێ هەموو
 پێشەکییەکی چێرۆکە قورئانییەکان ئەو ئەرکەیان هەیه.

بەمجۆرە بۆمان دەردەکەوێت، کە بە وردی باسکردن، یان بە کورتی
 براندنەوێ باسیک لە چێرۆکە قورئانییەکاندا، مەبەستی وردی لە
 پێشەوێ کە پەیهەندی بە بنیاتی چێرۆکە کەوێ هەیه.

دهروازه‌ی دووهم

جووڻه‌کردن به رووداو و بازدان به‌سهر

رووداودا له چيروكه قورئانييه‌کاندا

بەشى يەكەم:

جۆلە و بزاوتى رووداۋەكان لە "حيوار" و "گېرانه‌وه‌دا"

بە شىۋە يەككى گشتى، رووداۋ لە چىرۆكە ھونەرييەكاندا بە دوو شىۋە دەجولنەنرەت: رىڭگاي يەكەم: رىڭگاي "گېرانه‌وه"، كە برىتييە لە باسكردنى پووداۋ و كەس و ھەست و سۆز و ھەلچوون و شوين و كات و ھەرچى پەيوەندىدار بىت بە چىرۆكەكە ۋە، واتە لە رىڭگەي باسكردنە ۋە. رىڭگاي دووھەم، رىڭگاي "حيوار و وتوويژە"، كە تايىدا كاراكتەرەكانى چىرۆكەكە دەدوين.

پىۋەرى كوالىتى باشى چىرۆك لە ھەردوو شىۋازەكە شىۋا برىتييە لە دوو شت:

يەكەم: تواناي جولاندنى پووداۋەكان و وروژاندنيان لە قوناغە جۆربەجۆرەكانى چىرۆكەكەدا.

دووھەم: پوونكردنە ۋەى ماناكان لە چىرۆكەكەدا بە وردىي بەبى كەموكۆپى و بەبى دريژدادپىي.

ئەوھىشى كە زۆر گرنگە لە چىرۆكدا بە گشتى، كاريگەريي ئەو دوو شىۋازەي چىرۆكە لەسەر "گرى" و "پووداۋ" لە چىرۆكەكەدا.

ئەنجا با بىين بۆ چىرۆكە قورئانييەكان:

لە چىرۆكە قورئانىيەكاندا مەلەننى و بەرگىيى لە وتوويژەكاندا دەبينىن، كە ئەو بەرگىيى و مەلەننىيە لە نىوان كاراكتەرە قسەكەرەكانى ناو وتوويژەكاندا روودەدات و پال بە رووداوەكانەو دەنيّت بۆ گەيشتنە ترۆپك. . بەمەش كاراكتەرەكان دەبنە دوو بەرە، بەرەيەكى بەهيّز و بەرەيەكى بيّهّز و بيتّ، كە بەوەش روودا و دروست دەبيّت و پەرە دەسەنيّت و دەگاتە لوتكە، كە بە سەرکەوتنى يەككّ لەو دوو هيّزە، چىرۆكەكە بە پايان دەگات.

جا تا چەندكّ هيّزى مەلەننى بەهيّز بيتّ لە نىوان لايەنەكانى چىرۆكەكەدا، هيّندەش بەرگىيى لە نىوانياندا زياد دەكات، بەلام لاوازيى ئەم هيّزە و نەبوونى بەرگىيى لە وتوويژدا، بەلگە نىيە لەسەر لاوازيى بنياتى چىرۆكەكە، بەلكو لەوانەيە پىويست بيتّ بەو شيّوئەيە رووداوەكان بپۆن، بەهوى بەهيّزى لايەنكى ناو حيوارەكە، لەبەرئەو لە ناو قورئاندا چەند جۆرّكّ چىرۆك دەبينىن، بەلام سەرەتا با چىرۆكە قورئانىيەكان لە پووى حيوارى لەم جۆرانەو، پۆلّين بکەين بۆ چىرۆكەكان (يان ديمەنەكان) ي پيش زەمان و مەكان، واتە كاتى دروستکردنى گەردوون و دواتر، هەروەها چىرۆكەكانى سەر زەوى و ژيانى دونيا، وە سىيەميش چىرۆكەكان (يان ديمەنەكان) ي پاش كۆتاييهاتنى ژيانى دونيا.

یه کهم: چیرۆکه کانی پێش دروستبوونی کات و زەمه‌ن:

۱- هه‌ندی‌کجار له‌م چیرۆکه‌دا به‌هۆی به‌هیزی لایه‌نیکی ناو حیوار، هیزی به‌رگریکردن نامینیت و هه‌ر له‌یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی حیواره‌که‌وه گیانی ته‌سلیمبوون و ملکه‌چی بو‌لایه‌نی به‌هیزی حیواره‌که‌، ده‌رده‌که‌ویت. دیقه‌تی ئه‌م حیواره‌ده‌: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (فصلت: ۱۱) واته‌: (پاشان ویستی ئاسمان پێکبخات و دروستی بکات له‌کاتی‌کدا که دوکه‌ل بوو، جا به‌ ئاسمان و زه‌وی فه‌رموو: فه‌رمانبه‌ردار و ملکه‌چ بن، به‌خۆشی خۆتان یان به‌زۆر بتانخه‌مه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆمه‌وه‌؟! هه‌ردوولا خێرا وتیان: ملکه‌چی تۆین و چۆن ده‌فه‌رمویت وا ده‌که‌ین)، حیواریک له‌ نیوان په‌روه‌ردگاری به‌هیزو به‌توانا، له‌گه‌ل ئاسمان و زه‌وی، به‌لام ئه‌مه‌ی دوا‌یان هیزیان نییه‌ و به‌وه‌ش ململانی دروست نابیت، به‌بێ به‌رگریکردن لایه‌نی دووه‌می حیوار ته‌سلیم ده‌بیت و ملکه‌چ ده‌بیت، ئه‌وه‌ش به‌یه‌ک وشه‌: ﴿طَائِعِينَ﴾.. ملکه‌چین..

یان سه‌یری ئه‌م حیواره‌که‌: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِمَّنْ ظَهَرِ لَهُمْ دُرِّيَّتُهُمْ وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمُ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (الأعراف: ۱۷۲) واته‌: (یادی ئه‌و کاته‌ش بکه‌ره‌وه‌ که په‌روه‌ردگارت پشتاویشتی نه‌وه‌ی ئاده‌می کو‌کرده‌وه‌ و کردنی به‌شایه‌ت به‌سه‌ر خۆیانه‌وه‌: ئایا من په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ نیم؟! هه‌موو وتیان: به‌لێ

شایه تیمان داوه "که تۆ پهروهردگارمانیت". لایه نی یه کهم: پهروهردگاری خاوهن توانا و به هیژ، لایه نی دووه م: وه چه کانی ئاده م که هیشتا له جیهانی په نهان و غه ییدا بوون.. ده بینین چیروکه که دریژه ناکیشیت و زوو به ریگای ملکه چبوونی لایه نی دووه م یه کلا ده بیته وه، حیواره کهش کورت و پوخته، به دوو وشه کوتایی دیت: ﴿بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾.. به لای شایه تی ده دهین که تۆ پهروهردگارمانیت..

به لام نه گهر خوی گه وره بیه ویت بر و میقداریکی دیاریکراو، بژارده و پیدچوونه وه و ئیختیار، بیه خشیت به لایه نی به رانه بر، ئه و شیوازی حیوار و وتووێژه که که میك ده گۆریت، وه که له چیروکی دانانی جینشیندا که خوی گه وره تا ئاستیکی دیاریکراو ئیختیاری داوه به فریشته کان و ئه وانیش وه لامی پهروهردگار ده ده نه وه و له کوتاییدا ده گه نه حاله تی ته سلیمبوون و ملکه چی بۆ فه رمان و بریاره که ی خوی گه وره .

۲- به رز و نرمیی پرووداو، هه ندیکجار په یوه سته به بار و هه سستی قسه که ره وه، هه ر قسه یه کیش پال به پرووداوه که وه ده نیت بۆ گه یشتنه ترۆپکی چیروکه که.. دیقه ت بفه رموون بۆ ئه م چیروکه ی ئیبلیس و بیفه رمانیکردنی پهروهردگار له کړنووشبردن بۆ ئاده م: ﴿قَالَ يٰٓإِبْلِیْمَا

لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّجِدِیْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِاسْجُدَ لِشَیْءٍ خَلَقْتُهُ مِنْ صَلَٰصِلِ مِّنْ

حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَخَرَجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَیْكَ اَلْعَنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ﴿٣٧﴾ اِلٰی یَوْمِ

أَلَوْفِتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ

عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ (الحجر: ٣٢ -

٤٢). واته: (ئەوسا خوا فەرمووی: ئەی ئیبلیس، ئەو بە ئۆلەگەل کړنوو شەبە راندا نیت؟ شەیتان لە وەلامدا وتی: من ئەو ەنده (نزم و بچووک) نەبووم کړنوو ش بەرم بۆ بە شەریک کە تۆ پێشتر لە قورپکی پەشباو و ترشاو دروست کړدوو؟ خوا فەرمووی: کەواته دەرچۆ لیږه، چونکە بە راستی تۆ نەفرین لیکراویت. بە راستی نەفرینی خوات بەردهوام لەسەر هەتا پوژی دوايی. شەیتان وتی: پەروەردگارا، مۆلەتم بدە هەتا ئەو پوژەي هەمووان زیندوو دەرکێنەوه. خوا فەرمووی: دە تۆ لە مۆلەت دراوانیت. تا پوژی کاته دیاریکراو و زانراوه کە. ئیبلس وتی: پەروەردگارم، مادەم بە هۆی ئەم ئینسانەوه منت سەرلێشیواو کړد، شەرت بێت لە زهويدا هەموو گوناھ و لادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین بکەم و هەر هەموویان سەرلێشیواو و سەرگەردان بکەم. بێجگە لە بەنده پوخته و دلسۆزەکانی خۆت نەبیت. خواي گەورە فەرمووی: ئا ئەو پێگە و پێبازیکی راست و دروسته، هەر بۆ لای من دیت و هەر من چاودیری دەکەم. بە راستی بەنده چاک و پاکەکانی من بە تۆ فريو نادرین و تۆ هیچ دەسەلاتیکت نییه بە سەریاندا، جگە لەوانه ي کە شۆینت کەوتوون لە سەرکەش و یاخی و سەرگەردانهکان).

دېقه ت بفرمون، سهره تا ئېيليس كه سهرېچېي دهكات له
 فرمانه كه و به نيازي كړنوش نه بردنه به خو به گه وره گرتنه وه ده لیت:
 من كړنوش نابه م بؤ مړوځيك كه له قور دروستت كړدوه، به لام پاش
 كه ميك له حيوار و وتووېژه كه سهر ده كه ين ئيليس لاواز و ملكه چ
 له به رده م په روه ردگاردا ده پارېته وه و ده لالېته وه به وشه ي "رب" و
 ده لیت په روه ردگارم بمهېله روه تا پوژي قيامت، دووباره كه خواي
 گه وره داواكه ي ليوه رده گریت و نه وه له ي پېده دریت، جاريكي ديكه
 گياني خو به زلزانين ده يگرېته وه و گياني ياخي بون تيايدا ده بووژيته وه
 و رايده گه يه نیت كه: ده بیت نه وه كاني ئاده م بخه له تينم و سهر يان
 لېبشيويتم... ﴿لَا زَيْنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا غَوِيَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾.

دووه م: چيروكه كاني سهر زه وي:

يه كه مين چيروك كه پووداوه كاني له سهر زه ويدا پوويداوه له قورئاندا،
 چيروكي دوو كورپه كه ي ئاده م (سه لامى خواي لېبیت). (جېي تيبينييه
 چيروكيكي ديكه له قورئاندا هيه كه له پرووي كاته وه پيش ئه م
 چيروكه ي دوو كورپه كه ي ئاده م، به لام زياتر له په ند ده چیت، نه ك له
 وتووېژ، ئه ویش ئايه تي ۸۹ و ۹۰ ي سووره تي - الأعراف ۷). چيروكه كه
 به مشيويه يه: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
 لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا

بِأَسْطَرِّ يَدَيْ إِلَيْكَ لِأَقْنُلَكَ^ط إِنْ أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ أُرِيدُ أَنْ تَبْثُغَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ (المائدة: ٢٧-٢٩) واته: (به سهرهات و هه والی دوو کوره که ی ئاده م بۆ ئه و خه لکه بخوینه ره وه که: به راستی پروویداوه، ئه وه ببوو کاتیک هه ردووکیان قوربانیاان کرد، له یه کیکیان وه رگیرا و له ویتریان وه رنه گیرا، به براکه ی وت: هه ر ده تکوژم. ئه ویش له وه لامی هه پره شه که یدا وتی: خوی گه وره ته نها له پاریزکاران قوربانی و چاکه وه رده گریت. سویند به خوا، ئه گه ر تو ده ست دریز بکه یت بۆ من بۆ ئه وه ی بمکوژیت، من ده ست دریز ناکه م بۆ تو، بۆ ئه وه ی بتکوژم، چونکه به راستی من له سزاو تو له ی خوا، په روه ردگاری جیهانه کان ده ترسم. به راستی ده مه ویت به گوناھی من و گوناھی خویشته وه بگه ریته وه، ئه وجا ده بیته نیشته جیی ناو ئاگر، هه ر ئه وه شه پاداشتی سته مکاران).. دیقه ت بفرموون به پرزان، له م وتوویره دا "قابیل" ی بکوژ ته نها یه ک وشه ده لیت، به لی ته نها یه ک وشه، به لام چ وشه یه ک: (لَأَقْنُلَنَّكَ^ط)، به که سی به رانبه ری ده لیت: ده تکوژم... به دریزایی ئه وکاته ی که که سی به رانبه ری واته "هابیل" ی برای، ده یه ویت هه ست و سۆزی رابکیشیت و ترسی خوی ده خاته وه بیر و یادی دۆزه خی ده خاته وه، سا به لکو په شیماان ببیته وه، به لام ئه م به کین و بوغزه وه گوئی له قسه کانی هابیل گرتووه و هیچ نالیت، به لکو له کو تاییدا براکه ی ده کوژیت و ده بیته یه که م پرووداو له سه ر زه ویدا،

پاشان له دوا نه مانى لايه نى يه كه مى حيواره كه، قابيل په شيمان ده بېته وه و قسه ي دووه مى ده كات: ﴿يَوَيْلَكَ أَعْجَزْتَ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوَّءَ أَخِي﴾ (المائدة: ٣١) واته: (هاوار له من، ئايا ئه وه من نه متوانى وه كو ئه و قه له پشه بكه م و به قه دهر ئه وم لينه هات تا لاشه و عهيب و عارى براكه م بشارمه وه)...

ئه وه ي له م چيرۆكه وه به دى ده كرښت، خيرايى رووداوه كانه، كه هر له سهره تاوه به ره و لوتكه ده چښت، تيايدا په گه زى شه ر "قسه ي كه مه و كردارى زوره" و په گه زى چاكه به زمانى كه سيكي ژير و عاقل ده دويټ، به لام هه نديكجار قسه ي ژيرانه سوودى نابيت! ئه مه جگه له وه ي كه وه سفكردى بابه ته كه له پي گيړانه وه وه كه له ناوېرى قسه كاندا هاتووه، له وپه پي كور تېر دايه و به كور تر تيرين وشه گوزار شتى له زور ترين واته كردووه: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ (المائدة: ٢٧)، به وپه پي ئاسانى و ساده يي و به وشه گه ليكي كه م گويگر ده گه يه نيته ناوچه رگه ي پووداوه كانه وه، پاشان به يه ك وشه (لَا قُتْلَكَ) ده مانگه يه نيته لوتكه ي خويناويي چيرۆكه كه، هه ناسه له بهر گويگر ده برښت به وه ي بزانيټ كاردانه وه ي به ران بهر چييه، كه به هيمنى و له سه رخويي قسه ده كات و به وه ش هه ناسه سوار يي گويگر كه مده بېته وه و هيور و دنيا ده بېته وه، تا كو تايي ديټ.. پاشان جاريكي ديكه پو لي

"گێڕانهوه" دیتە پێشەوه و باسی برا ستهمکاره که دهکات و وشەى ﴿فَطَوَعَتْ﴾ دههینیت (واته دهروونی قابیل کوشتنى هابیلی لا شیرین کرد)، به‌وه‌ش به‌یه‌ك وشه باسی ئەو ململانییه‌ی کردووه که له دهروونی قابیلا هه‌بووه، ئە‌گه‌رنا به‌بێ هیچ پرۆسه‌یه‌کى "شیرینکردن" براکه‌ی ده‌کوشت و ده‌برایه‌وه، هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ئە‌وه‌ی قابیل له ناخى خۆیدا له ململانی‌دا بووه، ئە‌و په‌شیمانیه‌یه‌ که ده‌ستبه‌جێ پاش کوشتنى براکه‌ی، به‌سه‌ری‌دا دیت.. "شیرینکردن" ی کوشتنى براکه‌ی له لایه‌ن ده‌روونی خۆیه‌وه، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌بوونی هیچ کاراکته‌ریکی ده‌ره‌کى که کارى تێ‌کردبێت بۆ کوشتنى براکه‌ی، وه‌ك شه‌یتان بۆ نمونه.. هه‌روه‌ها حیواره‌که‌ش هیچ ده‌ستوه‌ردانیکی په‌گه‌زى غه‌یبی نامرۆبى تیدا نییه، جا چ خواى گه‌وره‌ خۆى بێت، یان فریشته‌کان، یان شه‌یتان، ئە‌مه‌ش پێویسته به‌و شی‌وه‌یه‌ بێت تا به‌لگه‌ بێت له‌سه‌ر "سه‌ربه‌خۆبوونی م‌ر‌و‌ف له‌سه‌ر زه‌وى و به‌رپرسبوونی خۆى له‌ کاره‌کانى خۆى".

سێهه‌م: ئە‌و چیرۆکانه‌ی که له پاش ژيانى دونیا روو ده‌ده‌ن:

ئە‌م چیرۆکانه‌ش چه‌ند به‌شێکن، به‌لام به‌ شی‌وه‌یه‌کى گشتى ئە‌وکاته ئە‌م چیرۆکانه روو ده‌ده‌ن که هه‌موو شتێک کۆتایى هاتووه و هه‌رکه‌سه گه‌یشتووته سه‌ره‌نجامى خۆى، هه‌ندێک د‌ل‌ن‌یا‌بوون له چاره‌نووسى خۆیان و به‌هه‌شت جی‌گه‌یان، هه‌ندێکی دیکه‌یان ه‌یشتا ئوم‌ی‌د‌ی‌کیان

ماوه، هه ندىكى دىكه يان په تى ئومىديان پچراوه و له وپه پرى
په شيمانيدان.

سه بارهت به جوړى يه كه م كه نه و كه سانه گه يشتونته به هه شت،

خه زنه دارانى به هه شت پييانده لىن: ﴿سَلِّمْ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوْهَا

خَلْدِيْنَ﴾ (الزمر: ٧٣)، واته: (دروود و سلاوتان لىبىت، ئيوه پاك و

خاويىن، كه واته فهرمون بچنه ناو به هه شته وه، هاوپرى له گهل ژيانى

هه ميشه يى و نه بپراوه دا)، ئه وانيش وه لاميان دده نه وه: ﴿وَقَالُوا

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى صَدَقْنَا وَعَدَهُ، وَأَوْزَنَا الْأَرْضَ نَبَوًّا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ

فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِ﴾ (الزمر: ٧٤) واته: (ئه وسا ده لىن: سوپاس و

ستائش بو ئه و خوايه ي، كه به لىنى خوى بومان برده سهر و كردينى به

خاوه نى سهرزه ميني به هه شت و له ههر شوپىنك و له ههر جىيه كيدا

بمانه ويىت سهر به ستانه ژيان ده به ينه سهر، ئاى چهنده پادا شتى

تيكوشه ران و خه باتكاران چاك و پاك و به نرخه)، سوپاس بو ئه و

خوايه ي كه به لىنه كانى خوى به ديه يئا... هه روه ها فرشته كان پييان

ده لىن: ﴿بُشْرَكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلْدِيْنَ فِيْهَا ذَٰلِكَ هُوَ

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾ (الحديد: ١٢) واته: (مژده ي ئيوه ئه مپو باخه كانى

به هه شته كه چهنده ها پروبار به ناوياندا ده پروات، هاوپرى له گهل ژيانى

هه ميشه يى و نه بپراوه تيايدا، ئا ئه وه يه سهر كه وتن و سهر فرازى گه وره و

بئى سنوور)، مژده تان لىيىت لىم به هه شته هه روه ها له حيوارىكى دىكه دا ده لىن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولَنَا بِالْحَقِّ﴾ واته: (سوپاس و ستايش بۆ ئه و خوايه ى كه هيدايت و پىنمووى كردين بۆ ئه م جىگه و پىگه خو شه، ئه گه ر ئه و خوايه هيدايت و پىنمووى نه كرىنايه هه رگىز پىگاي هيدايت مان نه ده زانى و ئه م پادا شته مان وه رنه ده گرت، به پاستى پىغه مبه رانى په روه ردىگار مان به حه ق و پاستيه وه هاتن) ... دواتر پىيان ده وترىت: ﴿تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الاعراف: ۴۳) واته: (ئوه ئه و به هه شته يه كه پىتان دراوه به هو ى ئه و كار و كرده وانه كه ئه نجامتان ده دا).

ئوه ى جى تىيىييه لىم حيوارانه ى ئه هلى به هه شتدا، ئه مانه يه :

۱- حيوارى هه ردوولا، فرىشته كان و ئه هلى به هه شت، زياتر ده ربىنى ئاشتى و دلىيى و هىمنىيه، كه ئىتر هىچ ترس و بىمىك نه ماوه له دوايه وه، وه بىخه م بوون و كو تايى هه موو شتىك هاتووه .

۲- ئه م حيوارانه، زياتر وه ك حيواره كانى جو رى يه كه مى ئه و چىروكانه ى ئاسمانه، كه له باره ى دروست كرىنى گه ردوون و خه لقى ئا ده م و دانانى جىنشينه وه باسما نكرد، كه هه مووى ته سلیمبوون و ملكه چبوونه بۆ په روه ردىگار، كه ده نكى كه سىكه به لىنى شتىكى

پېدرابیت و دواتر به زیاده وه به لینه که ی بینییته وه، له بهرته وه ده لیت: الحمد لله... ئەم ملکه چبوونه ئاسانتر و ساده تر دیته پیشه وه به بهارورد به و ملکه چبوونه ی که له چپوکه کانی پۆلینی یه که مدا باسکران له خه لقی ئاده م و دانانی جینشیندا.

سه بارهت به جوړی دووه م، که نه و که سانه ن که نه هلی دوزه خن، زیاتر حیواره که له نیوان نه هلی دوزه خ له لایه ک و فریشته کان و نه هلی نه عرف (له نیوان به هه شت و دوزه خدا) و نه هلی به هه شتدایه، واته کاراکته ری سه ره کی تیایاندا نه هلی دوزه خه له به رانه بر فریشته کان و نه هلی نه عرف و نه هلی به هه شتدا.. هه موویشی زیاتر گیانی په شیمانی و ئاواتخواستنی بیسوود زاله به سه ر حیواره کاند: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ (فاطر: ۳۷) واته: (خوایه ده رمانبهنه له دوزه خ مه رج بیت کاری چاکه بکه ین...)، په روه ردگاریش پیا یان ده فه رمویت: ﴿أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُنْذِرُ عَلَيْكُمْ فِكْرَتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۵)، واته: (نایا نایه ته کانی من نه ده خوینرانه وه بو تان، به لام نیوه به درو تان ده زانی؟).. پاشان هاوار بو خوا ده به ن و ده لین: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ (۱۰۶) ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ﴾ (۱۰۷) ﴿قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾ (۱۰۸) (المؤمنون: ۱۰۶-۱۰۸)، واته: (ده لین: په روه ردگارا نه گبه تی و نه هامه تی (به دبه ختی و نه گبه تیمان) سه رشان ی گرتین و زال بوو

به سه رماندا ئیمه که سانیکی گومرا بووین. په روه ردگارا له ناو ئاگری
 دۆزه خ و سزا کهیدا دهرمان بهینه ئه گهر جاریکی تر گه پراینه وه (بو
 گومرایي) ئه وه ئیتر دیاره که ئیمه که سانیکی سته مکارین. خوی
 گه وره له وه لامیاندا ده فهرمویت: بی دهنگ بن و دهمتان داخه ن،
 قسه شم له گه لدا مه که ن....). ئیتر به مشیوه یه زه لیل ده بن (وه که له
 سوورته قه له م و مه عاریجدا باسیان کراوه)، هیچ کاریکی چاکه یان
 نه کردوه تا مردن یه خه ی گرتوون (سوورته موده سیر: ۶۶)،
 په شیمانی دایانده گریت (سوورته یونس: ۵۴، سه به ۴: ۳۳)، تا ده گاته
 ئه وه ی ناکوکی ده نینه وه و قسه ده که ن و ژاوه ژاو ده نینه وه له کاتیکیدا
 پییانوتراوه قسه نه که ن: ﴿ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۖ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ
 فَيَعْنِدُونَ ﴾ (المرسلات: ۳۶) واته: (ئه مړو ئیتر ئه و پوژیه که قسه یان
 نه ماوه و ورته یان لینایه ت. موله تیش نادرین پاکانه بکه ن)، هه ر له بهر
 ئه و قسه و ناکوکیانه یه که ئه هلی دۆزه خ به ئه هلی مونا قه شه و
 ده مه ده می ناسراون: ﴿ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاضُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴾ (ص: ۶۴)،
 له کاتیکیدا ئه هلی به هه شت: ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا ۖ إِلَّا قِيلًا
 سَلَمًا سَلَمًا ﴾ (الواقعة: ۲۵-۲۶) واته: (هیچ جوړه قسه یه کی
 نابه جی و نادروست و ناریک نابیستن و یه کتریش گونا هبار نا که ن، جگه
 له وتنی سلاو و وه لامدانه وه و قسه ی خو ش نه بیست)، ﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

لَعَوْا إِلَّا سَلَمًا ﴿٦٢﴾ (مریم: ٦٢) واتە: (ئەوسا لەوێ هیچ گوشتاریکی نابەجێ نابیستن، جگە لە سلاوکردن)، ﴿تَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ (یونس: ١٠) واتە: (چاک و چۆنیشیان لەوێ سەلامکردنە). ھەموو قسە و باسیان ھەر ئاستی و سلاو و ھیمنی و قسە ی جوان و پێکۆپیکە... کەواتە پەرگەزی "بەرگرییکردن" کە ھۆکاری دروستکردنی مەملانێی ناو چەرۆکە بە گشتی، لە ناو ئەھلی بەھەشتدا بەدی ناکرێت، قورئانی پەرۆز لە چەرۆکەکانیدا لە بارە ی ئەھلی بەھەشت ھەمیشە بە کەسانیکی ھیمن و لەسەر خۆ و پازی و دلتیا باسیان دەکات، لە بەرانبەر دا ئەھلی ئاگر ھەمیشە لە مەملانێ و ناتۆقرەبیدان...

سەرنجیەک:

ھەندیکجار لە ناوەرپاستی چەرۆکدا، دیمەنێکی باسکردن "وہسف" دیتە پیشەوہ، ئەم دیمەنە ھەلگری جۆرەھا کاریگەرییە لەسەر رێپرەوی گشتیی چەرۆکەکە، بۆ نمونە لە چەرۆکی نووح و کورەکەیدا لە کاتی لافاوەکەدا، چەند حیوار و وتووێژێک لە نیوانیاندا روودەدات و دواتر کورەکە ی دەخنکێت و پاشان دوا ی لافاوەکە نووح تکا لە خوا دەکات کە کورەکەیشی لە خانەوادە ی خۆ ی بووہ بۆچی خنکا و پاشان وہلامی پەرورەدگاری بۆ دیتەوہ لەو بارەوہ... بەلام لە ناو ئەم حیوارە زۆرانەدا، یەك ئایەت وەك دیمەنێکی باسکردن "وہسف" ی پەرەشەکە

ههیه که ئهوپه‌ری کاریگه‌ریی له‌سه‌ر پیره‌وی پووداوه‌کان له‌ناو
 چیرۆکه‌که‌دا، داناوه. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي
 مَاءَكَ وَاسْمَأْءِ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (هود: ٤٤) واته: (ئه‌وجا گوترا زه‌مین ئاوت
 هه‌لقورپینه، به‌رزایی به‌س ببارینه، ئاو پۆچوو به‌ناخی ئاخدا، کار سه‌ری
 گرت، له‌سه‌ر جودی له‌نگه‌ری گرت، ئه‌وجا گوترا: تارن ئه‌وانه‌ی
 ناهه‌قیکارن)... بۆ له‌ناو ئه‌و حیوار و وتووێژه زۆرانه‌دا ئه‌م دیمه‌نی
 باسکردن و گێڕانه‌وه‌یه دیته‌ ناوه‌وه؟ له‌به‌ر دوو هۆ: یه‌که‌م:
 پوونکردنه‌وه‌ی توانا و قودره‌تی خوای په‌روه‌ردگار له‌کۆتاییه‌ینان به‌م
 ناره‌حه‌تی و شله‌ژاوییه‌ی دنیا، به‌هۆی لافاوه‌که‌وه، ته‌نها به‌چه‌ند
 وشه‌یه‌کی که‌م... (يَتَأَرَضُ) (وَيَسْمَأْءُ).. وه‌ك جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر
 توانا و هیزی خۆی له‌ وشه‌کانی "کن فیکون" دا..

دووه‌م: ئه‌م ده‌سته‌واژه کورت و پوختانه، بۆ بازدانه به‌سه‌ر ئه‌و
 کاره‌ساته قورس و گرانه‌ی که لافاوه‌که هیناویه‌تی، وه‌ك بلیی هیچ
 نییه، واته هه‌موو ئه‌و کاره‌ساته‌ی لافاوه‌که دروستیکردوه، شتیکی
 هیچه و به‌یه‌ك وشه‌ کۆتایی پیدیت.. ئه‌وه‌ی گرنگه به‌شه‌کانی دیکه‌ی
 پووداوه‌که‌یه که سه‌لمینه‌ری ئه‌وه‌یه ئیمان له‌ باوک و کورپیتی گرنگتره،
 با نوح، پیغه‌مبه‌ر بیّت، که کورپه‌که‌ی بی‌باوه‌ر بوو، په‌یوه‌ندییه‌که
 ده‌چرپیت.

ههروه ها درخهري ئهويه كه پيغه مبه رانيش چهنده قوربانينيان داوه له پيناو ئه م ئاينه دا، چهنده ماندووبوون، چهنده ئازاريان چهشتووه، وه توش ئه ي محه ممه د ئارام بگره له سه ر ئه و نا په حه تيبانه وهك چۆن ئه وان ئاراميان گرت... واته كاره ساتي لافاوه كه، هيچ نيه به رانبه ر به و پووداوه گرنگانه ي ديكه كه له ناو چيروكه كه دا هاتوون.

له لايه كي ديكه وه با بپرسين، ئه م رسته يه، كه له ناو بپري چيروكه كه دا هاتووه، بۆچي باسكراوه؟ بۆ دريژه به چيروكه كه نه دراوه به بي ئه م ديژه؟ له وه لامدا ده ليين: باسنه كردن و لابردني ئه م ديژه ده بووه هوي تيكداني چيروكه كه، له چه ند پوويه كه وه: له لايه كه وه به لگه يه له سه ر ئه وه ي كاره ساتي لافاوه كه چ به گه و ره بووني و چ دواتر به نه مان و كو تا ييه اتني، كاره ساتي كورپه كه ي له بيري نووح پيغه مبه ر نه برده وه و هه ر باسي ده كرد تا خواي گه و ره پيي فه رموو: ئه و له خانه واده ي تو نيه... به وه ش په رده به سه ر ئه و ديمه نه دا داده دريژه وه...

له لايه كي ديكه وه، ئه گه ر ئه م ديژه باسنه كرايه، كه س نه يده زاني ئه و هه موو ئاوه كه بووه هوي دروستبووني لافاوه كه، چي ليها ت؟ ئه ي كه شتييه كه چي ليها ت؟ به لام به م چه ند ده سته واژه كورت و پوخته، وه لام ي هه موو ئه و پرسيارانه ي دا يه وه و سووديشي به ريژه وي پووداوه كان گه ياندووه.

بەشى دووھەم

بازدان بە رووداو لەرێی تێپەراندنی کات و شوینەو

هەندێک چیرۆک هەیه لە قورئانی پیرۆزدا، تاییبەتمەندیی خۆی هەیه، ئەوەش بریتییه لە: بڕینی دیمەنێکی چیرۆکەکە و بردنی خۆینەر بۆ دیمەنی دیکەى دواترى، کە لە پووی کات و شوین "زەمان و مەکان" -ەو نیوانیان زۆرە. واتە گواستنەو لە دیمەنی یەکەمەو یەكسەر و دەستبەجى بۆ ناو رووداوەکانی دیمەنی سیهەم، بە جورێک دیمەنی دووھەم، واتە هەموو کات و شوین، دەپێچیتەو و دەیخاتە لاو و خۆینەر دەگوازیتەو بە جورێک کە هەستناکات هیچ شتێک لە رووداوەکە قرتابیت، یان کەموکورییهک لە گێرانهو کەدا هەبیت. واتە کۆتایی دیمەنی یەکەم، دەبیتە سەرەتای دیمەنی سیهەم و خۆینەر بە شیوەیهکی لەپەر (موفاجیئ - سورپرایز) دەپەریتەو بۆ دیمەنی سیهەم.

یەكەم: بازدان بە تێپەراندنی "شوین":

نموونەى یەكەم: دیارترین نموونەى لەم جورە، چیرۆکی سەرورەمان مووسایە لە سوورەتى "طە"، دیمەنی یەکەمی چیرۆکەکە: لە دۆلى پیرۆزى "طوى" "الوادى المقدس" روودەدات، کە تیايدا وتووێژێکی

دریژ له نښان موسا (سه لامي خواى لیبیت) له گهل په روه ردگارى بهرز و بلندا پرووده دات.

دیمه نى دووه م: پویشتنى موسایه بؤ میسر و به دیدار شادبونه وهى هاروونى برای و به یه که وه چوونیان بؤ لای فیرعون. دیمه نى سیهم م: پروداوه کانی کوشکی فیرعونه، که وتووژی نښان موسا و هاروون له لایه ک و فیرعون له لایه کی دیکه وه، پرووده دات.. به لام ده بینن له نایه ته کاند، دیمه نى دووه م باسنه کراوه و راسته وخو کوتایى دیمه نى یه که م کراوه به سهره تای دیمه نى سیهم م، به بى هه سترکردن به پچرانى چیروکه که.

نه نجا با سه یریکی نایه ته کان بکه ین: ﴿ اَذْهَبْ اَنْتَ وَاُخُوكَ يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ وَلَا تَنْبَغِ لَكَ فِي ذِكْرِى ۚ اَذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰى ۝۴۳﴾ فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿ ۴۴﴾ قَالَ رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْغٰى ۝۴۵﴾ قَالَ لَا تَخَافَاْ اِنِّىْ مَعَكُمْ اَسْمِعْ وَاَرِىْ ۝۴۶﴾ فَاَنبَاَهُ فَقُولَا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنٰى اِسْرٰءِيْلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنٰتٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ۝۴۷﴾ اِنَّا قَدْ اُوْحٰى اِلَيْنَا اَنْ اَلْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰى ۝۴۸﴾ قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ اَيُّمُوسٰى ۝۴۹﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِىْ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ۝۵۰﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰٓئِ ۝۵۱﴾ قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّىْ فِى كِتٰبٍ لَا يَضِلُّ رَبِّىْ وَلَا يَنْسٰى ۝۵۲﴾ (سورده تى طه: ۴۲- ۵۲) واته: (دهى برپو خوټ و براكه ت هاوپړى له گهل موعجزه كاندا، نه که ن له گه ياندنى په يامى مندا سستى و خاوى بکه ن. هه ردووکتان بچن بؤ لای فیرعون،

چونکه به پاستی ئه و له سنوور ده رچوو و له مهرزی به ندایه تی
ترازوه. ههردووکتان به نه رمی و جوانی گفتوگۆی له گه لدا بکه، بۆ
ئه وهی یاداوهری وه ربگریت، یان ترسی (سزای ئیمه) له دهروونیدا جی
بگریت. موسا و هاروون وتیان: پهروهردگارا! ئیمه به پاستی ده ترسین
په لامارمان بدات و له ناومان به ریّت (پیش ئه وهی په یامه که تی
پیرا بگه یه نین)، یان زیاتر سه رکه شی بکات. خوای گه وره فه رمووی:
مه ترسن من به پاستی له گه لتاندام، ده بیستم و ده بینم. جا بچن بۆ لای و
پێیبلین: ئیمه ههردوو کمان له لایه ن پهروهردگاری تۆوه په وانه کراوین،
(باوه ری پێ بهینه) و نه وهی ئیسرائیلیش ئازاد بکه، با له گه لماندا بن،
سزا و ئازاریان مه ده، به پاستی ئیمه، هاوپی له گه ل موعجیزه ی تایبه تی
له لایه ن پهروهردگارتوه په وانه کراوین، سلویش له سه ر ئه و که سانه
بیّت که شوینی هیدایه ت و پێبازی پاسته قینه که وتوون. بیگومان ئیمه
ئاگادار کراوین، که سزا و ئازار و به لا، له سه ر ئه وانه یه که پاستیه کان به
درو ده زانن و پشتی تیده که ن و لێی یاخی ده بن. فیرعه ون به فیزه وه
وتی: باشه ئه ی موسا پهروهردگاری ئیوه کییه؟ موسا وتی:
پهروهردگارمان ئه و زاته یه که هه موو شتیکی به تایبه تی و پیکوپیک
دروست کردوه، پاشان پینمووی کردوه، تا به چاکی ده وری خو ی
بینیت. فیرعه ون وتی: ئه ی ئه و هه موو خه لکه ی که له وه و پیش
تیاچوون، چیان لیّهات و سه ره نجامیان چۆنه؟ موسا وتی: زانیاری
ئه وانه، لای پهروهردگارمه و له دۆسیه کانی (لوح المحفوظ) دا پارێزراوه،

په روه ردگاری من، هیچی لی ون نابیت، هیچ شتیکیش فهراموش ناکات). دیقته بدهن وتووژی نیوان موسا و فیرعه ون له شوینیکی دیکه و له کاتیکی دیکه دا ده سته دیکه کات، له کاتیکی هیشتا به باشی له رووداوه کانی دیمه نی یه که م تینه گه یشتووین، که له سینا رووده دات.

ئوهی تیبینی ده کهین له م چیرۆکه دا دوو شته:

۱- ئاراسته ی قسه کردن له دیمه نی یه که مدا به ره و پروی موسایه و شوینه که ش سینایه، ئایا ئیستا هاروون له کوپیه؟ ئه و له شوینیکی له میسر، موسا و هاروون چهند سالیکی له یه ک داپراون (ده سال)، له گه ل ئه وه شدا موسا داوا له خوا ده کات هاروونی برای بکات به وه زیری، په روه ردگاریش وه لای ده داته وه و ده یکاته وه زیر و پیغه مبه ر، ئه مه ش به خششیکی خوییه که زورمان درکی پیناکهین، ئه وه ش ئه وه یه ته نها وه لامدانه وه ی نزا که ی موسا به لگه یه له سهر ئه وه ی که هاروونی برای ماوه و سه لامه ته - له کاتیکی دا ده ساله ئاگای له هه والی نییه -، ئه گه رنا په روه ردگار داوا که ی بو جیبه جی نه ده کرد... هه موو ئه مانه له دیمه نی یه که مدا که هاروونی تیدا نییه، پرویدا، ده ی ئایا چوون ئاراسته ی قسه کردنه که کتوپر گوردرا بو هه ردووکیان: موسا و هاروون و وه لامه که یش وه لای هه ردووکیانه: ﴿قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى﴾ ۴۵ ... ئایا ئه مه به لگه نییه له سهر ئه وه ی که دیمه نیکی له م نیوانه دا هیه که ده که ویتته کوتایی دیمه نی یه که م و سه ره تای

دیمه‌نی سیّهم، وه کاتیکی خایاندووه که تهنه‌ها خوا خوی ده‌زانیت
 چه‌نده، که تیایدا موسا گه‌شته دوور و دریژه‌که‌ی بۆ میسر‌ته‌واو
 ده‌کات و له‌وئی به‌ دوا‌ی براکه‌یدا ده‌گه‌ریت و په‌یامه‌که‌ی پی
 راده‌گه‌یه‌نیت که بووه‌ته پیغه‌مبه‌ر و پاشان هه‌ردوکیان
 پرویانکردووه‌ته‌وه په‌روه‌ردگار و که‌وتوونه‌ته‌وه وتووێژ له‌گه‌لیدا، که
 تهنه‌ها یه‌ک به‌شی ئه‌م وتووێژه له‌تکراوه و هیئراوه‌ته‌وه ناو دیمه‌نه‌که،
 که به‌شی یه‌که‌می ده‌که‌وێته چوارچیوه‌ی فه‌رمانی ئیلاهی: ﴿ اَذْهَبَا اِلٰی
 فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰی ﴾، به‌شی کو‌تاییشی ده‌که‌وێته ناو قسه‌ی هه‌ردوکیان:
 موسا و هاروون: ﴿ اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ كَذَّبَ
 وَتَوَلٰی ﴾، که فه‌رمانیان پیکرا ئه‌م قسه‌یه بگه‌یه‌ننه‌ فیرعه‌ون. سوودی
 یه‌که‌می وه‌رگیراو ئه‌وه‌یه که ئه‌و دوو دیمه‌نه‌ی باسکران، دیمه‌نیکی
 دیکه‌ی لیفه‌راهه‌م بووه که له‌ وتووێژه‌کانه‌وه پروداوه‌کانیمان بۆ
 ده‌رده‌که‌وێت.

۲- ئه‌و داوایه‌ی که خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ دوو براکه‌: "موسا و
 هاروون" ی کرد له‌ دیمه‌نی باسکراودا، به‌ فه‌رمووده‌ی: ﴿ اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ
 اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰی ﴾، ته‌واوبوو، ئایه‌تی دواتری
 پاسته‌وخۆ به‌ وه‌لامی فیرعه‌ون ده‌ستپێده‌کات: ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا
 يٰمُوسٰی ﴾، و به‌ دوا‌یدا وتووێژه‌که دریژه‌ی هه‌یه له‌ نیوان موسا و

فیرعه وندا، به لام ئایا فیرعه ون له کوئی ئه و دیمه نه دا بوو که موسا و هاروون له گه ل په روه ردگاردا وتووێژیان ده کرد؟ فیرعه ون له جیهانی خۆیدا بوو، هیچ ئاگای له هاتنی موسا و هاروون نه بووه بۆ لای، به لام خوینه ر ئه و "بازدانه" ده بینیت که راسته وخو له دیمه نیکه وه ده یگوازیته وه بۆ دیمه نیکي دیکه، که دووری و کات له و گواستنه وه دا نامینیت و پروداوه که ده گاته زیاتر ئالۆزبون، که کتوپر موسا و هاروون له بهردهم فیرعه وندا ده بینینه وه.

پاشان کاتی که په روه ردگار به موسا و هاروون ده فهرمویت چی بلین به فیرعه ون ﴿ فَأَنبَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْدِهِمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ ۖ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ ﴾ به دوایدا یه کسه ر وه لامی فیرعه ون دیت، واته به شی یه که م له دیمه نه که هیشتا وتووێژی نئوان په روه ردگار له لایه ک و موسا و هاروونه له لایه کی دیکه وه، لیږده "بازدان" ی دووه م هیه، ئه ویش ئه وه یه: پاش وتووێژه که، موسا و هاروون ده چنه لای فیرعه ون و قسه کان وه ک خوی، بی زیاد و که م، به فیرعه ون ده گه یه نن و پاشان فیرعه ون وه لام ده داته وه و ده لیت: ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ ﴾، ئه مهش به لگه یه له سه ر ئه وه ی موسا و هاروون، داواکه ی په روه ردگاریان بیست و لی تیگه یشتن و هه موو پښور و به ربه سته کانیان بری و چوونه لای فیرعه ون

و قسه کانیان پیگه یاند... وه لآمی فیرعه ونیش یه کسه ر باسکراوه... به جوریک که خوینهر نازانیت ئه و گوزارشته، سه ر به کام دیمه نه، ئه گه ر له گه ل دیمه نی یه که مدا داینین، ئه وه ته واوه و له فه رموده ی په روه ردگاره، ئه گه ریش بیبه ستینه وه به دیمه نی دووه مه وه، هه ر ته واوه و ده بیته قسه ی موسا و هاروون بو فیرعه ون، وه به لگه شه له سه ر راستگویی موسا و هاروون له گه یاندنی په یامه که دا.

نمونه ی دووهم: هه مان دیمه نی بازدان له چیرۆکی موسا و فیرعه ون

له سوورده تی (الشعراء): ﴿قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ﴾ (١٥) فَأَيَّا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتَك الْتَى فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ (الشعراء: ١٥-٢٠) واته: (خوا فه رمووی: نه خیر (ناتوان بته کوژن)، که واته برۆن هه ردووکتان هاوړی له گه ل موعجیزه کانماندا، ئیمه به راستی له گه لتانداين و چاودیر و گوینگرین. بچن بو لای فیرعه ون و بلین: ئیمه به راستی هه ردووکمان نیردراوی په روه ردگاری جیهانیانین. داوات لیده کهین که ده سته ردارى نه وه ی ئیسرائیل ببیت و ئازادیان بکهیت با له گه ل ئیمه دا بن. فیرعه ون به موسای وت: (ئمه پاداشتی پیاو ته یه) ئایا ئیمه به مندالی به خیومان نه کردیت؟ چه نده ها سالی ته مه نت له ناوماندا نه برده سه ر؟!.

ئەو ەشت کرد که کردت (مەبەست کوشتنی قیبتیەکیە) دیارە که تۆ لە
 ڕیزی ئەو که سەنە دايت که ناشکۆرن و پاداشتی پیاوێتی نازانن...
 موسا وتی: ئەو کاتە ئەو ەمکرد، لە نەزانەکان بووم)... خۆی گەورە
 پێیان دەفەرموێت بچنە لای فیرعەون و پێی بلّین: ئێمە نێردراوی
 پەرەردگاری جیہانیانین و نەوێ ئیسرائیلیمان لەگەڵدا بنێرە و ئازادیان
 بکە، لێرەدا بازدانە که روو دەدات و دیمەنی چوونی موسا و ھاروون و
 گەیانندی پەيامە که ەك خۆی، بازی بەسەردا دراوہ و یەكسەر ەلامی
 فیرعەون دیت: ئایا ئێمە تۆمان بەخێو نەکرد...

نموونەى سیھەم:

بە نموونەییەکی دیکەى سوورەتى یوسف درێژە بەم بابەتە دەدەین،
 دیمەنی یەكەم: کاتی گەرانەوێ براکانی یوسف لە میسرەوہ بو لای
 باوکیان، کاتیک بنیامینی برايان لە دەستداوہ و لای یوسف گل
 دراوہتەوہ بە تاوانی "دزی"، خەم و خەفەت دایگرتوون لە لایەك بو
 چارەنووسی براکەیان و لە لایەکی دیکەوہ لە خەمی ئەوێ بەبێ
 براکەیان بگەرێنەوہ بو لای باوکیان، دەبیت چی روو بدات.

لێرەدا که براکان دەگەرێنەوہ، برا گەرەکیان لەگەڵیان ناپراتەوہ
 بو لای باوکیان و بە ھۆی ئەوێ که بنیامینیان لە دەستداوہ، ڕووی
 نایەت بپراتەوہ، برا گەرەکیان پێیان دەلێت: ﴿فَلَمَّا أَتَيْتُسُوْا مِنْهُ
 خَلَصُوْا نَجِيًّا قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْا اَنْ اٰبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَیْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ

وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَتَا بَنَاهُ إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَلِّ الْأَقْرَبَةَ إِلَيْنَا كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

(یوسف: ۸۰-۸۳) واته: (کاتیك كه نائومید بوون له پاشا، له كه ناریکه وه بۆ خوځان دهستیانکرد به چپه و راگوړینه وه، گه وره که یان وتی: باشه، ئه ی نه تانزانی که بیگومان باوکتان به راستی په یمانیکی لی وه رگرتوون و خواشی کردوه به شایهت به سه رتانه وه، پیشتریش ئاشکرایه که چیتان کرد به یوسف و پیلانتان گیرا دژی، ئیتر من هه رگیز ئه م سه رزه مین و ولاته به جیناهیلّم هه تا باوکم مؤله تم ده دات، یاخود خوا فه رمانیک بدات له قازانجم بیّت، ئه و زاته ش چاکترینی دادوه رانه. بگه ړینه وه بۆ لای باوکتان و پیی بلّین: ئه ی باوکی به ړیزمان، بیگومان کوږه که ت دزیی کرد و ئیمه ئاگامان لی نه بووه، جگه له وه ی که زانیومانه، ئیمه له شاراوه و نه ینیه کان شاره زانین (نازانین ئه و کوږه بۆ وای کرد). (حه ز ده که یت، له خه لکی) ئه و شاره ش بپرسه که ئیمه ی لی بووین، له و کاروانه ش بپرسه که ئیمه ی تیدا بووین و پیکه وه هاتینه وه، ئیمه به دلنیا ییه وه راست ده لیین و راستگوشین. (یه عقوب) وتی: به لکو دیسانه وه خوتان پیلانیکی ترتان

پېڅخستووه، جا چارم نښه خوگريه کی جوان نه بیټ، ئومیده په روه ردگار هه موویانم بو بهینته وه و به هه موویان شاد بیم، به راستی ئه و زاته زانا و دانایه).

دیقهت بدهن: ئیوه برونه وه بو لای باوکتان و پئی بلین: ئه ی باوکی به ریزمان، بیگومان کورپه که ت دزیی کردووه و ئیمه ئاگامان لیی نه بووه یه عقوب وتی: به لکو خوتان پیلانی ترتان رېڅخستووه لیږده دا سی دیمه ن هه یه، دیمه نی یه که م له میسر دایه و برا گه وره که به براکانی دیکه ی ده لیت بچن به باوکتان ئاوا بلین، دیمه نی سیهم له که نغانه و وه لامی یه عقوبی باوکیانه. له نیوان ئه م دوو دیمه نه شدا دیمه نی دووهم هه یه: پوښتنه وه ی براکان و برینی ریگای دوور و دریژی نیوان میسر و که نغان و گه یاندنی په یامه که به باوکیان، به لام دیمه نه که به سهر هه موو ئه مانده دا باز ددهات به سهر "زه مان و مه کان" دا و، یه کسهر وه لامی باوکه که ده گوازیته وه، به مه ش قسه که ی براکه یان ده بیته کوتایی دیمه نی یه که م و سهره تای دیمه نی سیهم و به لگه ی ئه وه شه که براکان ده قاوده ق قسه کانی برا گه وره که یان گه یاندووه به باوکیان به بی زیاد و که م.

پیچه وانه ی بازدان:

ئهنجا با دیقه تی دیمه نیکی دیکه ی سووره ته که بدهین، که پیچه وانه ی ئه وه یه که باسمانکرد له بازدان به سهر "شوین - مه کان" دا،

ئەو كاتەى كە يوسف خۆى لە براكانى ئاشكرا دەكات و پاشان پېيان دەفەرموئەت: بېرۆنەوہ ئەم كراسەم بدەن بەسەر پووخسارى باوكمدا و ئەویش چاوەكانى چاك دەبنەوہ. بەپىئى ئەو بنەمايەى كە لە دوو نمونەى پېشوو دا كارمان لەسەر كرد، پىويستوايە كە دەقەكە بەمجۆرە بىت: "بېرۆنەوہ كراسەكەم بدەن بەسەر پووخسارى باوكمدا و ئەویش چاوەكانى چاك دەبنەوہ، كاتىك كراسەكەيان دا بەسەر روخساريدا، چاوى يەعقوب چاك بوويەوہ..."، واتە پىويستوايە باز بدرىت بەسەر "شوئىن - مەكان" دا، بەلام نا.... ليرەدا زۆر پىويستە ئەو نىوانە - لە گەرانهوہى براكان بۆ لای باوكيان بە كراسەكەوہ و وتووئىژى نىوان باوك و خىزانەكە لە كەنعان و بۆنكردى كراسەكە لە لايەن يەعقوبەوہ - هەمووى باس بكرىت و باز نەدرىت بەسەريدا، لەبەر گرنگى باسەكە..

جا با ديقەتى ئايەتەكان بدەين: ﴿أَذْهَبُوا بِمِصْرٍ هَذَا فَالْقَوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَيْ يَأْتِ بَصِيرًا وَأَتَوْفٍ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (٩٣) وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أُنْتَفِدُونَ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ ﴿يوسف: ٩٣-٩٦﴾ واتە: (بېرۆن ئەم كراسەم بەرن و بیدەن بەسەر پووى باوكمدا، بينايى بۆ دەگەریتەوہ و چاوى چاك دەبیتەوہ، پاشان هەموو كەسو كارتانم بۆ بهنن بە گشتى. كاتىك كاروان ئاوەدانى بە جیھىشت و كەوتە پى، باوكيان وتى: بە

پاستی من ههست به بۆنی یوسف دهکه م، ئه گهر به بیهۆش و خه له فاوم نه زانن. ئه و که سانه ی که له لای بوون وتیان: سویند به خوا، بیگومان تو ههر له ناو سه رگه ردانی و خه یاله کۆنه که ی خۆتدایت! پاشان که مژده هینه ره که گه یشت و کراسه که ی دا به سه ر ده موچاویدا، خیرا بینایی بۆ گه رایه وه، چاوه کانی گه شایه وه، وتی: ئایا من پیمنه وتن، به پاستی ئه وه ی من ده یزانم له لایه ن خواوه، ئیوه نایزانن؟!).

دیمه نی یه که م له میسه ره، که یوسف قسه له گه ل براکانی ده کات بۆ ناردنه وه ی کراسه که ی. دیمه نی سیههم له که نعان، که یه عقوب له ناو خانه واده که یدا دانیشتوو و کورپه کانی ده گه رپینه وه بۆ لای.. جا ئه گهر مه به ست له کورته رپی له چیرۆکه قورئانییه کاندا که مکردنه وه ی وشه و پیته کان بویه، ده بویه - وه ک وتمان - به یه ک دیپ کۆتایی به باسه که بهاتایه، به لام ئامانجی چیرۆکه کان ئه وه نییه، به لکو خزمه تکردنه به و مه به سته سه ره کیانه ی که قورئانی له پیناودا دابه زیوه... یه کیک له وانه - له م باسه دا - ئه وه یه که ئیمه واده زانین یه عقوب تووشی به لا و تاقیکردنه وه ی هاوشیوه ی پیغه مبه رانی دیکه نه بووه ته وه و ته نها تاقیکردنه وه ی ئه و، ونبوونی کورپه که ی بووه، به لام له و ورده کارییه ی که باس له نیوان قسه که ی یوسف و چاکبونه وه ی چاوی یه عقوب ده کات، واته دیمه نی دووه م، ئاماژه یه کی تیدایه که یه عقوب پیغه مبه ر (سه لامی خوی لیبت) وه ک پیغه مبه رانی دیکه موبته لا بووه به میلله ته که یه وه،

ئەو ۋەتە پىي دەلىن: (قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) بەپاسى تۆ
هېشتا ھەر لە گومرايىھە كەي پيشووى خۆندايت..

نمونه‌ی چوارەم: چیرۆکی سوله‌یمان و شارژنی سه‌به‌ء له سیّ
 دیمه‌ندا، دیمه‌نی یه‌که‌م له ناو کۆشکی سوله‌یماندا و ناردنی نامه‌یه‌ك له
 شامه‌وه بۆ یه‌مه‌ن به‌ بالنده‌ی "هودهود"دا، دیمه‌نی سیّه‌م: له یه‌مه‌ن
 و له ناو کۆشکه‌کی شارژندا... له نیوانیشیاندا دیمه‌نی دووهم که
 باسنة‌کراوه.. دیکه‌تی ئایه‌ته‌کان بده‌ن: ﴿ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا
 يَرْجِعُونَ ۝٢٨﴾ قَالَتْ يَأْأَيُّ الْمَلِكُؤِ إِنِّي أَكُنْتُ بِكْرِيْمٍ ۝٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
 وَإِنَّهُ بِإِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝٣٠﴾ (النمل: ٢٧-٣٠) واته: (سوله‌یمان
 وتی به‌ په‌پوو: ئیمه‌ له مه‌ودوا له‌ وگوفتاره‌ی تو ده‌کۆلینه‌وه، تا بزانی
 راست ده‌که‌یت یان له‌ پیزی درۆزنایت. برۆ ئه‌م نامه‌یه‌ ببه‌و بۆیان فپۆ
 بده‌، پاشان خۆت حه‌شار بده‌ و بزانه‌ ده‌لێن چی و چ باسوخواسیك
 ده‌که‌ن. (شارژن) وتی: ئه‌ی پێژداران، به‌ پاستی من نامه‌یه‌کی پیرۆز و
 به‌پێزم بۆ دانراوه‌. نامه‌که‌ له‌ سوله‌یمانه‌وه و به‌ ناوی خوای به‌خشنده‌ی
 میهره‌بانه‌وه (ده‌ستپێده‌کات)...

دیمه‌نی یه‌که‌م: سوله‌یمان به‌ هودهود ده‌فه‌رموئیت: ئه‌م نووسراوه‌ی
 من ببه‌ و فپێبده‌ بۆیان... دیمه‌نی سیّه‌م: شارژن به‌ پیاوماقولاڤ
 ده‌لێت: من نووسراویکم بۆ هه‌لدراره‌... ئیتر دیمه‌نی دووهم، واته‌
 دووری نیوان شام و یه‌مه‌ن بازی به‌سه‌ردا دراره‌، که‌ مرقۆی ئاسایی له‌
 سه‌رده‌مه‌دا به‌ چه‌ند مانگیك ئه‌و ماوه‌یه‌ی برپوه‌... به‌لام سه‌یری

به ستنه وهی دوو دیمه نه که بکه له پښی وشه کانیشه وه: (فَالْقَهَّ إِلَيْهِمْ)
(بۆیان فری بده) (بۆیان هه لبده)، شارنیش ده لیت (إِنِّي أُلْقِيَ إِلَى)
(بۆمه لدراره)...

به لام با له شتیکی دیکه وردبینه وه له م نمونه ی چواره مه، ئه ویش
قسه کانی هودوده کاتیک باسی یه مه ن و سه بهء ده کات، سوله یمان
لیده پرسیت: بۆ دواکه وتوویت و لیڤه ئاماده نه بوویت؟ ئه ویش -
پیوستوايه بلیت له فلان شوین بووم و به س -، به لام سهیر ده کهین
هودود درێژه به قسه کانی ده دات و ده لیت ئه وان خۆر ده په رستن و
خوا ناپه رستن: ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمْ

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي

يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾﴾ (النمل: ٢٤ - ٢٦) واته: (بینیم که خوی و

قه و مه که ی، سوژده یان بۆ خۆر ده برد له جیاتی خوا، شه یتان کار و
کرده وه کانیانی شیرین و جوان کردبوو له به رچاویان، هه ربۆیه به هوی
ئه وه له رڭگا لایانداوه و هیدایه تیان وهرنه گرتووه. (شه یتان پښی
لیگرتن) بۆ ئه وه ی سوژده نه به ن بۆ ئه و خوایه ی که نه یینی
ده رده کیشیت له ئاسمانه کان و زه ویدا و ده زانیت ئیوه چی ده شارنه وه
و چیش ئاشکرا ده که ن.. خوا ئه و زاته یه که جگه له و خوایه کی تر نییه،
خاوه نی ته ختی مه زن و گه وره یه). سهیر بکه ن! چی پیوست به م

باسى عەقىدە و ئەوھى كە خوا دەزانىت چ ئاشكرا بكن و بىشارنەوھ و
خوا خاوەنى عەرشى عەزىمە .. ئەم درىژكردنەوھى وەلامەى ھودھود بۆ
باسكراوھ ؟

لەوھلامدا دەلێين: ھۆكارەكەى دوو شتە:

يەكەم: وەلامەكەى ھودھود بۆ خزمەتكردنە بە مەبەستە
سەرەككیەكەى ھاتنى قورئانى پىرۆز كە بابەتى عەقىدە و
يەكخواپەرستىيە، كە باسكردنى ئەمە لە ھەموو بۆنە و بابەتێكدالە
قورئاندا ھاتووھ و مەبەستى سەرەككى دابەزىنى ئەم كەتیبە پىرۆزەيە ..
دووھم: باسكردنى مەبەستەكانى قورئان، لە پێى زمانەوھيە، واتە
زمانى قورئانى پىرۆز، كە يەكێك لە بوارەكانى ئىعجازى قورئانىش
بابەتى پەوانبێژىيە، دوو لە ھونەرە پەوانبێژىيەكانى قورئان بریتىين لە:
كورتبېرى و درىژكردنەوھ، لەم باسەى چىرۆكى سولەيمان و ھودھوددا
ھەردوو ھونەرەكە دەبينىن: لێرەدا درىژكردنەوھى باسەكە ھەيە لەبەر
بابەتى عەقىدە، لە ناردنى نامەكەشدا كورتبېرى ھەيە لەبەر
پىوستانەبوونى باسكردنى چۆنىەتى فرىنى ھودھود و گەيشتنى بە
يەمەن ..

نموونەى پىنچەم: لێرەدا درىژە بە باسەكە نادەين و بە كورتى
چەند نموونەيەك كە تىاياندا باز بەسەر رووداوەكاندا دراوھ لە رووى كات
و شوین "زەمان و مەكان"، بەلام لێكۆلینەوھ و شىكرنەوھى
بەجێدەھێلێن بۆ خوینەر...

له وانه:

۱- سوله یمان و گه یشتنی عه رشه که ی شازن، ئه وکاته ی سوله یمان داوا له ئاماده بووانی مه جلیسه که ی ده کات: کی ده توانیت عه رشه که ی شازن له یه مه نه وه بهینیت بو ئیره: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ﴾ (النمل: ۴۰) واته: (ئه و که سه ی که زانست و زانیاری له (نهینیه کانی) کتیی ته ورات هه بوو، وتی: من بوئی ده هیتم به چاوتر و کاندنیك. ئه وسا کتوپر سوله یمان بینی ته ختی پاشایه تی له لایدا دانراوه...)، که لیږده دا زه مه ن نه ماوه له نیوان قسه که ی زاناکه و گه یشتنی عه رشه که له یه مه نه وه بو شام.

۲- فه رمانکردن به موسا که به گوچانه که ی له به رده که بدا، ئه و کاته ی قه ومی موسا داوایان له موسا کرد ئاویان بو په یدا بکات، ئه ویش له خوا پاراپیه وه و خوی گه وره ش پییغه رموو: ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ﴾ (البقرة: ۶۰) واته: (ئیمه ش پیمانوت: به گوچانه که ت بده به (تاشه) به رده که دا. به رده که دوازه کانی لییه لقولا)، ﴿أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ﴾ (الإعراف: ۱۶۰)، واته: (دارعه سا که ت بماله به به رده که دا، به رده که دوازه کانی لییه لقولا)... نه مانی زه مه ن له نیوان لیږدانی به رده که و ته قینه وه ی ئاوه که دا.

۳- نه مانی زه مهن له نيوان نزاى موسا و وه لامدانه وهى په روه ردگار
 بوى، كه كوچ بكن له ميسر، كاتيک موسا و قه ومه كهى له لايه ن
 فيرعه ونه وه زوريان بو هات، له خوا پارايه وه كه فريايان بكه ويټ:
 ﴿فَدَعَا رَبُّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ خَجَرُونَ ۝٢٢ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝٢٣﴾
 (الدخان: ۲۲- ۲۳)، واته: (هانا و هاواري بردووه بو په روه ردگاري:
 په روه ردگارا، به راستى نه مانه كومه ليكي تاوانبارن. شه وپه ويى بكه به
 به نده كانم و شار چول بكن، بيگومان نه وانه به دواتاندا ديڼ). ديقه ت
 بدن، يه كسهر پاش نزاكهى موسا، ده سته جي خوا پيى ده فهرمويت:
 شه وپه ويى به به نده كانم بكه ...

۴- فه رموودهى په روه ردگار له بارهى دروستكردنى ئاډهم و
 ده سته جي سوژده بردنى فريشته كان بوى: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ
 مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝٢٩ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝٣٠﴾
 (الحجر: ۲۹- ۳۰)، واته: (جا كاتيک ريكوپيک و ته واوم كرد، له و روجه
 تايبه تيبه ي كه من (به ديهينه ري نه وم)، پيمبه خشى، نه وه هه مووتان
 كړنووشى بو بهرن، پاشان فريشته كان هه موويان به گشتى كړنووشى
 ريزيان برد)...

۵- فه رمانى نه مرود به سووتاندنى ئيبراهيم و ده سته جي
 فه رمانكردنى په روه ردگار به سار دبوونه وهى ناگره كه: ﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ
 وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝٦٨ قُلْنَا يَنْدُرُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ

إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ (الانبياء: ٦٨-٦٩)، واته: (هه نديكيان وتيان: ئيبراهيم بسووتينن و پشتيوانى له خواكانتان بكه، ئه گهر ئيوه شتيكتان بو دهكريت. وتمان: ئه ي ئاگر سارد و سه لامهت به له سه ر ئيبراهيم)...

دووم: بازدان به تپيه راندى "كات و زه مان":

له يه كيك له ديمه نه كانى ديكه ي چيروكه قورئانيه كاندا، جوړيكي ديكه ده بينين، ئه ويش بازدانه به رووداو به سه ر كات و زه مه ندا. با نمونه كان وه ريگري:

نموونه ي يه كه م: چيروكي خاتوو مه ريه مى پاكيژه و سه روه رمان

عيسا (سه لامى خواى ليبيت). ديقهت بفرموون: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ

يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ

أَنِّي بَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِيَّايَ

بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَنشَأْتُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ

الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْرِئُ

الْمَوْتَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُم

إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ (آل عمران تا كوتايى ئايه تى ٥٢). كاتيک

فریشه كه به مه ريه مى وت: ئه ي مه ريه م به راستى خوا مردهت ده داتى:

به وشه يه كي خۆي كه ناوي (المسيح) ه، عيساي كورپي مه ريه مه، كه پياوماقوول و پايه به رزه له م دنيا دا، له قيامه تيشدا له دهسته ي نزيكانه، جا عيسا له بيشكه دا و به گه وره ييش قسه ده كات بو خه لكى، له پياوچاكانيشه . ئه وسا مه ريه م وتى: په روه ردگارا، جا چۆن من مندالم ده بيّت: خو كه س توخنم نه كه وتووه، (جوبره ئيل) فه رمووى: ويست و فه رمانى خوا هه روايه و چى بويت دروستى ده كات، هه ر كاتي ك شتيكى بويت ته نها پيى بلّى ببه، ده سته جيّ ده بيّت. هه روه ها خواي گه وره فيري كتيب و نووسين و دانايى و ته ورات و ئينجيلي ده كات. ده يكات به پيغه مبه ر بو لاي نه وه ي ئيسرائيل كه: بو لاي ئيوه ره وانه كراوم، به لگه و نيشانه يه كيشم پييه له لايه ن په روه ردگار تانه وه، (ئو ويش ئه مه يه كه): من له قور شيوه ي بالنده تان بو دروست ده كه م، ئينجا فووى پيدا ده كه م، به فه رمانى خوا يه كسه ر، ده بيته بالنده يه كي زيندوو و كويري زكماك و نه خوشى به له كيى، چاك ده كه مه وه به ويستى خوا و مردووانيش زيندوو ده كه مه وه به فه رمانى خوا و هه والى ئه و شتانه ي كه ده يخۆن و هه لى ده گرن له ماله كانتاندا پيتانرا ده گه يه نم، به راستى له و شتانه دا به لگه و نيشانه هه يه بو تان ئه گه ر ئيمان دارن).

سه ره تاي ديمه نه كه قسه و باسى فريشته يه له گه ل خاتوو مه ريه مى پاكيژه، كه خوا كورپيكي پيده به خشيت و وه لامى مه ريه مه كه چۆن به بى هاوسه ر مندالي ده بيّت و پاشان قسه ي فريشته كان له باره ي كورپه كه يه وه كه چۆن قسه له گه ل به نى ئيسرائيل ده كات و چييان

پیدهلّیت و پاشان کتوپر باز به سهر کات و زه مه ندا ده درّیت که زیاتر له
(۳۰ سال) ده بیّت له و کاته وهی که فریشته کان قسه له گهل مه ریه م
ده کهن تا نه و کاته ی عیسا (سه لامی خوی لی بیّت) گه وره بووه و بووه
به پیغه مبه ر و له گهل به نی ئیسرائیلدا و توویژ ده کات... کتوپر خوینه ر
ده خاته ناوجه رگه ی مملانیی عیسا ی سه روه رمان و به نی ئیسرائیل...

نمونه ی دووم:

ئه م نمونه یان تاییه ته به ژیا نی سه روه رمان زه که ریا و یه حیا
(سه لامی خویان لی بیّت). زه که ریا پیر بووه و هیشتا مندالیان نه بووه،
داوا له خوا ده کات مندالیکیان پیببه خشیت. دیکه تی دیمه نه کان بده ن
له ئایه ته کاند: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۚ قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝۱۰﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً
وَعَشِيًّا ۝۱۱﴾ يَبْحَثُ خِذِ الْكِتَابَ يَقُومُ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲﴾ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا
وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۳﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ
وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۵﴾ (مه ریه م: ۱۰ - ۱۵)، واته: (زه که ریا وتی:
په روه ردگارا، نیشانه یه کم پیببه خشه تا دلنیا بم، که ئه و مژده یه هاتوته
دی، خوی گه وره فه رموی: نیشانه و به لگه ت ئه وه یه (له سه ر بوونی
ئه و کوپه) که تو ناتوانیت سی شه وی ته واو (به پوژده کانیه وه) قسه
له گهل خه لکیدا بکه یت. له په رستگا که ی هاته دهر وه بو ناو قه ومه که ی
و ئامار ه ی بو کردن به یانیان و ئیواران ته سبیحات و ستایش بکه ن. ئه ی

یه حیا کتییی (تہورات) بہ تووندی بگرہ و پابہندی بہ و ہر لہ تہمہنی نہوجہ وانیدا، توانای جیاکردنہ وہی راست و ناراستمان پیبہ خشی، بہ دادوہریکی ریکوپیک کیشہی خہلکہ کہی چارہ سہر دہ کرد. یہ حیا دل و دہروونیکی پر لہ سۆزو خۆشہ ویستی و پاخواوینی ہہ بوو کہ لہ لایہن خۆمانہ وہ پیمانہ خشیبوو و ئہ و زۆر خواناس و پاریزکار بوو. ہہ روہا چاکرہ فتار و جوانرہ فتار بوو لہ گہل باوک و دایکید، و ہنہ بیئت ئہ و کہ سیکی دلرہق و یاخی و نالہ بار بوو بیئت. دروود و سہلامی خوی لیبت لہ و پۆژہ دا کہ لہ دایک بوو و لہ و پۆژہ دا کہ و ہفات دہکات، لہ و پۆژہ شدا کہ ہلڈہ ستیئت و زیندوو دہبیئتہ وہ).

دیقہت بفہرموون: زہ کہریا لہ میحراب دانیشتووہ و لہ خوا دہ پاریتہ وہ کہ مندالیکی پیبہ خشیئت، پہ روہردگار وہ لامی دہداتہ وہ و نیشانہی ئہ و وہ لامدانہ وہش لہ زمانکہ وتنی زہ کہریایہ بۆ ماوہی سیّ شہو، کہ زہ کہریا لہ میحرابہ کہ دیتہ دہر (فخرج علی قومہ من المحراب) دہستبہ جی لہ زماندہ کہ ویت و بہ ئاماژہ بہ قہومہ کہی دہلیت سوپاس و ستایشی خوا بکہن بہ یانیان و ئیواران. لیرہ دا پیویستوایہ دریزہ بہ ژیانی زہ کہریا و مندالبوونیان و لہ دایکبوونی یہ حیا و گہ ورہ بوونی و بہ پیغہ مہربوونی بکریئت جا بفہرمویت "ئہی یہ حیا! ئہ و کتییہ بگرہ بہ ہیژ و تواناوہ" ... بہ لام ئہ وہی کہ پیویست نہ بیئت ئہ و زہمہ نہی نیوان ہاتنہ دہرہ وہی زہ کہریایہ لہ میحراب تا گہ ورہ بوونی یہ حیا، کہ چہ ندین سال نیوانیانہ. بہ لام بازدانہ کہ لیرہ دایہ، کہ دہستبہ جی یہ حیا

بووه به پیغه مبه‌ر و خوا بانگی ده‌کات بو وه‌رگرتنی په‌یامه‌که‌ی،
 به‌وه‌ش خوینه‌ر که خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی باسی زه‌که‌ریایه، کتوپر
 خوی ده‌بینیته‌وه له به‌رده‌م په‌حیاپه‌کی گه‌وره و پیگه‌یشتوو، که
 بانگه‌کریت بو وه‌رگرتنی په‌یام.

جا - وه‌ک ده‌لین قسه‌ قسه‌ ده‌هینیت - به‌راستی ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته
 که‌مه، هینده پر واتا و ئاماژه‌ی جوړبه‌جوړن، که مروّف ده‌سته‌وسان
 ده‌کات له به‌رده‌م قورئاندا و ناچارمان ده‌کات ئاماژه به چه‌ند خالیکی
 بده‌ین، له‌وانه:

۱- نزاکردنی زه‌که‌ریا له میحراپه‌که و وه‌لامدانه‌وه‌ی خوایی بو نزاکه‌ی
 و دانانی نیشانه‌ بو، که "له‌زمانکه‌وتنیه‌تی"، ده‌ستبه‌جی، به‌لّی زور
 به‌خیایی، رووده‌دات، ئه‌وه‌تا زه‌که‌ریا هه‌ر له میحراپه‌که دیته‌ ده‌ر،
 په‌کسه‌ر له‌زمان ده‌که‌ویت، وه‌ک بلّی له ئان و ساتدا خوا نزاکه‌ی
 لیوه‌رگرت و به‌بی تیپه‌رپوونی ماوه‌یه‌کی زور به‌سه‌ریدا. خوینه‌ر هیشتا
 کاریگه‌ریی ئه‌و وتووێژه‌ی له‌سه‌ره که تازه به تازه له میحراپه‌که‌دا
 کوتایی هاتوو، وه زه‌که‌ریا دیته‌ ده‌ره‌وه، ده‌بینیت قه‌ومه‌که‌ی هاتوون
 بو ئه‌وه‌ی نوژیان بو بکات، ئه‌ویش به ئاماژه‌ پییان ده‌لّیت و به ئاماژه
 قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات، دیسانه‌وه کتوپر "بانگه‌وازیك" ده‌بیستین که
 نازانین سه‌رچاوه‌که‌ی کوئیپه و بانگی "یه‌حیا" ده‌کات و پیی
 ده‌فه‌رمویت: ﴿يٰحَيُّ خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّ اٰتِنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾،
 (ئهی یه‌حیا! ئه‌و کتیبه به هیز و تواناوه بگره‌...)، تا بۆمان

حه ز له مندالیکې بچووک ناکات وه ک ئه وکاته ی که کرییان و کردیانه
خزمه تکاریکې مال ه که یان ...

له باسی مووساشدا (سه لامی خوی لیبت)، پئویسته باس له وه
بکریت که موسا پیگه یشتووه و بووه ته پیاوړکی کامل، له بهر ئه وه ی
له دواتردا باسی ئه وه ده کریت که پیاوړیک به "مشته کؤل ه" و
پیاکی شانیک ده کوژیت، ده ی ئه گهر نه بوویته پیاوړکی ته واوہ تی،
ناتوانیت مروقیکی دیکه بکوژیت به یه ک پیداکیشان ...

به لام، یه حیا وانییه، وه ک بللی ئاماژه یه که بو ئه وه ی که خوی
گه وره ده سته جی نزا که ی زه که ریای باوکی گیرا کردووه و چاوی
پیغه مبه ره که ی رۆشن کردووه ته وه به به خشینى نه وه یه ک پیى، وه به
خیرایش گه یاندوویه تییه پله ی پیغه مبه رایه تی ...

خوایه ! چاوی ئه و که سانه رۆشن بکه ره وه که وه ک زه که ریا هیشتا
چاوه پیى به خشینى مژده یه کی خوشن له ئاسمانه وه ...

به‌شی سییه‌م

جوهره‌کانی بازدان به رووداو

له‌م به‌شه‌دا، باسی چه‌ند هوکار و ئامانجێك ده‌كه‌ین كه به‌ هوایانه‌وه و له‌به‌ر ئه‌و ئامانجانه، باز به‌ رووداو ده‌دریٲ، یان دیمه‌نی چیڕۆكه‌كان ده‌گوازیڤنه‌وه و دیمه‌نی ناوه‌پراست باسناكریٲ، له‌وانه:

١- گواستنه‌وه‌ی رووداو و بازدان پێی، له‌ جیهانی بینراو "عالمه‌می شه‌هاده" بۆ جیهانی نادیار "عالمه‌می غه‌یب"، وه‌ له‌ به‌لا و ناڕه‌حه‌تییه‌وه بۆ پاداشت.. بۆ نمونه: چیڕۆکی هه‌بیبی دارتاش له‌ سووره‌تی (یس). له‌ سه‌رده‌می عیسادا (سه‌لامی خوای لیٲیٲ) سی‌ نیردراو ده‌نیردرین بۆ شارۆچكه‌یه‌ك بۆ بانگکردنیان بۆ لای خواناسی، له‌وی كه‌س باوه‌ریان پیناكات، ته‌نها كه‌سی‌کی دارتاش نه‌بیٲ، كه‌ به‌پێی گێڕانه‌وه‌كان ناوی هه‌بیبه‌. ئه‌و به‌ ئاشكرا به‌ قه‌ومه‌كه‌ی ده‌لێٲ من باوه‌رم به‌ خوا هی‌ناوه‌، ئه‌وانیش به‌ردبارانی ده‌كه‌ن و شه‌هیدی ده‌كه‌ن. دواتر خوای گه‌وره‌ دیمه‌نی ژیا‌نی دواڕۆژی ئه‌و پیاوه‌مان نیشان ده‌دات كه‌ چۆن پیشوازی لی‌ده‌كریٲ بۆ به‌هه‌شت. دیقه‌ت به‌رموون: ﴿إِنِّ اَمْسْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ﴾ (٢٥) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ (یس: ٢٥— ٢٦) واته‌: (به‌پراستی من به‌پیارمداوه‌ كه‌ ئیمان به‌ په‌روه‌ردگارتان به‌ی‌نم، با چاك گوێتان لیٲیٲ. پێیوترا: فه‌رموو بۆ ناو به‌هه‌شت، له‌ویشه‌وه‌ هه‌ر

دلسۆزانه وتوويه تي: خۆزگه قه ومه كه م بيانزانيايه سه رئه نجامي ئيمان
 چۆنه و كه وتوومه ته چ ناز و نيعمه تيكه وه، سه ره تاي ئايه ته كه
 قسه يه كه كه حه بيب له دونيادا و له ناو قه ومه كه يدايه و ده لئيت كه ئه و
 باوه پرى به په روه ردگار هيئاوه، قه ومه كه يشى به ردبارانى ده كه ن، به
 دوايدا وتوويزيك ديت كه له جيهانى غه ييدا رووده دات، له نيوان ئه و دوو
 ديمه نه دا هيچ وشه يه كه نيه كه باس له گواستنه وه ي رووداوه كه بكات
 له م جيهانه وه بو ئه و جيهان. حه بيب پرووى قسه ي له نيردراوه كانى
 عيسايه و ده لئيت: من باوه پرم به په روه ردگارى ئيوه هيئاوه، خوينه ر
 ليره دا چاوه پرى وه لام ده كات له و نيردراوانه، به لام كتوپر وه لام له
 جيهانيكى ديكه ي نادياره وه ديت كه مژده دهدات به و پياوه كه ده چيته
 به هه شته وه و نازانين قسه كه ره كه ش كييه .. هه روه ها له دوودليدان ئايا
 به راست كابرا چوويته به هه شته وه، به لام وه لامى پياوه كه خوى
 به لگه يه له سه ر ئه وه ي ئه و به راستى چووته به هه شته وه و ئه و
 نازونيعمه ته ي بينيوه كه واده ي دراوه به ئيمانداران، له به رئه وه
 وه لامه كه ي ئه وه يه: خۆزگه قه ومه كه م بيانزانيايه !! ئا ليره وه
 ده رده كه وييت كه پياوه كه پاش كوژرانى و خستنيه گۆرپه وه و
 ليخوشبوونى په روه ردگارى جا چووته به هه شت، به لام ئه مانه هيچى
 باس نه كراون و راسته وخو ديمه نه كه گواستراوه ته وه بو جيهانى غه يب،
 له به ريه ك شت: تا ده ركه وييت كه په حمه ت و سۆزى په روه ردگار نزيكه
 له چاكه كارانه وه و ده سته جي و خيرا ئاماده گى هه يه و ئه م پياوه ش

پاداشتی خوئی وەرگرتوو و با مروڤه کانی دیکه ش نه ترسن له
راگه یاندنی باوهری خویندا...

۲- جوړیکی دیکه ی بازدان به رووداو له بواری نزا و پارانه و هدا
پووده دات، و هک ئاماژهدان به خیرایی و هلامدانه و ه ی نزا ی به نده کان:

کاتیځ موسا (سه لامي خواي لیبیت) ده پارپته و ه و ده فهرمویت:

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُولَاءَ قَوْمٌ تُجْرِمُونَ﴾ (۲۴) فَاسْرِعِي لِيَا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿۲۳﴾

(الدخان: ۲۲- ۲۳) واته: (کاتیځ موسا نزا ده کات هه رئه و ه نده ده لییت:

خوايه! ئه مانه هوژيکی تاوانکارن، واته به شيکی نزا که هاتوو و نزا که ی
ته و او نه کردوو، له بهر ئه و ه ی دياره ناکریت ئه م پرسته هه والییه
"جومله خه به ریه" به س بییت بو داواکردنی شتیځ، واته پرسته که
وايلیډیت: خوايه! ئه مانه هوژيکی تاوانکارن..... ئه م جا چی؟، نزا که
چییه؟ ده بییت نزا یه که هه بییت که له سه ر بنه مای ئه م سکا لایه
داپیراییت، به لام له سیاقی چیرۆکه که دا نزا که ی موسا بوونی نییه،
ئه مه ش بو ئه و ه ی به لگه بییت له سه ر زانست و ئاگاداریی پهروهردگار به و
نزا یه و خیرا و ه لامدانه و ه یشی. و ه ک بلایی خواي گه وره قسه که ی
پیپرپوه، و ه ک چو ن ئیمه جاری و اه یه له کاتی قسه کردنی که سیځدا
قسه که ی پیډه برین و یه کسه ر مژده خو شه که پاده گه یه نین،
پهروهردگاریش - والله المثل الأعلى - قسه که ی موسا ده بریت و یه کسه ر
مژده ی پیډه دات به مؤله تدان به ده رچوونی خوئی و له ناوچوونی
فیرعه ون...

۳- جوړيکي دیکه ی بازدان به رووداو، له پړی هاتنه ناووه ی که سیکی دیکه بو ناو چیروکه که ده بیټ... با سهیری ئه م نمونه یه بکه یښ:

له به سه رهاتی یوسفدا، کاتیک براکانی کډه بڼه وه که پیلان بو له ناو بردنی یوسف بکیشن، وه له ئه نجامدا پیکده که ون له سه ر کوشتنی و دواتر ده یگورن بو خستنه بیر ه وه، ئه م دیمه نه ته واو ده بیټ، یه کسه ر قسه ی براکان به دوایدا دیت له گه ل باوکیاندا: ﴿ اِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ

أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾ أَفَنُؤْلُوا يَوْسُفَ أَوْ أَطْرَحُوهُ

أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا

نَقُولُوا يَوْسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ الْجَبِّ يَلْقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

قَالُوا يَتَّابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَاذًا يَرْتَع

وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ (یوسف: ۸- ۱۲) واته: (کاتیک براکانی

یوسف وتیان: به راستی یوسف و براکه ی (بنیامین) لای باوکمان، له ئیمه نازدار و خوشه ویسترن، له کاتیکدا ئیمه کومه لیکي به هیژین، به راستی باوکمان له سه رلیشیواویه کی ئاشکرادایه. یوسف بکوژن، یان فرپی بده نه شوین و زه ویه کی دوور، ئه وکاته رووی باوکتان یه کلایی ده بیټه وه بو ئیوه و خوشه ویستیه که ی هه مووی بو ئیوه ده بیټ، ئینجا دوا ی نه مانی یوسف ده بڼه پیړ و نه وه یه کی چاک و پیکوپیک. یه کیک له براکانی وتی: یوسف مه کوژن، به لکو بیخه نه ناو بیریکي قووله وه، دوا یی

کاروان دیت و دەیدۆزنه وه و دەییەن، ئەگەر بریار بیّت هەر شتیکی لیبکەن. وتیان: ئەی باوکە ئەو چیتە لە ئیمە دانیانیت لەبارە یوسفە وه، بەراستی ئیمە زۆر دلسۆزی ئەوین و زۆر خوشمان دەویت. بەیانی بینیرە لەگەڵمان با بای بای بدات، گەمە و یاری بکات و بیگومان زۆر پارێزگاری لێدەکەین و ئاگامان لێی دەبیّت).

ئەمە یان یەك دیمەنە، یان دوو دیمەن، لەبەرئەوهی دەبیّت ماوه و نۆوانێك هەبیّت لە نۆوان وتووێژی خۆیان و پیلانگیرییەکیاندا لە لایەك و لەگەڵ وتووێژی خۆیان لەگەڵ باوکیاندا، بۆ ئەوهی رێگە بدات یوسف بیّت لەگەڵیاندا بۆ یاریکردن و گەشت... لەبەرئەوهی ناگونجیّت لەبەردەم باوکیاندا دانیشتبەن و خەریکی پیلانگیریی بووبن.. بەلام با بپرسین یەعقوب لە کۆی بوو لەو کاتەدا؟.. ئەگەر دیمەنەك یەك دیمەن بیّت، ئەوا ئەوان خەریکی دارپشتنی پیلان بوون و باوکیشیان دیتە ژووره وه و ئەوانیش راستەوخۆ دەلێن باوکە بۆ یوسفمان لەگەڵ نانیریت... یاخود ئەوان لە شوێنێکی دوورتر پیلانەکیان گیراوه و پاشان هاتوونەتە وه بۆ لای باوکیان و پێیانوتوووە کە یوسفمان لەگەڵ بنێرە... واتە دیمەنەك لە دوو شوێنی جیاواز پوویداوه، بەلام چۆن ئەم دوو دیمەنە بە یەكە وه بەستراونەتە وه لە گیرانەوهی چیرۆکەدا بە بیئەوهی پەرچان رووبدات تیایدا؟ ئەمە تەنها بە دانانی وشە "قالوا" هاتووەتە دی، کە لەناو بێرێ قسەکانیاندا هاتوو و دەلالەتە لەسەر ئەو

گۆرپانکاری و بازدان و گواستنه و دهیه، به هاتنه ژووره و دهی یه عقوب بۆ ناو
باسه که ...

۴- جۆرئیکی دیکه له پێی وتووێژئیکی ئاشکرا و کتوپر قسهیه کی نهیانی
و پاشان گه پانه وه بۆ ئاشکراکه، پروده دات... با سهیری ئەم نمونهیه
بکهین: جادووبازه کانی میسر کاتیک کۆده بنه وه بۆ پکا بهری موسا:
﴿فَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا لَسِحْرُنِ يُرِيدُ أَنْ

يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ﴿٦٣﴾﴾ (طه: ٦٢ — ٦٣)
واته: (جادووگه ران دواى سرتە و خورته و تهگبیر و راوێژ، وتیان: شك
نییه ئەو دوو نه فەرە جادووگه رن. ده یانه ویت به جادووی خویان ئیوه
له سه رزه مینی خۆتان ده رکه ن و ئایین و مه زه ب و پێ و په سمی
چاکتری ئیوه، پوچه ل بکه ن و له به ینبه رن).

ئەو جادووبازانه که وتنه باسو خواس له ناو خویاندا و به نهیانی
چرپه چرپیان ده ستپیکرد، وتیان: به راستی ئەم دووانه: موسا و
هاروون، دوو جادووبازن....

دیقه ت بفرموون: دیمه ن یه ک دیمه نه، رۆژی کۆبوونه وهی
جادووبازه کان و وه ستانیان به رانه ر به موسا (سه لامی خواى لیبیت)
که پێیوتن: ئامان بۆتان، درۆ هه لمه به ستن به رانه ر به خوا با سزاتان
نه دا، ئەم قسانه کارى تیکردن، ناکۆکیی که وته نیوانیان، (وأسروا
النجوى) به نهیانی که وتنه چپه چپ تا موسا به ناکۆکییه که یان نه زانی،
گه وره کانیا ن توانیا ن ناکۆکییه که یان نه هیلن و یه کیان به نه وه به وهی

ترساندنیان ئه گهر موسا سه ركه وتوو بئیت، ئه واهوان بازاریان نامیئت.. له ترسی ئه وه یه ككه وتنه وه و قسه یان كرد به یه ك و پرویانكرده وه موسا و وتیان: ئه ی موسا! یان تو دهستیپكه، یان با ئیمه سه رها دهستیپكهین، ئه ویش فهرمووی: به لكو ئیوه دهستیپكه... ده بینین سه ره تای دیمه نه كه به گێرانه وه (سه رد) وه سفی ناكوکییه كه مان بو ده كات و پرونی ده كاته وه كه وتوو یژیکی لاوه کی و نهینی پرویدا وه كه موسا گوئی لینه بووه، به لام ئیمه ی خوینهر و وه رگر گویمان لیبووه و بۆمان گێردرا وه ته وه. كاتیكیش چرپه چرپه كه ته واه ده بیئت، سیاقه كه باسی ناكات و ته نها وشه ی "قالوا" ده هیئت، كه به وها ده زانین جادوو یازه كان پرویانكرده وه ته وه موسا و ئه وه ی به نهینی له سه ری رێكه و تبوون، به موسایان وت كه ده ستبكه ن به ركا به ریه كه .

هه مان دیمه نی وتوو یژی نهینی له ناو وتوو یژیکی ئاشكرادا، له چیرۆکی ئیبراهیمیشدا (سه لامی خوا ی لیبیئت) ده بینین، ئه و كاته ی كه له گهرمه ی قسه كردنایه له گه ل باوکی و قه ومه كهیدا له باره ی بته كانه وه، كتوپر وتوو یژیکی نهینی دیته ناو بابته كه وه، كه قسه یه کی ئیبراهیمه، كه سویند ده خوات ده بیئت بته كانتان پارچه پارچه بكه م، پاشان درێژه به چیرۆكه كه ده دریئت... ئه م چیرۆكه چه ند جارێك ئه و باز دانه ی تیدا ده بینین، با سه رها سه یری ئایه ته كان بكه ین: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ (٥١) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

٥٢) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَزِيدٌ ۖ ٥٣) قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 ٥٤) قَالُوا أَحِثْنَا بِالحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ۖ ٥٥) قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
 فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذِكْرٍ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۖ ٥٦) وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا
 مُدِيرِينَ ۖ ٥٧) فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۖ ٥٨) قَالُوا مَنْ فَعَلَ
 هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ ٥٩) قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۖ ٦٠) قَالُوا
 فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۖ ٦١) قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ
 ٦٢) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَشَكُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْظُرُونَ ۖ ٦٣) فَرَجَعُوا إِلَىٰ
 أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۖ ٦٤) ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ
 يَنْطِقُونَ ۖ ٦٥) قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ
 ٦٦) أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۖ ٦٧) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا
 آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۖ ٦٨) قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ ٦٩)

(الانبياء: ٥١ - ٦٩) سهره تا با مانای نایه ته کان بکهین:

واته: (به پاستی ئیمه ژیری و هوشمه ندیمان پیشتربه ئیبراهیم
 به خشی، ئیمه چاک نه ومان دهناسی. کاتیك به باوک و قه ومه کهی
 دهوت: نه م بتانه چین ئیوه هه میشه به دهوریدا دین و دهیانپه رستن!
 له وه لامدا وتیان: ئیمه باووباپیرانمان بینیه وه نه مانه یان په رستووه.
 ئیبراهیم وتی: به پاستی ئیوه و باووباپیرانی ئیوه له گومراییه کی
 ناشکرادا بوون. خه لکه که وتیان: به پاست، تو حه قیقه تت بو ئیمه
 هیناوه، یان گالته ده کهیت؟! ئیبراهیم وتی: به لکو ده مه ویت
 تیتان بگه یه نم که په روهر دگارتان په روهر دگاری ئاسمانه کان و زه وییه و

بەدیهتیاون و من لەسەر ئەو بیروباوەرە لە شایەت و ئاگاكانم. پاشان
 ئیبراهیم سویندی خوارد و وتی: بە خوا نەخشەیهك دەكێشم و داویك
 دەنیمەوه بۆ بتهكانتان دواى ئەوەى ئێوه بەجێتانهێشتن و پشتتان
 هەلکرد. پاشان هەمووی وردوخاش کرد جگە لە گەورەكەیان، بەلکو کە
 گەرانهوه (پرسیار بکەن) و ئیبراهیم راستیان بۆ پوونبکاتەوه.
 بتهپرستان وتیان: ئەوەى ئەمەى کردووه بە خواكانمان، بەراستی لە
 ستهمکارانه!! هەندیکیان وتیان: بیستومانە لاویك بە خراپە باسیان
 دەکات، پێى دەلێن ئیبراهیم. وتیان: کەوابوو بیهێنن بە بەرچاوی
 خەلکەوه با ئەوانیش ئاگادار بن و ببینن. وتیان باشە، ئەى ئیبراهیم
 ئایا تۆ ئەمەت کردووه بە خواكانمان؟! ئیبراهیم وتی: نەخێر هەر کاری
 ئەو بته زلەیه، دە لیانپرسن ئەگەر قسە دەکەن و تێدەگەن!! لە
 دلى خۆیاندا لیکیاندايهوه، سەرەنجام وتیان بە خۆیان: بەراستی ئێوه
 هەمیشە ستهمکارن. پاشان بە سەرشۆری پاشگەز کرانهوه بۆ
 بیروباوەرە کۆنەکەیان: بیگومان تۆ زانیوتە کە ئەوانە قسە ناکەن و
 تێناگەن!. ئیبراهیم وتی: باشە، ئاخەر چۆن شتیک دەپەرستن لەجیاتی
 خوا، کە ناتوانیت هیچ جوهرە قازانج، یان زیانیکتان پێیگەیهنیت، ئۆف
 لەدەستان و لەوشتانەش کە لە جیاتی خوا دەپەرستن، جا ئایا ئەوه
 تێناگەن و بیر و هۆشتان ناخەنە کار؟! هەندیکیان وتیان: ئیبراهیم
 بسووتینن و پشتیان لە خواکانتان بکەن، ئەگەر ئێوه شتیکتان بۆ
 دەکریت. وتمان: ئەى ئاگر سارد و سەلامەت بە لەسەر ئیبراهیم).

ئەنجا سەیری ئەم خالانەى خوارەوہ بکە:

۱۔ ﴿وَتَاللّٰهِ لَا كِيدَ اَصْنَعُكُمْ بَعْدَ اَنْ تُولُوْا مُدْرِیْنَ﴾ واتە: (بە خوا

نەخشە یەك دەكیشم و داویك دەنیمەوہ بۆ بته کانتان، دواى ئەوہى ئیوہ بەجیتانەیشتن و پشتتان ھەلکرد). بازدان بەسەر ئەوہدا و ئاماژەنەدان بەوہى ئیبراھیم ئەم قسە یەى بە نہینى و لە دلى خویدا وتووہ، لەبەرئەوہى ناچیتە عەقلەوہ ئیبراھیم ئەم قسە یەى بە ئاشکرا وتبیّت لەبەردەم قەومەکەیدا، کە قسەکە ھەرەشە یە بۆ سەر بته کان، بەلام ئەوان بەبى خەم و بەبى بەھەندوہ رگرتنى ھەرەشەکە، بپۆن بۆ گەشت و سەیرانى خویان.

۲۔ ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا اِلَّا كَبِيرًا هُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾

واتە: (ئینجا ھەمووی وردوخاش کرد جگە لە گەورەکیان، بەلکو کە گەرانەوہ (پرسیار بکەن) و ئیبراھیم راستیان بۆ پوون بکاتەوہ). لابردن و ئاماژەنەدان بەوہى کە ئیبراھیم چاوەپێی کردووە تا قەومەکەى دەچن بۆ گەشت و ئاھەنگ، پاشان بته کان پارچە پارچە دەکات.

۳۔ ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِآلِهَتِنَا اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ واتە:

(وتیان: ئەوہى ئەمەى کردووە بە خواکانمان، بەپاستى لە ستەمکارانە ! !)، لابردن و ئاماژەنەدان بەوہى کە ئیبراھیم پاش

شکاندنی بته کان، له شوینی ږوداوه که پوښتووه و قه ومه که ی هاتوونه ته وه بۆ شوینی ږوداوه که .

۴- ﴿ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلهِنَا يَا بُرْهِيمُ ﴾ واته: (وتیان : باشه، ئه ی ئیبراهیم ئایا تۆ ئه مه ت کردووه به خواکانمان؟!)، لابرډن و ئاماژه نه دان به وه ی که چاوه ږښان کردووه تا ئیبراهیم بیټ بۆ شوینی رووداو، پاشان ده ستیان کردووه به لیکولینه وه .

۵- ﴿ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴾ واته: (پاشان به سه رشوړی پاشگه ز کرانه وه بۆ بیروباوهره کوڼه که یان، بیگومان تۆ زانیوته که ئه وانه قسه ناکه ن و تیڼاگه ن!)، پیش وشه ی: (لَقَدْ عَلِمْتَ) ئه وه لابراره و ئاماژه ی پینه دراوه که قسه که ر و قسه بۆکراو: موته که للیم و موخاته ب، کییه ؟ به لام به پیی سیاقی ږوداوه کان، دهرده که ویت که که سی "تاک" له ناویاندا هر ئیبراهیم بووه، له بهرئ وه پاناوی "علمت" بۆ ئه و ده گه ږیته وه، به بیئه وه ی پیشتر ئاماژه ی بۆ بکات ..

۶- ﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ واته: (وتمان: ئه ی ئاگر سارد و سه لامه ت به له سه ر ئیبراهیم). لابرډن و ئاماژه نه دان به بازډان به سه ر رووداوه کاند: بازډان به سه ر کات و به سه ر شوین "زه مان و مه کان"، بۆ گواستنه وه ی رووداوه کان له شوینی ئاگرکردنه وه که و هه لډانی ئیبراهیم بۆ ناوی.

لیره دا که میك له سهر خالی یه که م ده وه ستین و به راوردی ده که ین به دوو چیرۆکی دیکه ی قورئانی، که به پیچه وانه ی ئەمە ی ئیبراهیمه وه، وتووێژ "حیوار" یکی لاوه کی تیدایه، به لام خوی گه وره به روونی ئاماژه بو ئە وه ده کات که ئە و حیواره "به نهینی و له دلی خویندا" روویداوه، به پیچه وانه ی ئەمە ی ئیبراهیمه وه که هیچ ئاماژه یه کی به وه نه داوه که ئیبراهیم له دلی خویدا ئە و هه ره شه یه ی کردووه ... ئە وانیش چیرۆکی یوسف و موسایه ..

سهره تا له باسی یوسفدا کاتیك که بنیامین گل ده داته وه و لای براکانی ده لێت دزی کردووه، براکانیشی ده لێن ئە گه ر بنیامین دزی کردبێت ئە و پششتریش برایه کی دیکه ی هه بوو — که مه به ست یوسفه ـ، ئە ویش دزی کردووه .. ئا لیره دا یوسف هیچ نالێت و له دلی خویدا ده لێت به راستی ئیوه زۆر خراپکارن.. ﴿فَاسْرَهَا یُوسُفُ فِی نَفْسِهِ وَلَمْ یُبْدِهَا لَهُمْ﴾، به لام دیقه ت بفرموون، ئایه ته که به روونی ده فهرمویت: یوسف له دلی خویدا ئە و قسه یه ی به نهینی کرد و لای ئە وان ئاشکرای نه کرد، جا بو زیاتر ته ئکید کردنه وه، هه ر ئە وه نده به س نییه که بفرمویت: یوسف به نهینی و له دلی خویدا ئە و قسه یه ی کرد، به لکو به پسته ی ﴿وَلَمْ یُبْدِهَا لَهُمْ﴾، دووپاتی ده کاته وه که مانای ئە وه ده گه یه نیّت به هیچ جوړیك قسه که ی بو براکانی ئاشکرا نه کرد..

له باسی موسا و جادووبازه کانیشدا - که پیشتریش ئاماژه مان پيدا -، کاتیک جادووبازه کان ناکۆکیی ده که ویتە نیوانیان، خوی گه وره به پرونی ئاماژه به وه ده کات که ئه وان ناکۆکییه کانیان "به نهینی" هیشته وه و نه یانهیشت موسا و هاروون پیبزانن، سهیرکه ن ده فهرمویت: ﴿فَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾، ده فهرمویت: قسه کانیان به نهینی کرد..

جا پرسیاره که ئه مه یه: بۆچی له چیرۆکی یوسف و موسادا ئاماژه به وه ده کریت که ئه و دوو حیواره به نهینی کراون، به لام له باسی ئیبراهیمدا ئه و ئاماژه یه بۆ حیواری "سویند به خوا به ته کانتان تیکده شکینم" نه کراوه؟..
ئه مه وه لامه که یه:

۱- له چیرۆکی یوسفدا، یوسف له پیگه ی هیژ و توانادایه و عه زیزی میسره و له هیچ ناترسیت. براکانیشی له پیگه یه کی بییهیزی و بیتوانایی و هه ژاری و تۆمه تباربووندان.

۲- له چیرۆکی موسادا، جادووبازه کان گرووپیکی به هیژن و خاوه ن ده سه لاتن و پشتیان به هیژیکی گه وره ی وه ک هیژی فیرعه ون به ستووه، به لام موسا و هاروون، دوو که سی ته نها و بییهیز و غه واره ن.

۳- له چیرۆکی ئیبراهیمدا، قه ومه که ی له پیگه ی به هیژ و ده سه لاتدان، به لام ئیبراهیم گه نجیکی ته نها و لاوازه و هیچ پشت و په نایه کی نییه.

جا له هەردوو چیرۆکی یوسف و موسادا، دەبینین کە یوسف، هەروەها گرووپە جادووبازەکە، بەهێز بوون، جا ئەگەر هیچ ئاماژەیەك نەبێت بۆ ئەوەی کە ئەوان قسەکەیان "بە نھێنی" کردووە، ئەوا بە ھۆی بەھێزی پێگەکەیانەو وە دەردەکەوێت کە بە ئاشکرا قسەکانیان کردووە و ترسیان لە کەس نەبوو، ئەمەش لەگەڵ پێڕەوی چیرۆکەکاندا ناگونجێت، لەبەرئەوەی ئەگەر یوسف بە ئاشکرا ئەو قسەیە بکردایە، ئەوا براکانی پێیان دەزانی و ئەو نەخشەیە کە دایرشتبوو بۆ ھێنانی باوک و کەسوکاری، ھەڵدەوێت شایەو، چونکە ھەر کاردانەوێکی یوسف بەرانبەر بەو قسەیە براکانی کە وتیان بڕایەکی دزی دیکەیشی ھەبوو، دەبوو ھۆی ھەڵوێتەوێکی نەخشەکە، ھەروەھا لەوەی جادووگەرەکاندا، ئەگەر ئاماژە نەدرایە بەوەی کە بەنھێنی حیواریەکانیان کردووە، ئەوا ناکوکییەکان ئاشکرا دەبوو بۆ موسا و ھاروون و دەبوو بە خاڵی لاوازیان^(*) ..

^(*) سەرئەنجامی گرنگ: بە باشی دەزانم لێرەدا وەك ئاماژەمان بۆ بەراوردیکی نێوان چیرۆکی یوسف و موسا کردووە، ئاماژەمان درێژتر بکەینەو و ئەو بەراوردە فراوان بکەین لەنێوان ئەو دوو چیرۆکەدا کە لە قورئاندا یەکەمیان سوورەتێکی تەواوی بۆ تەرخانکراوە و دووھەمیشیان ژۆرتەین باسوخواسی ھەبە لە سوورەتەکاندا. چیرۆکی یوسف و باوک و براکانی بە درێژی لە سوورەتی یوسفدا باسکراوە و چیرۆکی موساش بەشیکی بەفراوانی لە سوورەتی (القصص)دا باسکراوە بەتایبەتی سەرەدەمی مندالی و دایکی و خوشکەکە و فیرعەون و ژنەکە فیرعەون و....ھتد.

نوعمان عەلى خان كە بانگخوازىكى ئەمەرىكىي بە ۋەگەز پاكىستانىيە و ئىستا لە وىلايەتى تەكساسى ئەمەرىكا سەرۆكى سەنتەرى (البىنە)يە، لە بەرنامەى "بالقرآن اهتديت" بەراوردىك دەكات لە نىوان ھەردوو سوورەتى يوسف كە باس لە چىرۆكى يوسف دەكات، لەگەل سوورەتى (القصص) كە باس لە چىرۆكى موسا دەكات لە مندالىيەو. لەو بەراوردە سەرنچراكىشانە:

۱- سوورەتى يوسف بە گوزارشىتى "أحسن القصص" دەستپىدەكات، سوورەتى (القصص)يش خۆى ناوئراو (القصص)، كەواتە شتىك ھەيە ئەم دووانە بە يەكەو دەبەستىتەو.

۲- سوورەتى يوسف، چىرۆكى كوپ و باوكىكە (يوسف و باوكى)، سوورەتى (القصص) چىرۆكى كوپ و دايكىكە (موسا و دايكى). واتە لە يوسفدا باسى (دايك) ونە و لە (القصص) دا باسى (باوك) ونە.

۳- لە يوسفدا، باوكەكە خوشەويستى خۆى بۆ كوپەكەى: يوسف، دەردەخات. لە (القصص)دا دايكىك خوشەويستى خۆى بۆ كوپەكەى: موسا، دەردەخات.

۴- لە يوسفدا، كوپەكە: واتە يوسف، دەخريتە بىرەو، لە (القصص)دا كوپەكە: موسا، دەخريتە پووبارەو.

۵- لە يوسفدا، ئەم كوپە چەندىن سال لە باوكى دادەبريىت، لە (القصص)دا ئەم كوپە: موسا، ماوہيەكى زۆر كەم لە دايكى دادەبريىت.

۶- لە يوسفدا، ھۆكارى جيابونەوہى باوك و كوپەكە، براكانە. لە (القصص)دا ھۆكارى بەيەكگەيشتنەوہى دايك و كوپەكە، خوشكە (خوشكەكەى موسا)يە.

۷- لە يوسفدا، كوپەكە لە بىريىكدا دەھيىنريىتە دەرەو، لە (القصص)دا كوپەكە لە پووباريىكدا دەھيىنريىتە دەر.

۸- يوسف، دەردەھيىنريىت لەبىرەكە و دەبريىتە ناو كۆشكىك لە ميسر. موسا لە پووبارەكە دەردەھيىنريىت و دەبريىتە كۆشكىك لە ميسر.

۹- يوسف، (عەزىزى ميسر، واتە مېردى زولەيخا) دەيكريىت و دەبياتەو بۆ ژنەكەى. موسا، ژنى فیرعەون دەيدۆزىتەو و دەبيات بۆ مېردەكەى. واتە: يوسف، پياويىك دەبياتەو بۆ لای خىزانەكەى. موسا، ژنىك دەبياتەو بۆ لای مېردەكەى.

- ۱۰- عزیزى مىسر که يوسف دهباته وه بۆ لای خىزانەكەى، دەلئیت: (عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْفَعَهُ وَلَكَا). واتە: بەلكو سوودمان پێیگەیه نئیت، یان بیکەین بە كۆپى خۆمان. ژنەكەى فیرعەونیش که مووسا دهباته وه بۆ لای فیرعەون بەهەمانشیۆه و- پاش چەندین سەدە - هەمان قسە دەقاودەق دەلئیتە وه: (عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْفَعَهُ وَلَكَا).
- ۱۱- هەردوو يوسف و مووسا لە مىسر، تووشى بە لا و تاقیکردنە وه بوون: يوسف لە لایەن زولەیاخووە داوای کارى خراپەى لیکرا و مووساش تووشى پووداوى کوشتن بوو یه وه و زەلامیكى کوشت. بەلاکەى يوسف "زینا" بوو، بەلاکەى مووسا "کوشتن" بوو.
- ۱۲- يوسف، (لەناو کۆشکدا) تووشى ئەو بە لا و تاقیکردنە وه یه بوو. مووسا لە دەرە وهى کۆشک و (لەناو بازاردا) تووشى ئەو بە لایه بوو.
- ۱۳- يوسف هەلەكەى نەکرد: واتە: داوینپىسى نەکرد. مووسا (سەلامى خۆای لیبئیت) مرقفەكەى کوشت و هەلەكەى کرد.
- ۱۴- ئە وهى که هەلەكەى نەکرد، واتە: يوسف، دەستگیر کرا و زیندانى کرا، بەلام ئە وهى که هەلەكەى کرد، واتە: مووسا، لە جیاتی زیندانیکردن، رایکرد و هەلەات لە شار. واتە بیتاوان زیندانى کرا و هەلەکاریش هەلەات.
- ۱۵- هەردووکیان شایەت لەسەر کارەکه هەبوو، لە سوورەتى یوسفدا شایەتیدەر لە بەرزە وهندیى يوسف شایەتى دا، لە سوورەتى (القصص)دا شایەتیدەر لە دژى مووسا شایەتى دا (دەتەوئیت منیش بکوژیت وهك چۆن دوئینى یه کیکت کوشت؟).
- ۱۶- چیرۆكى يوسف، لە دەرە وهى مىسر دەستپێدەکات و لە مىسر کۆتایى دئیت. چیرۆكى مووسا لە مىسر دەستپێدەکات و لە دەرە وهى مىسر کۆتایى دئیت.
- جا، جیاوازی لهو بهراوردەى ئەو بانگخوازە، دیقەت دەدەین بە شیۆهیهكى گشتى چیرۆک و بەسەرھاتى ئەو دوو پێغەمبەرە چەند جیاوازییهكى دیکە و خاڵى هاوبەشیان هەیه، لەوانە:
- ۱- يوسف، (سەلامى خۆای لیبئیت) لە حەسوودیى بردنى براکانیدا خرایه بیرە وه، بەلام مووسا لە خۆشەویستیدا دایكى خستییە رووبارەكە وه، واتە: یهكەم بۆ لەناوبردنى خرایه بیر، بەلام دووهم بۆ پرگارکردنى خرایه رووبار. یهكەم بە دەستیکى پر لە رق و کینه خرایه بیرە وه،

(وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ)، به لّام دوهم به دهستیکی پر له میهری دایکایه تی خرایه پووباره وه .
(فَكَالِقِيهِ فِي الْيَمِّ) .. چهن د جیاوازن نه و دوو وشه یه ی (وَأَلْقُوهُ) (فَكَالِقِيهِ) !! ..

۲- یوسف، ده برای هه بوون، به لّام دوژمنی بوون، به لّام موسا یه ک برای هه بوو، به لّام پشت و په نا و لایه نگری بوو.

۳- یوسف، نه وه ی ئیسرائیلی له دهره وه ی میسر هیئا بۆ میسر، به لّام موسا نه وه ی ئیسرائیلی له میسر وه برده وه بۆ شوینی خویان بۆ دهره وه ی میسر.

۴- یوسف که خرایه بیره وه، به بهرنامه و پلانی مرقّو نه و کاره درّی کرا، به لّام موسا که خرایه پووباره وه به بهرنامه و کاری په روه ردگار بوو.

۵- ژنی خاوه ن کۆشک (زوله بخوا) سه رچاوه ی ئازار و نیگه رانی بوو بۆ یوسف. ژنی خاوه ن کۆشک لای موسا، سه رچاوه ی ئارامی و ئاسایش بوو بۆ موسا.

۶- که گه وره بوون و پیگه یشتن، خوی گه وره به دوو ئایه تی هاوشیوه باس له گه وره بوون و پیگه یشتن د هکات: بۆ یوسف ده فره رمویت: (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾)، بۆ موسا ده فره رمویت: (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾). که پیشتریش باسما ن له م دوو به راورده له گه ل چیرۆکی یه حیا دا کرد.

۷- باوکی یوسف، واته یه عقوب، خوی گه وره باسی بیتاقه تبوون و ئازاری دور له یوسفی له قورئاندا کردوه: (يَتَأَسَفُونَ عَلَى يُوسُفَ وَأَبِیْضَتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ)، چاوه کانی له تاو خه فه ت کویر بوون و ئاوی سپیان ده رکرد. دایکی موسا ده خوی گه وره باسی بیتاقه تبوون و ئازاری دور له موسای له قورئاندا کردوه: (وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَرِحًا).

جا ئیستا با بیرسین، ئایا حیکمه ت و سوود له م به راورده و له یه کچوونه ی نیوان به سه رهاتی نه م دوو پیغه مبه ره به پرژه، چییه ؟ به کورتی ئاماژه به چهن خالیک ده ده یین:

۱- کاتیک نه م به راورده ده کین، نه وه مان بۆ ده رده که ویت که مرقّو کاتیک دیته ژیا نه وه به ریه ککه وتنی ده بیت له گه ل ده وره به ره که یدا: له گه ل دایک، باوک، برا، خوشک .. فیزمان ده کات چۆن هه لّسوکه وت بکه یین له بارودوخه جیاوازه کاندا.

به لام ئىبراهيمى تەنھا (سەلامى خۋاى لىيىت)، ئەو گەنجە ھەژارەى تەنھا پىشتى بە خوا بەستوۋە، دەسەلەتى بە سەرگەلەكەيدا نىيە، ناشتوانىت بە ئاشكرا رىكابەرييان بىكات و پىيان بلىت: سويند بىت بىتەكانتان بشكىنم، گوڭگىش چاك ئەو ھە دەزانىت، جا ئەگەر گىرە ھە ھى چىرۆكەكە لىرەدا ھىوارەكە بىچىرىنىت و بلىت: "ئىبراھىم بەنھىنى و لە دلى خۇيدا وتى": سويند بىت بىتەكانتان بشكىنم...، كە پىويست ناكات، ئەو ئەو پىچرانە دەبىتە ھوى تانەدان لە خوينەر كە

۲. مړوځ، له ژيانيدا به چەندىن قۇناغدا تىپەپدەبىت، بىدەسەلات و بىھىز، جارىك لە بنى بىرىك و جارىك لە كۆشك و تەلاردا، جارىك لە ناو پووبار و ئاودا و جارىك كورپى نازدارەى گەرە بەرپرسان. فىرمان دەكات كە ئەگەر ھەريەككە لە ئىمە كەوتە بارودۆخىكى لەم شىۋازانە ھە، چۆن ھەلسوكەوت بىكات. دىقەتى يوسف بدە: لە ناو زىنداندايە ناوى "يوسف" ە و كاتىكىش بوو ھە گەرە و عەزىزى مىسر ھەر خوى بە ناوى خۇيە ھە ناودەبات و پىشگرى "گەرە و بەرپىز و خاۋەن شكۆ" بە خۇيە ھە نانىت: (أَنَا يُسُفُ وَهَذَا أَخِي).

۳. فىرمان دەكات كە چۆن خوا ھەمىشە لە گەل بەندەكانىدايە، لە ناو شار و ولاتى خۆت بىت، يان لە تاراۋگە و ئاۋارەيى، ئەو ھە خوايە فىرمان دەكات كە چۆن يوسف لە بىر و، مووسا لە رووبار، دىننىتەدەر و دەيانكات بە كورپى نازدارەى كۆشك. ھەر ئەۋىشە كە وىستى لە سەر بىت لە كورپى نازدارەى كۆشكە ھە گوڭگارىيى بە بارودۆخى ژيانىان دەكات و دەيانباتە كونجى زىندان، يان ئاۋارەى دورە ولات: ھەك مووسا كە لە كورپى بە خىۋىكرۋاى فىرە ھە ھە ئاۋارە بوو، ناچار شۋانىي دەكرد. دواترىش جارىكى دىكە پەۋشەكە دەگۆرپىت و لە كونجى زىندانە ھە پەيامىك بە خەنىكى نىۋەشەۋى تارىكدا پەۋانەى بىر و فىكرى پادشا دەكات و بەۋەش يوسف لە كونجى زىندانە ھە دەگوزىتە ھە بۆ گەرەيى و عەزىزى. كەۋاتە ھەموو كاروبارەكان بە دەست ھەلسوپىنەرى مەزىنە ھە: (بىدە الأمر كلہ).

که سیکی گه مژهیه و له وه تیناگات ئه و قسه یه ی ئیبراهیم له و پیگه لاوازه دا، حه تمه ن به نهینی و له دلّی خۆیدا بووه، ئیتر چ پیویست به وه ده کات بوتریّت ئیبراهیم له دلّی خۆیدا وتوویه تی. له بهرئه وه له چیرۆکی ئیبراهیمدا ئه و به شه نه و تراوه و ته نها و ته که ی ئیبراهیم هاتووه، تا گوئیگر خۆی ئه و مانایه هه لگوزیّت له چیرۆکه که دا به پشتبه ستن به تیگه یشتنی خۆی له سیاقی چیرۆکه که. جیی سه رنجه، ئه مه خۆی له خۆیدا جوړیکه له پیزگرتنی خوای گه وره له مروّقه، له "گوئیگر و بیسه رانی قورئان"، که له پله ی "ژیرو تیگه یشتوو" (اللّیب) دایناون و پیویستی به وه نه کردووه پییان بفرمویت ئیبراهیم به نهینی ئه و قسه یه ی کردووه، چونکه گوئیگر خۆی ژیره و له سیاقه که، ئه و مانایه هه لده گوزیّت..

هه ر لیبره وه ناچارین داخلی چیرۆکیکی دیکه ی قورئان بین، که په یوه ندیی به "بازدان به رووداو له ریی گوړینی حیواری ئاشکرا بو حیواری نهینی" هه یه، ئه ویش چیرۆکی دروستکردنی ئاده م و کرپنووش نه بردنی ئیبلیس. دیقه تی ئه م ئایه تانه بده ن: ﴿قَالَ أَتَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ

طِينًا ۝۶۱﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ

الْقِيَمَةِ لَأَحْبَنُكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۶۲﴾ (الإسراء: ۶۱-۶۲)، جا با له واتا کوردییه که ی وردببنه وه: "ئیبلیس وتی: ئایا چۆن سوژده ده به م بو ئه و که سه ی که له قوړ دروست کردووه؟. وتی: پیم بلی ئا ئامه یه

که رِیزت داوه به سهر مندا؟، سویند بیّت ئەگەر دوامبخەیت تا پۆژی قیامەت، ئەوە بیگومان هەموو نەوێکانی گومرا و سەرگەردان دەکەم، جگە لە کەمێکیان..."

لێرەدا تییبینی ئەو دەکەین کە دوو جار وشەی "قال" هاتوو، واتە "ئیبلیس وتی"، لە کاتی کدا بکەری کردارە کە واتە قسە کەرە کە هەریەکە سە و ئیبلیس، دەی بۆچی لە دواي چوار وشە خوای گەرە جارێکی دیکە وشەی "قال"ی دووبارە کردوووە؟، ئەمە بە لگەیه لە سەر ئەوێ کە ئیبلیس پرستە یە کە میانێ بە ئاشکرا وتوو لە وەلامی ئەو پرسیارە ی پەرەردگاردا کە پێی فەرموو: بۆچی کپنووشت بۆ ئادەم نەبرد؟، ئەویش بە ئاشکرا لە وەلامدا وتوو یەتی: چۆن کپنووش دەبەم بۆ ئەو کەسە ی لە قور دروستت کردوو. تەواو کەری باسە کە دیسانەو دە فەرمویت: ئیبلیس وتی، بۆچی دووبارە ی کردوووە؟، بیگومان لە بەر ئەوێ کە ئیبلیس ئەمجارە پرستە ی دوو می بە ئاشکرا نەوتوو، بە لکو بە نهینی و لە دلی خویدا وتوو یەتی: "پیم بلی ئا ئامە یە کە رِیزت داوه به سهر مندا؟، سویند بیّت ئەگەر دوامبخەیت تا پۆژی قیامەت ئەوە بیگومان هەموو نەوێکانی گومرا و سەرگەردان دەکەم جگە لە کەمێکیان"، بە لکو ئیبلیس بویری ئەوێ نەبوو بە ئاشکرا ئەو قسە یە لە بەرانبەر پەرەردگاردا بدرکینیت، واتە دیقەت بدەن چۆن بازدان لە حیواری ئاشکرا بۆ حیواری نهینی و پەنهان دروستبوو تەنها بە وشە یە ک: "قال"ی دوو م. جیاوازی ئەم باسە و ئەوێ ئیبراهیم

له وه دایه که: قهومی ئیبراهیم زانستی په نهان "عیلمی غهیب" یان نه ده زانی تا بزنانن که ئیبراهیم له دلی خویدا هره شهی شکاندنی بته کانی کردوه، به لام په روه ردگاری ئاگادار به نهینی و ئاشکرا، ئاگاداره به قسه که ی ئیبلیس که له دلی خویدا ده لیت ده بیت نه وه کانی ئاדם بخه له تنیم، له بهر نه وه بو ئیمه یشی ده گپړیته وه، هیڼده ئاگاداری هه موو شتی که وهك نه وه وایه ئیبلیس به ئاشکرا نه و قسه یی کردییت.

هر له م رووه وه، به بی دريژده دان به باسکردنی، ئاماژه بو چیروکی سوله یمان (سه لامی خوی لیبت) له گه ل شازنی سه به ء ده که ین، نه و کاته ی شازن بریار ده دات سوله یمان تاقی بکاته وه بزانییت ئایا له بهر پاره و پول داوای مسولمانبوون له خه لکی یه مه ن ده کات، یان له بهر نه وه ی به راستی پیغه مبه ر و نیردراوی خوایه. شازن بو نه و مه به سته دیاری ده نیرییت بو سوله یمان، جا با بزنانن چی رووده دات، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ اَتِمِدُونَنِي بِمَا لِي فَمَا ءَاتَنِيَ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَكُمۡۤ بَلۡ اَنْتُمْۤ بَهۡدِيَّتُكُمۭۡ نَفَرۡحُونَ ۝۳۶ اَرْجِعۡ اِلَيْهِمْ فَلَنَاۡئِنۡهُمْۭ بِجُودٍ لَاۡ قِبَلَ لَهُمۡ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمۡ مِّنۡهَا اَذَلَّةًۭ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝۳۷ ۝۳۸﴾ (النمل: ۳۶ - ۳۸)، واته: (جا کاتیك (نوینه ری) نیردراوه کان گه یشته لای سوله یمان، وتی: ئیوه ده تانه ویت به مال و سامان و دیاری کو مه کیم بکه ن؟! من دلنیا م که نه و شتانه ی خوا پییبه خشیوم له وه چاکتر و به نرختره که به ئیوه ی به خشیوه، نه خیر

من به و دیارییه دلشاد نابم، به لکو ئیوه به دیارییه که تان شاد ده بن. بگه ریره وه بۆ لایان به خۆت و دیارییه که ته وه، به دلنیا ییه وه ده بیّت به سه ربا زانی که وه بچینه سه ریان که نه یاندییّت و نه توانن به رگری بکه ن، ده بیّت ده ریان بکه ین له ولاتیان له کاتی کدا ئه وان زه لیل و پرسیواو شکاون. وتی: ئه ی خه لکینه کامتان ده توانیّت ته ختی شارنه به لقیسم بۆ بهیّنیت پێش ئه وه ی بیّن بۆ لام و موسلمان ببن).

لیره دا قسه که ر به رده وام هه ر سوله یمانه، به لام له ئایه تی کۆتاییدا وشه ی "قال" دووباره بووه ته وه، له کاتی کدا - وه ک وتمان - قسه که ر یه ک که سه، بۆچی؟ له به ره ئه وه ی له رسته ی کۆتاییدا "شوین و کات و بابته و که سه کان و هه لۆیسته که"، هه مووی گۆراوه. له به شی سه ره تادا: قسه که ر سوله یمانه، به لام قسه له گه لکراو نوینه رانی شارنن، شوین: شوینی کۆبوونه وه ی سوله یمانه له گه ل وه فده که، بابته: هیّانی دیارییه بۆ سوله یمان... به لام له ئایه تی کۆتاییدا: ته نها قسه که ر سوله یمانه، ئیتر ئه وانی دیکه گۆرڤرداون: قسه له گه لکراو: نزیکانی سوله یمانن، شوین: کۆبوونه وه ی سوله یمان له گه ل نزیکانی خۆیدا. بابته: هیّانی کورسیی حوکمرانی شارن بۆ لای سوله یمان. کات: دوا ی گه رانه وه ی وه فده که بۆ سه به ء و هاتنی هه وال که شارن خۆی به مسولمانی دیت بۆ لای سوله یمان... هه موو ئه و بازدا نه به یه ک وشه جیی کراوه ته وه: "قال" له ئایه تی کۆتاییدا... جا ئیتر ورد به ره وه و دیقته به، بزانه مروّ ده توانیّت خۆی رابگریّت له به رده م گه وره یی به لاغه تی ئه م قورئانه دا؟!

جا با پيش ئه وهى ئه م باسه ته واو بكهين، دوو نمونهى ديكه باس بكهين كه زور پر ورده كارين و پيوست به وردبونه وه دهكات و پهيوه نديارن به "لابردن و قرتاندى ناوبهين له حيوارى بهيه كه وه به ستر او" دا:

يه كه م: خواى گه وره له بارهى موسا و فيرعه ونه وه دهفه رموييت:

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ مِّمَّنْ ﴾ (٧٦) قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴾ (٧٧) (يونس: ٧٦ - ٧٧)، واته: كاتيك حه قيان له لايه نيمه وه له ريگه موسا وه بۆ هات، وتيان به راستى ئه مه جادوويه كى ئاشكرايه، موسا وتى: باشه ئيوه به م حه حقيقت و راستيهى كه بۆمهيناون دهلّين: ...؟، ئايا ئه مه جادووه؟، خو جادووگه ران سه رفراز نابن... ". زورينهى پافه كارانى قورئان دهلّين: قسه كهى موسا حه زفكراوه، كه دهلّيت: باشه ئيوه به م حه حقيقت و راستيهى بۆمهيناون دهلّين: ...؟، دهلّين چى؟، واته "مه فعول به" ي فيعلى "تقولون"، مه حزوفه... بۆچى؟

هۆكاره كهى ئه وهيه ئه وه حه زفكرده پهيوه ندى به لايه نى دهروونى قسه كه ره وه هيه، كه موسا يه (سه لامى خواى ليبييت)، واته هه ستي دهروونى موسا واى كردووه قسه كه له وشوينده دا له سه ر زمانى بيه ستي و نه توانييت وته كه ته واو بكات.. ئه مه چۆن؟

موسا (سه لامى خواى ليبييت) زمانى ده يگرت، خواى گه وره هاروونى براى كرد وه زيرى، له بهر ئه وهى زمانپاراوتر بوو له موسا، وا

باسده کریت که ئه و گرییه ی زمانی، واته "زمانگرتن" له که ی، به ته واوی ی
 پاک نه بووه ته وه، به لکو به شیکی که می ئه و زمانگرتنه ی هه رما بوو،
 له بهر ئه وه ی کاتیک نزا ی کرد، فه رمووی: ﴿وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي﴾،
 "گرییه کی زمانم بکه ره وه"، واته نه یوت: (عقدة لسانی): "گریی زمانم"،
 خوای گه وره ش وه لآمی دایه وه و گرییه کی زمانی بو کرده وه،
 هه ندیکیشی تا خوا ویستی له سه ربوو مابوو...

مووسا (سه لآمی خوای لیبت) به وه ناسرابوو که له سه ر حه ق زوو
 توورپه ده بوو و هه لده چوو، به شیوه یه ک کاتیک زانی "سامری"
 هۆزه که ی خه له تاندوو و فییری "گویره که په رستی" کردوون، ئه و
 له وحانه ی که ته وراتی تیدا نووسرابوو فرییدا و سه ری هاروونی برای
 گرت و به ریش رایکیشا هینده توورپه بوو، ته نانه ت خوای گه وره باسی
 ئه وه ی کردوو که ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾، واته: کاتیک
 توورپه ی مووسا هیوربوویه وه، واته هه میشه له سه ر حه ق هه لده چوو و
 توورپه ده بوو، به جوړیک هینده ی نه ده ما کو نترولی خو ی له ده ست بدا،
 جا چ ئه گه ر نه خو شی و گرییه ک له زمانیشیدا هه بوویت؟!

جا له پۆشنایی ئه م زانیارییه نه دا، ده توانین تیشک بخه یه سه ر ئه م
 هه لویسته که مووسا له به رده م فیرعه ون و گه وره پیاوانی کو شکدا
 وه ستاوه و بانگیان ده کات بو یه کتا په رستی و به لگه و ئایه ته کانی
 خویان نیشان ده دات، به لام ئه وان پییده لاین: ئه مه جادوویه کی

ئاشكرايه. موسا زور له سەر دلى قورس ده بێت، كه ئهوان بهو حهق و
 راستيه ده لێن جادوو، دهيه ویت بيانگيرتتهوه لهو قسهيان، پێيان
 ده لیت: باشه ئیوه بهم حهقیقهت و راستیهی كه بۆمهیناون
 ده لێن:.....؟، پاشان قسهكه له سەر زمانى قورس ده بێت و بۆینایهت،
 له بهر ناشیرینی ئه و باسوخواسه و دووری ئه و حهقه له جادوو، له ویدا
 بیدهنگ ده بێت و پاشان هه موو هیزی خوی کۆده کاتهوه و لێیان
 ده پرسیت: ﴿أَسْحَرُ هَذَا﴾، ئایا ئه مه جادووه؟... جا قسهكه وا
 درده كه ویت وهك بلی شتیك حه زفكراوه و لابراوه، به لام ئه وه لابردن
 نییه، به لكو پچرانه، له بهر چی؟ له بهر ئه و تووندی كردانه وه و
 هه لچوونهی موسا به هوی قیزه وونی وه سفه كه ی ئه وان بۆ حهق، كه به
 "جادوو" ی ده زانن، موسا قسه كه ی له سەر زمان ده یه ستیت،
 له بهر ئه وه ی ناتوانیت وهك ئه وان بلیت ئه م حهق و راستیه، جادووه.
 وهك بلی موسا ده یه ویت بلی: باشه ئیوه بهم حهقیقهت و راستیهی
 كه بۆمهیناون ده لێن: جادوو؟، به لام له بهر قیزه وونی ئه و وه سفه
 ناتوانیت بلیت: جادوو، له بهر ئه وه قسه كه ی ده بریت... هه موو ئه مه
 به لگه یه له سەر ئه وه ی ئه و قسه یه ی ئه وان چهنده قورس بووه له سەر
 دلی موسای سه روه رمان.

دووه م: به كورتی لێی ده دوین، ئه ویش فه رمووده ی سه روه رمان
 (لوط) (سه لامی خوی لیبت) کاتیک فریشته کان ده بنه میوانی و
 قه ومه كه ی كه کاری خراپ و هاوړه گه زیان بوون، ده زانن (لوط) میوانی

نیرینه‌ی هاتوو، ده‌چنه سه‌ری، (لوط) له و کاته‌دا ده‌لّیت: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ
لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوَىٰ إِلَيَّ رُكْنٌ شَدِيدٌ﴾ (هود: ۸۰) واته: (خۆزگه له خۆتان
هێزێکم ده‌بوو، یان په‌نایه‌کی به‌هێزم ده‌ستده‌که‌وت....)، ئی دواتر
چی؟، ئە‌گەر هێزێکی بوایه یان په‌نایه‌کی به‌هێزی هه‌بوایه چی ده‌کرد؟
لێره‌شدا وه‌لامه‌که‌ که‌زف بووه، له‌ پێزمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لّین: جه‌وابی
"لو" مه‌حزوفه. به‌لام کاتی‌ک ورد ده‌بینه‌وه ده‌بینین (لوط) (سه‌لامی
خوا‌ی لی‌بی‌ت) که‌ ئە‌و دیمه‌نه ده‌بینی‌ت می‌وانی هه‌یه و خه‌لکه‌که‌ش
ده‌وری ما‌له‌که‌یان داوه و ده‌یانه‌وی‌ت هێرش بکه‌نه سه‌ر می‌وانه‌کانی، له
ناخی دلییه‌وه و له‌ دلّ و هه‌ناوییه‌وه هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌ل‌ده‌کی‌شی‌ت و ئاوات
ده‌خوازی‌ت ئە‌گەر هێزێکی هه‌بوایه، یان په‌نایه‌کی به‌هێزی هه‌بوایه
ئه‌وا.....، پاشان ئیتر قسه‌که‌ی بۆ ته‌واو نا‌کریت، له‌به‌ر ئە‌و خه‌م و
خه‌فه‌ته‌ی که‌ پووی تی‌کردوو، به‌لام خوینهر خۆی به‌ هۆی تی‌گه‌یشتنی
له‌ سیاقی پووداوه‌کان تی‌ده‌گات که‌ ئاواته‌که‌ی (لوط) چیه و ده‌یه‌وی‌ت
چی بلّیت...

دهروازهی سیّهم

شاردنه‌وهی "قسه" و "قسه‌که‌ر" و "وشه‌ی
(قال)" و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر دیمه‌نه‌کانی
چیرۆکه قورئانییه‌کان

به شی یه که م بنیاتی دیمه نی چیرۆکه کان له نیوان "لابردنی"ی وشه ی "قال" و دووباره کردنه وهیدا

له راستیدا به کارهینانی وشه ی "قال" و موشته قاتهکانی، له چه ند ئاستیکدا خۆی ده بینیتته وه، له وانه: باسکردنی وشه که، یان لابردنی و گۆپینی به وشه یه کی دیکه، یان لابردنی، یاخود چه ندجار لابردنی یه که له دوا ی یه که، یان باسکردن و دووباره کردنه وه ی یه که له دوا ی یه که، یاخود باسکردنی به شیوه ی بکه ر نادیار، هه ریه که له م ئاستانه ش کاریگه ریی خۆیان هه یه له سه ر پێپه وه ی چیرۆکه که .

ئاستی یه که م: لابردنی وشه ی "قال" و دانانی وشه یه کی دیکه :

۱- هه ندیکجار وشه ی "قال" لابراره و له جیاتیدا وشه یه کی دیکه دانراوه که جیی ئه وه ی گرتووه ته وه، له وانه: به کارهینانی وشه ی (أَنْ) که تاییه ته به شیکردنه وه و لیکدانه وه ی بابته که . بۆ نمونه: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾، لێره دا ئاماژه یه بۆ ئه وه ی که "ئیمه حیکمه ت و داناییمان به خشی به لوقمان که: سوپاس و ستایشی خوا بکه"، لێره دا له جیاتی ئه وه ی بفرمویت: داناییمان به خشی به لوقمان،

پیمانوت: سوپاسی خوا بکه، وشه ی "پیمانوت: قلنا" لابراوه و له جیاتیدا وشه ی "أن" به کارهینراوه که جیی "قلنا" ی گرتووه ته وه.
 ئه وه ی جیی سه رنجه، هر کاتیک وشه ی "أن" به کارهاتبیّت، له دوايه وه شتیّک هاتووه که زیاتر وه سفی جولّه و بزاون و ئاماژه یان کارکردن به هاوته ریپی کرداره که، ده کات. بۆ نمونه: ﴿وَهُمْ يَخَفْنَ أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْهِمْ مَسْكِينَ﴾ (۲۴)، واته: (به چپه قسه یان ده کرد و ده یانوت: نابیّت ئه مپو هه ژاران پوو بکه نه باخه که مان).. ئه م به چپه قسه کردنه، عاده ته ن ئاماژه کردن به دهستی تیدایه.. ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ واته: (له میحرابه که هاته دهره وه بۆ ناو گه له که ی که: به یانیان و ئیواران ته سبیحاتی خوا بکه ن). دیاره ئه م (أن) ه که له جیاتی "... بۆ ناو گه له که ی و پییوتن ته سبیحاتی خوا بکه ن..."، واته له جیاتی "قال" به کارهاتووه، وه سفی ئاماژه پیدانی تیدایه، واته که زه که ریا له میحرابه که هاته دهره وه، زمانی له گو که وتبوو، به ئاماژه به گه له که ی وت: به یانیان و ئیواران ته سبیحاتی خوا بکه ن.

نمونه یه کی دیکه، ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾، واته: (پهروه ردگارت نیگای نارد بۆ هه نگ که: له چیاکان مالّ دروست بکه)... به هه مانشیوه له جیاتی "قال"، "أن" به کارهاتووه، واته له جیاتی "... نیگای نارد بۆ هه نگ پیی فهرموو: له چیاکان مالّ دروست

بکه"، به شیوه ی (أَنْ) "که" هیئاویه تی.. ئەمەش بەهەمانشیۆه دیاره که ئاماژە و پرینیشاندانی تێدایە..

ئەوێ جیی تیبینییه ئەوێ لەم شوینانەدا بە "أَنْ" دەردەبردریت و مانای تەواوەتی دەگەیەنیت، بە وشە ی "قال" ئەو مانایە نابەخشیت، هەر لەبەر ئەوەشە "قال" لا براوە.

۲- هەندیکجار که وشە ی "قال" لا براوە، لە جیاتیدا وشە یەکی دیکە بە کارهاتووێ که مانایەکی هاوشیۆه بگەیەنیت، بۆ نموونه فرمانی "نادی: بانگی کرد"، بۆ نموونه: ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ، وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا﴾، ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾. که لە جیاتی "ونادی نوح ابنه قال یا بني..."، "نادی ربه قال: رب..." بە کارهاتووێ.. لە کاتیکیدا لە شوینی دیکەدا که هەمان فرمانی "نادی" بە کارهاتووێ، بە دوایدا "قال" ی بە کارهیناوە، بۆ نموونه: ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾، ﴿وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ، قَالَ يَفْقَهُمُ الْإِنْسَ إِلَىٰ مُلْكِي مِصْرَ﴾. بۆچی؟ لەبەرئەوێ لە دوایهوێ پارانهوێ نههاتووێ، بەلکو "پستە ی هەوالی" "جملة خبریه" هاتووێ..

۳- هەندیک جاری دیکە لا بردنی "قال" قەرەبوو کراوەتەوێ بە شتیکی دیکە ی پیشبینی نهکراو، بۆ نموونه: هاتنی دەنگیکی پیشبینی نهکراو لە گۆرەپانی نمایشکردنی دیمەنه کهدا یان لە هەموو وتووێژە کهدا

و گۆرینییه تی بۆ دیمه نیکی جیاوازتر له وهی که گوێگر له سه ره تاوه
 پێشبینی ده کرد. ئه مه له چیرۆکه که ی موسا (سه لامی خوای لیبیت)
 ده رده که ویت کاتیک چوو بۆ هه والزانینی ئه و ئاگره ی بینیبوو، به لام
 له وی کتوپر ده نگیک بانگی ده کات ئه ی موسا من په روه ردگاری تۆم،
 نه عله کانت دابکه نه ئیره خاکی پیروژه ...

هه روه ها له دیمه نی زه که ریا (سه لامی خوای لیبیت) هه مان شت
 ده بینین، به دل دیقه ت بده خوینه ری به پێژ! زه که ریا به ته نها له
 میحرا به که یدا دانیشتوه، پیر بووه و نه خۆشییه کانی پیری و
 نیشانه کانی، دیاری داوه له پووی و له هیژ و توانیدا، نزا ده کات،
 ده پارێتوه له په روه ردگاری تا منه ت و نیعمه تی خۆی برێژیت به
 سه ریدا و مندالیک پیببه خشی، ئه مه له کاتیکدا پیر بووه و ژنه که یشی
 پیر بووه و توانای مندالبوونی نه ماوه و ئیسکیان لاواز بووه. ئه مه
 هه مووی بێئومیدییه کی زۆری تووشی زه که ریا کردوه، به لام یه ک
 راستی گه وره هه یه، که پێشتر مه رییه می خواناس خستویه تییه بیری
 زه که ریا: خوا پۆزی هه ر که سیك بیه ویت، ده یدا به بی ژماره و حساب..
 هه ر به هو ی ئه م وته یه شه وه بووه زه که ریا به ته نها و له و ساته هیمن و
 بێده نگه دا له میحرا به که یدا هه لکورماوه و ده سته و نه زه ر به بێده نگیی
 "خفیا" خه ریکی نزا کردنه، تا خوا سۆزی خۆی به سه ردا برێژیت،
 هه رچه نه ده زانی ت نه خۆی و نه ژنه که ی، که لکی مندالبوونیان نه ماوه
 له پووی هیژ و تواناوه ... ئا له و ساته وه خته بێده نگه ی میحرا به که ی

زه که ریادا، ده نگیکی غه بیبی ئاسمانی کتوپر بیده نگی دۆخه که ده شله قینیت: ﴿يَزَكِّرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝٧﴾، واته: (ئه ی زه که ریا! ئیمه مژده ی مندالیکت پیده دهین ناوی یه حیا یه ...)، ئای له و ده نگه ئاسمانیه کتوپره مژده دهره، له و سکونه ته ی ناو میحرابدا چۆن ده بیته هۆی سه رله بهر گۆرینی ژیا نی زه که ریا و په تی ئومیدی پاش پچرانی، پیکده به سستیته وه و به وهش سه رله نوێ ژیا نیکی نوێ بۆ زه که ریا و یه حیا و به دوایدا مریه م و عیسا (سه لامی خوا یان لیبت) ده سستیده کات...

۴- هه ندیکجار لابر دنی وشه ی "قال"، به هۆی گۆرینی ئاراسته ی قسه یه له به رانه ر مروفه کان، به ره و ئاراسته کردنی به رانه ر به پهروه ردگار.. سهیری ئه م نمونانه بکه:

﴿وَمَا نَقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ أَمْ نَبَايَتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ تَارَبْنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾، سه ره تای ئایه ته که قسه ی جادووگه ره کانی فیرعه ونه پاش باوه ره ئینانیا ن، که پوه و فیرعه ون قسه ده که ن، پاشان کتوپر ئاراسته ی قسه کان ده گۆریت به ره و پهروه ردگار و له و ده پارینه وه..

﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٤﴾، سه ره تای قسه که ئیبراهیم له گه ل باوکیدا ده دویت، به لام کتوپر ئاراسته ی قسه که پوه و پهروه ردگار ده بیت و ده بیته نزا و پارانه وه. ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝٩٩﴾ رَبِّ

هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ . سهره‌تای قسه‌کان
 پروه و هۆزه‌که‌یه‌تی، پاشان پرو ده‌کاته په‌روه‌ردگار.. ئه‌مه هه‌مووی
 به‌بی دانانی وشه‌ی "قال"، تا زیاتر دیمه‌نه‌که بێنیت به‌رچاوی گوێگر.
 وه‌ك بَلَّی خَوای گه‌وره ده‌یه‌وێت جه‌خت له‌وه بکاته‌وه که ئه‌و، هه‌میشه
 له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا‌یه و هه‌میشه ئاماده‌یه له‌هر وتووێژ و
 دیمه‌نیکاندا...

ئه‌وه‌ی که جیی سهرنجه، ئه‌وه‌یه ئه‌م جوړه‌ی لابردنی وشه‌ی
 "قال"، زیاتر تاییه‌ته به‌هاتنی نزا و پاران‌ه‌وه به‌دوایدا. له‌به‌رئه‌وه‌ی
 دیقه‌تی ئه‌وه ده‌ده‌ین نوح (سه‌لامی خَوای لَبَّيْتُ) له‌کاتی‌کدا قسه
 له‌گه‌ل هۆزه‌که‌ی ده‌کات، ئاراسته‌ی قسه‌که ده‌کاته په‌روه‌ردگار، به‌لام
 له‌به‌رئه‌وه‌ی "نزا و پاران‌ه‌وه" نییه، وشه‌ی "قال" لانه‌براه، به‌لکو
 باسکراوه... تا بېته نَبِّوَانِيْکَ له‌نێوان قسه‌کانی نوح بۆ گه‌له‌که‌ی،
 له‌گه‌ل قسه‌کردنیدا به‌رانبه‌ر به‌خَوای گه‌وره که سه‌کالای خوی ده‌باته
 به‌ر قاپیی په‌روه‌ردگار له‌ده‌ست گه‌له‌که‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه دووجار وشه‌ی
 "قال" ی هیناوه له‌نێوان قسه‌که‌ی له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی و له‌گه‌ل
 په‌روه‌ردگادا. ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ

وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّدْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ
 لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۖ سَه‌ییری
 ئایه‌تی کۆتایی بکه‌ن: (قال رب انی دعوت قومی لیلا ونهارا).. که لی‌ره‌دا

ئاراستەى قسەكە گۆردراوه، بەلام لەبەر ئەوەى نزا و پارانەوہ نىيە،
وشەى "قال" لانه براوہ.

نەك ھەر ئەمە، ئەوہى جىي تىبينىيە دەبينىن سوورەتى نووح،
تايبەتمەندىيەكى دىكەى ھەيە، ئەويش ئەوہىيە كە نووح (سەلامى خواى
لەيبت) قسەكان دەگىرپتەوہ و خۆى باسوخواسى خۆى و گەلەكەى
باس دەكات. تەنھا چوار وشەى تىدايە كە فەرموودەى پەرورەدگار بىت
لەو سوورەتەدا لەسەر شىوہى گىرپانەوہ. ئەويش لە دواى ئايەتى
يەكەم: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۝١﴾ قَالَ ۝.. پاشان ئايەتى پىنجەم، دواتر ئايەتى بيست و يەكەم
﴿قَالَ نُوحٌ ۝﴾، لەگەل ئايەتى بيست و شەشەم: ﴿وَقَالَ نُوحٌ ۝﴾ ئيتەر
سوورەتەكە ھەمووى كە ٢٨ ئايەتە، قسە و گوفتارى نووحە (سەلامى
خواى لەيبت).

بەلام بۆچى لەو شوینانەدا وشەى "قال" بەكارھاتوون؟ بىگومان بۆ
ھەريەكەيان ھۆكارى خۆى ھەيە لە رووى تەكنىكى چىرۆك و
گىرپانەوہ. لە ئايەتى دووھەدا ئەوہ ناساندنى قسەكەرە كە نووحە
(سەلامى خواى لەيبت). لە ئايەتى پىنجەمدا برىتييە لە گواستەوہى
"گىرپانەوہى راستەوخۆ" بۆ "گىرپانەوہى رووداوى پىشتەر/فیدباک". لە
ئايەتى بيست و يەكدا گواستەوہ لە "فیدباکەوہ بۆ سكاڵاكردن بە
شىوازى گىرپانەوہى راستەوخۆ". لە ئايەتى بيست و شەشیش

جیاکردنه وه "فصل" و پچران به هیئانی هه‌والیکی نوی: خنکانی
گه‌له‌که‌ی نوح، وایکردوه وشه‌ی "قال" باس بکریّت.

به پاستی ئەم سوورده‌ته موباره‌که، تا له‌سه‌ری بدوین له‌روی
ته‌کنیکی چیرۆکه‌وه، هیشتا مافی ته‌واوه‌تی خۆی پیناده‌ین. لێ‌رده‌ا
تایبه‌تمه‌ندییه‌کی دیکه‌ی ئەم گێرانه‌وه‌یه له‌ سوورده‌تی نووحدا
ده‌رده‌که‌وێت، که له‌سه‌ر زمانی نوح ده‌گێردریته‌وه، ئەویش
به‌کارهێنانی شیوازی "گه‌رانه‌وه‌ بو‌ رووداوه‌کان" که پێیده‌وتریّت
"فیدباک"، واته‌ پچرینی گێرانه‌وه‌که تا رووداوێکی پیشتر باس بکه‌ین،
به‌هه‌موو ورده‌کارییه‌کانیه‌وه تا ته‌واو ده‌بیّت، پاشان گه‌رانه‌وه‌ بو‌
ته‌واوکردنی باسه‌ سه‌ره‌کییه‌که و رووکردنه‌ په‌روه‌ردگار به‌ سکاڵاکردن
له‌ده‌ست گه‌له‌که‌ی و گێرانه‌وه‌ی چه‌ند کاریکی هه‌له‌ و تاوانیان که
شایسته‌ی سزای خاویان ده‌کات.. ئنجا له‌ویدا فه‌رمووده‌ی په‌روه‌ردگار
دیته‌ پێشه‌وه‌ و نوح و گویگرانی‌ش ئاگادار ده‌کاته‌وه له‌ سزاکه‌یان به
هۆی ئەو تاوانانه‌وه: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذَلُّوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، واته‌: (به‌ هۆی تاوانه‌کانیانه‌وه خنکێنران و خرا‌نه
ئاگره‌وه و هیچ پشت و په‌نایه‌کیشیان نه‌بوو).. به‌ دوایدا پاشماوه‌ی
قسه‌کانی نوح ده‌ستپێده‌کاته‌وه، که به‌ وشه‌ی "وقال نوح"
ده‌ستپێده‌کات و دوو نزا له‌خۆ ده‌گریّت، یه‌کیان تایبه‌ته‌ به‌
پیشه‌کێشکردنی شوینه‌وار و بنه‌چه‌ی بی‌باوه‌پان، که وشه‌ی "قال" ی
تێدایه‌، دووه‌میشیان به‌ نزاکردن بو‌ دایک و باوکی و ئیمانداران، که

وشه‌ی "قال" ی تیادا لابراره .. له بهرئه وه‌ی ریکه‌ستنی سیاقی بابه ته که وایکردوه ئه‌م نزایه‌ش هه‌ر له دوا‌ی نزای یه که مه‌وه بی‌ت و پی‌ویستی به وشه‌ی "قال" نه بی‌ت. (تییینی: وه‌ک له وه‌وبه‌ر باسمانکرد، لیره‌شدا ده‌بینین له دوا‌ی خنکانیان له‌ناو ئاودا، یه‌کسه‌ر سه‌ره‌نجامیان باسده‌کات که ده‌خرینه‌ دۆزه‌خه‌وه، ئه‌مه‌ش بازدا‌نه به‌سه‌ر ئه‌و زه‌مه‌نه‌دا که خنکا‌ون و مردو‌ون تا ئه‌و کاته‌ی که قیامه‌ت هاتو‌وه و زیندوو‌و کرا‌ونه‌ته‌وه و دادگایی کرا‌ون و بریاری چو‌ونه ناو دۆزه‌خیان به‌سه‌ردا درا‌وه).

ئاستی دووهم: چه‌ند جار لابر‌دنی وشه‌ی "قال":

ئاستیکی دیکه بریتییه له لابر‌دنی وشه‌ی "قال" دوو جار یان زیاتر، له یه‌ک وتوو‌یژ و دیالوگدا، که کاتی‌ک وتوو‌یژه‌که ده‌خو‌ینیه‌ته‌وه وا هه‌ست ده‌که‌یت گێره‌ره‌وه "راوی" ده‌سته‌به‌رداری که‌سایه‌تییه‌کانی ناو وتوو‌یژه‌که بو‌وه و به‌ته‌نها به‌جییه‌یشتو‌ون تا خو‌یان قسه‌کان بکه‌ن و پو‌ودا‌وه‌کان برۆن - ئه‌مه‌ بو‌و چیرۆکی ئاسایی -. جا سه‌یری ئه‌م وتوو‌یژه‌ بکه‌ن: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُورِ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ (١٢) وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ

اَلْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾ .. واته: (ئەگەر تاوانباران و گوناهاکاران ببینی که له پیشگای په‌روه‌ردگاریان سه‌ریان شو‌پرکردوو‌ه‌ته‌وه: په‌روه‌ردگارا! دیتمان (ئەوه‌ی خو‌مان لی کو‌یر کردبوو) و بیستمان (ئەوه‌ی خو‌مان لی که‌ر کردبوو. ئیستا په‌شیمانین و) ته‌واو باوه‌رمان په‌یدا کردوو و ئیمانمان هیناوه، جا بمانگێره‌وه (سه‌ر دنیا) تا کاری باش و چاک بکه‌ین. ئەگەر هه‌زمان بک‌ردبایه و ویستبامان هه‌رکه‌سمان هیدایه‌ت ده‌دا، به‌لام وه‌عه‌ده و به‌لێنی من هه‌تمی و قه‌تعییه، جه‌ه‌ننه‌م له‌ جنۆکه و بنیاده‌م تی‌ک‌را و پیک‌را پر ده‌که‌م. ده‌ بجێژن به‌ هۆی ئەوه‌ی که له‌ بێرتان چوو فه‌رامۆشتان کرد که ئەو پۆژه ده‌بینن و دیداری ده‌که‌ن. ئی‌مه‌ش ئی‌ره (له‌نیو‌عه‌زابدا) له‌بیر ده‌به‌ینه‌وه و فه‌رامۆشتان ده‌که‌ین. ده‌ جا عه‌زابی هه‌تا هه‌تایی بجێژن به‌ هۆی ئەو کارانه‌ی (له‌ دنیا‌دا) ده‌تانکرد).

دیمه‌نه‌که‌ باسی هه‌لۆیستی بی‌باوه‌ران ده‌کات کاتێک له‌به‌رده‌ستی په‌روه‌ردگاردان له‌ پۆژی دوا‌یدا، وتووێژه‌که به‌ پۆزشه‌هینانه‌وه‌ی بی‌باوه‌ره‌کان ده‌ستپێده‌کات بۆ په‌روه‌ردگار: (به‌بی‌ وشه‌ی: وتیان): په‌روه‌ردگارمان بینیمان و بیستمان، بمانگێره‌وه بۆ دنیا کاری چاک ده‌که‌ین...، وه‌لامی په‌روه‌ردگاریان بۆ دێته‌وه: (دیسان به‌بی‌ وشه‌ی: وتی): ئەگەر بمانویستایه هیدایه‌تی هه‌موو که‌سی‌کمان ده‌دا...، پاشان فه‌رمانی خوا‌یی ده‌رده‌چیت بۆیان: (جاریکی دی‌که به‌بی‌ وشه‌ی: وتی): بجێژن به‌رانبه‌ر به‌ له‌بیرکردنی ئەم پۆژه‌تان.....

دیقهت دده دین، سیّ جار وشه ی "قال" و موشته قاته کانی لابراره و
وتوویره کان خویان دده دین و رووداوه کان ده خه نه پروو.

سهیری ئەم نموونه یه ی دیکه بکه ن: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا
أَخْرَجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ
مَنْ تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾، به کورتی:
دیقهت دده دین سیّ جار وشه ی "قال" لابراره، له سه ره تادا پیش "ربنا
أخرجنا..."، له پیش: "أولم نعمركم..."، هه روه ها له پیش ده رچوونی
فه رمانی ئیلاهی: (فَذُوقُوا) واته بچیژن..... هه روه ها له چه ندین شوینی
دیکه شدا.

هه موو ئەمانه له به رئه وه وشه ی "قال" لابراره، تا گوگیر پاسته وخۆ
بخاته ناو دیمه نه زیندوووه که وه وهك بلیی خۆمان پاسته وخۆ له زاری
قسه که ره کانه وه وتوویره که ده بیستین به بیئه وه ی قسه گیره ره وه
"راوی" ده ستوه ربداته وتوویره که وه. له هه موو ئەو دیمه نانه پر
هه بیه تتر، ئەم دیمه نه غه بییه یه: ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ
لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (١٦)، واته: (پوژی پووبه پووبوون،
پوژی که که خه لك نمایان و ئاشکرا ده بن. شتیکی ئەوان له خودا
ناشاردریته وه و ون نابیت: مولک و مه مله که ت و فه رمان په وایی ئەوپۆ هی
کچییه؟ هی خودای تاک و ته نیای زال و چیره یه).

که موفه سسیرانی قورئان کۆدهنگ نین له سه ر ئه وهی کی به شی دووه می ئایه ته که ی وتووه، کی وتوویه تی: ئه مرۆ مولک و ده سه لات بۆ کێیه؟ به لام هه رچۆن بیّت ئه مه دیمه نیکی پر هه بیته، کاتیك وه سفی ئه و جیاوازییه گه وره یه ده کات له نیوان سیفات هه کانی په روه ردگار له گه وره یی و بلندی و به رزییدا له و پۆژه دا، به به راورد به سیفات هه کانی به نده کانی له سه رشوپی و ملکه چبوونیان له و پۆژه دا بۆ په روه ردگاریان. ئه وهی که یارمه تی خستنه رووی ئه م دیمه نه گه وره یه ده دات، له ته نیشته یه کبونی قسه کانه و به دوا یه کدا هاتنیانه، که وه ک تیریك راسته وخۆ ئامانجه که ی پیکاره له دلّ و عه قلی گویگراندا. له م دیمه نه دا گێرانه وه و وه سف و وشه ی "قال" تیایدا لابراره و ته نها و ته نها دیمه نه که خۆی له گۆره پانه که دا ماوه ته وه، که به باشترین شیوه گوزارشتی له بارودۆخه که کردوه.

ئاستی سییه م: دووباره کردنه وهی وشه ی "قال":

به شیکی دیکه ی هاو په یوه ند به م بابته، بریتییه له دووباره کردنه وهی وشه ی "قال"، که پێشتریش هه ندیک ئاماره مان بۆ کرد. با سه یری ئه م نمونه یه ی باسوخواسی شارنه به لقیس بکه ین، کاتیك سوله یمان (سه لامی خوا ی لیبیّت) نامه یه که به هودهودا ده نیریت بۆ شارنی سه به ء، هودهود نامه که فری ده داته کۆشکه وه، شارن نامه که ده بینیت، ده ستوپیه ونه و پیاوما قولان کۆده کاته وه و نامه که یان بۆ

دهخوینیتیه وه، پاشان گفتوگو و مقومقو دروست دهبیئت له ناو
 ئاماده بوواندا که چۆن وه لامی سوله یمان بدهنه وه:

﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكِ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَّا تَعْلَمُوْا عَلَىٰ وَثُونٍ مُّسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
 مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُوْا ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوْا قَوْلًا وَأَوْلُوْا بِأَمْرِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
 فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا
 آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُوْنَ ۝﴾

سه ره تا نووسراوه که ی سوله یمان (سه لامی خوی لیبیئت) دهگاته
 شارژن، دهخوینیتیه وه بۆ پیاوانی کۆشک و سیاسه تهمدار و ئه فسه ره پله
 بهرزه کانی ولات: (قالت يا ايها الملا انى القى الى كتاب كريم....).
 لیـره دا وشه ی "قالت" به کارهاتوو: "شارژن وتی: پیاوماقولان!
 نووسراویکی به ریژم بۆ هاتوو له سوله یمانه وه و به ناوی خوا
 دهستیپیده کات که مسولمان ببن.. شارژن وتی: ئه ی پیاوماقولان پیمبلین
 چی بکهین....". دیکهت بدهن دووباره فهرموویه تی: "شارژن وتی"
 "قالت".. چی پیویستی ده کرد دووباره وشه ی "قالت" باس بکریت
 له کاتیکیدا قسه که ره هر شارژن خویه تی؟. کاتیکی ورد ده بینه وه ده بینین
 ئه م دووباره کردنه وه یه ی وشه ی "قالت"، ئاماژه یه بۆ ئه وه ی کاتیکی
 شارژن نامه که ی خویندوو ته وه بۆ پیاوماقولان، هه ره ئه وه نده ی
 ده ستوپیه وه ند گوئیستی ئه و نامه یه بوون، به تاییه تی که وشه ی

تووندى تېدا بەكارهاتووه، دەستبەجى دەستوپپوهند ھەستاون و دەنگيان بەرز کردووہ تەوہ و بەرق و کینەوہ پرسىارى ئەوہيان کردووہ: ئەم سولەيمانە کيىہ؟ ئەى ئەم نامەيە چۆن گەشتووہ تە ئيرە؟ ئەى کوا نامە ھيئەرە کەى؟ ئەى ولات و مەملەكەتە کەى دەكەويتە کوى؟ ئايا ئەوہندە بە ھيزى خوى دەنازىت كە ھيرش بکاتە سەر شانشينە کەى ئيمە بەم شيوہ خوہ زلزانىيە؟ .. دەبىت ئيمە سزاي ئەو بەدەين، دەبىت تەمىي بکەين، دەبىت واو واى ليکەين.... ھەموو ئەم قسە و ھەرەشە و بىزارىيانە دەرپران لە کاتىکدا شارژن بىدەنگ بووہ و چاوہ پىي تەواو بوونى قسەکانى ئەوانە، کە خویشى دەزانىت چى لە پىشتەوہيە. خوى، شارژنىكى دانا و دونيا دیدەيە و شارەزاي کاروبارى شانشينە کەى و خەلگە کەيەتى. جا کاتىک دەستوپپوهند زانبيان شارژن بىدەنگ بووہ و چاوہ پىيە ئەوان تەواو بىن تا قسەى خوى بکات، بىدەنگ بوون. پاشان شارژن سەرلەنوئ - پاش ئەو بگرە و بەردەيە - دەستدەکاتەوہ بە قسە و "دەلىت: ئەى پياوماقولان راي خۆتانم پىيلين، من بەبى بۆچوونى ئيوہ ھيچ فەرمانىک دەرناکەم" ... کەواتە پچرانىک ھەيە لە نيوان قسەى يەكەمجار و دووہمجاردا، لەبەرئەوہ دووبارە وشەى "قالت" بەکارهاتووہ، ھەرۆھەا دواى ئەم داوايەش ديسانەوہ دەستوپپوهند دەکەونەوہ ھەلا و ھەرەشەکردن و سزادانى ھەر کەسک كە بىەويت دەستمان بۆ دريژ بکات و قبولى ناکەين ليى! ليژەدا ديسانەوہ شارژنى دانا بىدەنگيان دەکات و چەند راستىيەکیان لە

روانگه‌ی دونیا دیدیه‌ی خویه‌وه بۆ باس ده‌کات و "ده‌لایت: پاشاکان
 ئەگەر بدن به‌سەر هەر ولایتیکدا کاوولی ده‌کهن و گه‌وره و پیاوماقولاانی
 ده‌کهنه ژێر ده‌سته و ملکه‌چ... با ئیمه کاریککی وه‌ها نه‌که‌ین". دیکه‌ت
 بدن! پاش هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌ی خه‌لکه‌که که شازن ده‌که‌وێته‌وه
 قسه، پێویست ده‌کات سه‌رله‌نوێ وشه‌ی "قالت" به‌کاربێته‌وه وه‌ک
 ئاماژه‌یه‌ک بۆ پچرانی قسه‌کانی شازن... جا دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی
 "قالت" ته‌نها له‌ پروکاردا نییه، به‌لکه‌ وه‌لگری ئه‌و مانایه‌یه که
 دیمه‌نیککی دیکه باسنه‌کراوه له‌ نیوانیاندا و سیاقی باسه‌که‌ش هه‌یچ
 ئاماژه‌یه‌کی بۆ نه‌کردوه، ته‌نها به‌ هه‌شتنه‌وه‌ی وشه‌ی "قالت" ئاماژه‌ی
 بۆ کردوه و پێنمایی گوێگر ده‌کات بۆ ئه‌و دیمه‌نه باسنه‌کراوانه، که
 ئەگەر وشه‌که لابرایه، ئه‌وا نه‌مانده‌زانی چی له‌ کۆشکی شازن
 پرویداوه..

جا پێده‌چیت، چیرۆک و به‌سه‌رهاتی شازن له‌گه‌ڵ سوله‌یماندا
 (سه‌لامی خوای لیبت)، پر بێت له‌ رووداوی هاوشیوه، وه‌رن با بچینه
 کۆشکی سوله‌یمان بزانی له‌وێ چ باسه... وا کورسیی شازنیتیی
 (ته‌ختی پاشایی - عه‌رش)ی به‌لقیس له‌ چاوتروکانی‌کدا گه‌یشته‌وه‌ته
 به‌رده‌ستی سوله‌یمان، ئه‌میش سوپاسی خوا ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌ته
 و پاشان ئاراسته‌ی قسه ده‌کاته سه‌ربازانی که ده‌ستکارییه‌کی
 کورسییه‌که بکه‌ن تا بزانی شازن ده‌یناسیته‌وه... ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا
 عِنْدَهُ، قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عَزِيزٌ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِرُوا لَهُا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْدِي أَمْ تَكُونُ مِنْ

الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ ... كاتیک سوله یمان کورسییه که ی (عرشه که ی)

بینی لای خوئی، وتی: ئەمە لە فەزلی خوایه تا تاقیمبکاته وه ئایا

سوپاسگوزار دەبم یان نا..... وتی: کورسییه که ی بۆ نه ناس بکه ن، با

ببینن ئایا دەیناسیته وه.....

له سهره تادا وشه ی "قال" به کارهاتوو، که واتای ئەوه یه سوله یمان

وتی ئەمە فەزلی خوایه... به دوایدا به هه مانشیۆه وشه ی "قال"

به کارهاتوو ته وه، که واتای ئەوه یه سوله یمان وتی کورسییه که ی بۆ

نه ناس بکه ن... بۆچی؟ بۆ هاوشیۆه ی چیرۆکه که ی یوسف به بی وشه ی

"قال" بابته که ی به کۆتا نه هیناوه کاتیک عه زیزی میسر وتی: "ئەم

به زمه له فیلی تۆیه ئە ی زوله یخا، به راستی فیلی ئیوه ی ژنان گه وره یه،

ئە ی یوسف! ئەمە باس مه که و تۆش داوای لیخۆشبوون بکه - ئە ی

زوله یخا -....". لیڕه دا له دوا ی قسه که ی عه زیز به رانبه ر به زوله یخا،

خوای گه وره نافه رمویت "قال": وهك بلیی "ئەنجا وتی: ئە ی یوسف!

ئەمە باس مه که".... ﴿٤٢﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ

كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ

إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ بۆچی له مه ی سوله یماندا ئە وه پووی

نه داوه؟

لەراستیدا دووبارەکردنەوهی وشەى "قال" لە چارۆکەکەى سولهیماندا، بۆ ئەو دەگەرپێتەوێه که گەشتنى کورسییهکەى شازن و ئامادەکردنى لەبەر دەم سولهیماندا بهو خێراییه - لە چاوترۆکانیکدا -، بوو به هۆى دروستکردنى موفاچه ئە و حالەتیکى کتوپڕى بۆ سولهیمان، که سەرله بهرى گیانى هینایه له رزین، لەبەرئەوهى ئەم کاره خۆى له خۆیدا په رچوو "موعجیزه" یهکى گه ورهیه، که له سه رووی هه موو پێشبینى و هه موو توانایهکى مرقفه وهیه، جا له بهر ئەوه سولهیمان هه ستى به فه زلێ گه ورهى په روهردگار کرد به سه ریهیه وه، ئەم رووداوه کتوپره بۆ ماوهیهک بێدهنگى کرد، کز بوو، سه رسام بوو، جا کاتیك که قسهى یه که مى تهواو کرد: "سولهیمان وتی: ئەمه له فه زلێ خوایه تا تاقیمبکاتهوه..."، پاشان سولهیمان ماوهیهک بێدهنگ بوو، خامۆشیی پووی تێکرد، بیرى کردهوه لهم فه زله گه ورهیه، لهم موعجیزهیه، ئای خواى گه وره چ گه ورهیی و توانا و ده سه لاتیکى نیشان داوه...! پاشان سولهیمان بیرى هاتهوه به لای خۆیدا و سه یری ده وره به یری کرد و هاتهوه بارى ئاسایی و پووێکرده ئەوانهى ده وره به یری و "وتی: کورسییهکەى بۆ نه ناس بکه ن، بزانی ن ده یناسیته وه یان نا..." که واته قسهى یه که مى که وتی ئەمه فه زلێ خوایه، زیاتر له قسهى ناو دلێ خۆى ده چییت، جا چ به نه یینی و تبییى یان به ئاشکرا، به لام ئەم قسهیه یان فه رماندانه به سه ر ده وره به ره کهیدا که کارێک بکه ن. ئەمه گواستنه وهیه له "نه یینییه وه یان له قسهى ناودلێ خۆت"، بۆ

"ئاشكراکردن يان قسه‌ی سەر زار"، بەلام پاش تىپەربوونی كات.. جا بوونی وشەى "قال"ى دووهم بەلگەىە لەسەر ئەوەى كەمىكى پىچوووە تا قسه‌ی دووهم كراوە و پاشانىش گۆرانیك لە ئاراستەى قسه‌كاندا روويداوە بۆ دەستوپىوهندەكەى.

ئەمە هەمووى، بە پىچەوانەى قسه‌كەى عەزىزى مىسرەوہى، كە بە زولەىخا دەلێت ئەمە فىلى تۆیە و، دەستبەجى، هەر بە خىراىى، بىئەوہى كاتى پىچىت، روودەكاتە يوسفىش: "ئەم باسە لاى كەس مەدركىنە..."، كە خىرا لا دەكاتەوہ بە لایەوہ و فەرمانى پىدەدات بەخىراىى بەبىئەوہى چاوەرپى ئەوہ بكات كەس قسه‌ى دىكە بكات: باسەكە دیزەبەدەرخۆنە بكات و نەیدركىنێت...

لێرەدا دوو نمونەى دىكە باس دەكەین، بەلام شىكردنەوہى دەسپىرین بە خوینەر، تا ئەویش بەشدار بێت لە شارەزابوون لەم جۆرە تەكنىكانەى گىرپانەوہى چىرۆكدا و خویشى وردبوونەوہ لە قورئاندا بكات.. گەلەكەى موسا داوا لە موساى سەرورمان دەكەن بتيكیان بۆ بەيئیت تا بپەرستن، ئەویش بەمجۆرە وەلامیان دەداتەوہ: ﴿قَالَ

إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾... لە سەرەتادا وشەى "قال" هاتوو، كە "موسا وتى:....."، لە دواترىشدا ديسانەوہ وشەى "قال" هاتوو... بۆچى؟ بىگومان لەو نۆوانەدا حىوار

و وتووێژیک ههیه له نێوان موسا و گهلهکهیدا که زیاتر قسهی نابه جیی گهله سه رلیشیواوه کهیه که له بهر نابه جیی قسهکانیان، قورئان نه قلی نه کردوه بۆمان، جا دووپاتکردنه وهی وشه ی "قال"، ئاماژهیه که بۆ بوونی ئه و قسه نادرستانه ی گهله که ی.

ههروه ها له بابه تی وتووێژیکی نێوان پهروهردگار له گه له ئه هلی دۆزه خـدا: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ

الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ كَمْ لَيْشْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لَيْشْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَا كُنتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾، ئه هلی دۆزه خ ده لێن خوايه ده رمانبێنه له دۆزه خ...

خوای گه و ره ده فه رمویت: بێده نگ بن.... دواتر هه ر فه رمووده ی

پهروهردگار دیت، به لام له ناوه راستدا وتووێژه که ده پچریت و دیسانه وه

وشه ی "قال: کم لبثتم..."، "خوا فه رمووی: چه ندیک له زه ویدا

مانه وه..." بۆچی دووباره وشه ی "قال" ها تووه له کاتی کدا قسه که ر

هه ر یه ک دانه یه و پهروهردگاری به رز و بڵنده؟ بۆچی قسه که پچراوه به

هينانی وشەي "قال"؟ بيگومان ئەو وشەيە ئاماژەيە بۆ بوونی
 وەلامیکی نادروستانەي ئەهلی دۆزەخ بەرانبەر بە پەرورەردگار، کە
 کاتیک خوای گەورە باسی بەندە باشەکانی خوای دەکات بۆیان، کە ئێوە
 گالته تان پێدەکردن ئەوە تا ئیستا پاداشتم داوێتەو بە بەهەشت، لەو
 کاتەدا ئەوان قسەيەکی هەرچی و پەرچیانی دەکەن، بەلام خوای گەورە
 بۆمان نقل ناکات لەبەر بیسەرۆبەرەي و نامەنتیقیبوونی قسەکە، بەلکو
 درێژە بە وتەکانی خوای دەدات، بەلام وشەي "قال" لەو نیاوەدا
 دەهینیت وەك ئاماژەيەك بۆ بوونی ئەو وتووێژە لابراوە...

ئاستی چوارەم: لابردنی قسە و تراوەکە:

ئەم ئاستەیان تایبەتە بە لابردنی قسە و تراوەکە، واتە تەنها ئاماژەي
 پێکردووە و ئیتر قسەکەي باسەکردووە، ئامانجیش لێی بەهێزکردنی
 شیوازی "گێڕانەو - السرد"ی چیرۆکەکەيە. لەو بارەووە دوو نمونە
 دەهینینەو:

١. ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾

﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ١٤٤ ﴿...﴾

باسەکە، باسی یونسە (سەلامی خوای لیبیت)، لە یەکەمیاندا
 دەفەرمویت "ئەي محەمەد خۆراگر بە لە بەرانبەر فەرمانی
 پەرورەردگار تەو، نەکەیت وەك هاوێلی نەهەنگە کە بیت لەکاتیکدا دلی

پېرېو به خفهت و پېژاره يه کی زوره وه پارايه وه"، ئیتر لیږده دا نافه رمویټ پارانه وه که ی چی بوو، واته قسه که که پارانه وه که یه لاده بات و تهنه به وشه ی "نادی" ئاماژه ی پیده کات.. له ئایه تی دووه میشدا ده فهرمویت: "نه گهر یونس له و که سانه نه بوايه که ته سبیحات و یادی خوی ده کرد، ئه واه دهمایه وه له سکی نه ههنگه که دا تا پوژیک که هه مووان زیندوو ده کرینه وه". دیسانه وه نه یه فهرمووه ته سبیحات و یادکردنه که ی پهره وردگاری چی بووه و چی وتوووه.. له بهر ئه وه ی لیږده زیاتر په گه زی "گپړانه وه - السرد" زاله به سهر چیرۆکه که دا و پیویست به هیانی قسه یه ک ناکات له و نیوانه دا. ئه مه له لایه ک، له لایه کی دیکه وه له شوینی خویدا ئاماژه ی بو ئه و نزا و پارانه وه و ته سبیحاته کردووه، که ده فهرمویت: ﴿فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء: ۸۷) واته: (یونس له ناو تاریکای دهریا و تاریکای سکی نه ههنگه که و تاریکای شه ودا هاواری کرد که: هیچ په سترایک نییه ته نه تا نه بیټ، پاک و بیگه ردی بو تو، به راستی من له سته مکاران بووم).. ئه ی بو لیږده دا قسه که ی یونس باسکراوه، له وه لامدا ده لاین لیږده دا که سوورته ی ئه نبیایه، باسی ئه و منهت و فزانه ی خوا کراوه به سهر پیغه مبه رانی خویدا که چون نزا ی یه کبه یه کیانی قبول فهرمووه، هه روه ها باسی دوعا و پارانه وه ی پیغه مبه رانی دیکه ش کراوه که نزا یان کردووه و خوا لی ی

قبول کردون، پیوست بوو ده‌قی نزاکه‌ی "یونس" یش (سه‌لامی خوی لیبت) باس بکریت، که به دوایدا خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾، وه‌لامان دایه‌وه و پرگارمان کرد له و نار‌ه‌ه‌تییه.

۲- نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی هاوپه‌یوه‌ند به سه‌روه‌ری مرقایه‌تی (دروود ی خوی لیبت)، خوی گه‌وره له سووره‌تی یونس نایه‌تی (۶۵) دا پیی ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ واته: قسه‌که‌ی ئه‌وان دلته‌نگت نه‌کات به‌پاستی عیززه‌ت و به‌رزی و بلندی همووی هی خوییه. لیره‌دا ئه‌وه‌ی که جی ئاماژه‌یه ئه‌وه‌یه له زانستی ته‌جود و جوانخویندنه‌وه‌ی قورئاندا پیوسته له‌سه‌ر وشه‌ی (قولهم) بوه‌ستین و نابیت به هیچ جوریک به یه‌که‌وه له‌گه‌ل (إن العزة لله جميعا) بیخوینینه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وکات ماناکه‌ی ئاوا ده‌رده‌چییت: "قسه‌ی ئه‌وان دلته‌نگت نه‌کات که به‌رزی و بلندی همووی هی خوییه"، وه‌ک بللی ده‌قی قسه‌که‌ی بیباوه‌پان بریتی بیته له‌وه‌ی: به‌رزی و بلندی همووی هی خوییه، نه‌خیر، به‌لکو ئه‌و قسه‌یه‌ی که ئه‌وان کردوویانه لیره‌دا باسی نه‌کراوه، به‌لکو که ده‌گه‌پینینه‌وه بۆ سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که - سووره‌تی یونس - ئه‌و قسه‌یه‌ی بیباوه‌پان ده‌بینین که چییان وتوو و قسه‌که‌یان چی بووه، که بووه‌ته هوی دلته‌نگی سه‌روه‌مان تا خوا پیی‌فهرمووه دلته‌نگ مه‌به به قسه‌که‌یان.. ئه‌وه‌تا له دووهم نایه‌تی

سووره ته که دا ئاماژه ی پیکردووه و دهفه رمویت: ﴿ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ
 عِندَ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾: که واته قسه که
 ئه مه بووه که به سهروه رمانیان وتووه: ﴿ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾،
 وتوویانه: به راستی ئه م پیاوه جادووگه ریکی دیار و ئاشکرایه، که ئه م
 قسه یه هه مان ئه و قسه یه یه که گه لی مووسا به مووسایان وت و هه ر له م
 سووره تی یونسه دا باسه که ی هاتووه: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا
 إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، کاتیک هه قبیان له لایه ن ئیمه وه بۆ هات وتیان:
 ئه م هه قه، جادوویه کی دیار و ئاشکرایه. که واته لییره دا ده بینین
 لیكچوونیك هه یه له نیوان گه لی مووسا (سه لامی خوای لیبیت) له گه ل
 گه لی محهممه ددا (دروودی خوای لیبیت)، که هه ردوویکیان به
 پیغه مبه ره کانیا ن ده لئین ئه مانه جادووگه رن و ئه و هه قه ش که پییا نه
 جادووه، به لام له چیرۆکی مووسا دا باسی سه ره نجامی گه له که ده کات
 که تیاچوون و خنکانه، وه ک بفه رمویت سه ره نجامی گه له که ی
 محهممه دیش که به راستیا ن نه زانی، تیاچوونه، وه ک دواتر له جه نگی
 به دردا پرویدا..

ئاستى پېنجەم: بەكارھيئەتلىك وشەكە بە شىۋەي بىكەر نادىيار:

ئەم ئاستەيان بىرىتىيە لەۋەي كە وشەي "قال" بەكارھاتوۋە، بەلام
بە شىۋەي بىكەر نادىيار، واتە "قىل - وترا"، ئەمەش زۆرتر لە دىمەنە
غەيىبىيەكاندا بەدەيدەكرىت، پىشتىرىش لە چەند شىۋىنىكى ئەم كىتەپەدا
ئامارەمان بۇ كىردوۋە، بۇ نىمۇنە:

﴿ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾

﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ^{بى} قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾

﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ^{بى} فَبَسْ مَنْوَى ^{بى} الْمَتَكِرِينَ﴾

﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ ... ھەرۋەھا چەندىن شىۋىنى

دىكەي قورئانى پىرۋز...

بەشى دووھەم

شاردنەوھى "قسەكەر" و ھېنانى وەسف، وەك گوزارشتكەر

لە ھەندىك لە دىمەنەكانى قورئانى پىرۇزدا دياردەيەك ھەست پىدەكەين، كە ئەویش برىتييە لە شاردنەوھى قسەكەر و ئەو وشانەى كە ئاماژە بۆ قسەكردن دەكات، وەك "وتى - وتیان - دەلئیت - دەلئین..."، ئەم دىمەنە كە دىمەنى (ناچىرۆكى - غىر قىصسى)ن بابەتى جۆربەجۆ دەگرە خۆ، بەلام دووشت خالى كۆكەرەوھىانە، يەكەمیان: وەسفى كەسىك يان گروپىك دەكات. دووھمیش: لە ناوھپاستى ئەو وەسف و باسكردنەدا، باسەكە دەپرىت و قسەيەك دەھىنىت كە ئەو كەسە يان ئەو گروپە كردوویانە بەبىئەوھى چاوەپى ئەوھ لەو قسەيە بكەين وەلام بدرىتەوھ، يان وتوویژ و حىوارىكى نوئى پىدروست بىت، بەلكو تەنھا وەسفىكى تەواوھتى تايبەتمەندیيەكى ئەو كەسە يان ئەو گروپەيە، بەلام بە شىوھى قسەيەك، يان وتەيەك، يان گوشتارىك دەربراوھ، جا ئەو گوشتارە بەبىئەوھى وشەى "وتى، يان وتیان" لە پىشەوھى ھەبىت، ھاتوھ، يان بەبى ئەوھى ئاماژە بۆ قسەكەر كرا بىت، بەلكو بە سىياقى بابەتەكەدا بۆمان دەردەكەوئیت

قسه که ر کټیځه، به لām هه نډیکجار که سه باسکراوه که خوی که سی
 قسه بۆکراو "موخاته ب"ه، نه ک قسه که ر بیټ، با دیقه تی ئه م نمونانه
 بدهین:

۱. ﴿وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ يَّخٰذُوْكَ اِلَّا هُزُوًا هٰذَا الَّذِيْ

يَذْكُرُ اِلٰهَتَكُمْ وَهُمْ يَذِكُرِ الرَّحْمٰنُ هُمْ كٰفِرُوْنَ﴾ (الانبیاء: ۳۶)
 واته: کاتیک ئه وان ه ی بیباوه ږ بوون تۆ ده بینن، هیچ کاریکیان
 له ده ستنا یه له گه ل تۆی بکه ن جگه له گالته و گالته جاری: ئا ئه مه یه
 ناوی خواوه نده کانتان به خراپه ده بات؟! له کاتیکدا ئه وان هه میسه
 بیباوه ږن به قورئانی خوی میهره بان) .. لیږده دا ئه و که سه ی که
 وتوویه تی: ﴿هٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اِلٰهَتَكُمْ﴾ دیار نییه، به لām به
 سیاقی بابه ته که دهرده که ویت که بیباوه ږان ئه و قسه یان کردووه، به لām
 به هوی لابر دنی وشه ی "وتیان" له پیش ئه و قسه یه وه، وایکړدووه که
 گوینگر له ته نها که سیکی گوینگره وه ببیت به که سیکی که به ته واوی
 که وتبیته ناو ئه و بارودوخه وه و به چاوی خوی ئه و دیمه نه ی بیباوه ږان
 ببینیت که کاتیک پیغه مبه ر (دروود ی خوی لیبت) ده بینن، ده لین: ئا
 ئه مه یه باسی خواوه نده کانتان ده کات، به لām ئه گه ر وشه ی "وتیان" له
 پیش قسه که وه باسبکرایه، ئه و دیمه نه که به و شیوه یه کاریگه ری
 نه ده بوو، به لکو ده بوو به دريژده ی ئه و وه سف و باسکړدنه ی که له
 سه ره تای ئایه ته که وه هاتووه و له دوا ی قسه که شه وه دريژی پیدراوه،

به لّام ئەم بابەتە وەك چیرۆكە قورئانییەكانی دیکە، كە باسماڻ كردن، نییە، كە ئەم قسەیه ببیت بە سەرەتای وتووێژیکى نوێ، بەلكو هەر دوا بە دواى قسەكە، پێپەروى باسەكە دەگەرێتەو بە بۆ بارى ئاسایی خۆى، كە گێرپەرانی وەى باسى بپاوه پەكانە و دەفەرمویت: ﴿وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ واتە: ئەوان بپاوه پەن بە یادى پەروەردگار، یان بە قورئان. ئەى بۆ لەو نیاوانەدا گێرپەرانی وەكە پچراوه و قسەیهك هاتوووە كە قسەكەر و وشەى "وتیان" تیايدا شاردراووەتەو؟، هۆكارەكەى ئەوێهە تا ئەو قسەیه خۆى لە خۆیدا ببیت بە وەسفیکى گونجاوتر و وردترى ئەو بپاوه پەرانی، واتە لە جیاتى ئەوێهە باسیكى دوور و درێژى ئەو بپاوه پەرانی بکات، لە جیاتیدا قسەیهكى خۆیان دەگوازێتەو و پاشان دەگەرێتەو سەر باسەكە و ئەو قسەیهش باشتەین گوزارشت لە وەسفى ئەو بپاوه پەرانی دەکات..

هەندیکجاریش وشەى "وتیان - دەلێن" لە پێش قسەكەو هاتوووە، بە لّام هەركاتیك هاتبیت بۆ دەلالەتکردنە لەسەر ئەوێهە و قسەیه سیفەتیکى هەمیشەیی ئەو كەسانەیه و بەردەوام بەو شیوەیهن، سەیری ئەم نمونانە بكە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ﴿النساء: ١٥٠﴾ واتە: (بێگومان ئەوانەى باوهر بە خوا و پيغه مبه ران ناهيئن و

ده يانه ویت جياوازی بکه ن له نیوان خوا و پیغه مبه ره کانیدا ده لئین:
 باوهر ده هیئین به هندیك له پیغه مبه ران و باوهر به هندیکیان ناهینین
 و ده يانه ویت له و نیوانه دا ریگه و به رنامه یه ک بو خویان به ده سته یین.
 ئا ئه و که سانه به راستی هه ربیباوهرن). ﴿فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ
 بَاتَتْ إِلَهُ وَقَالَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ بَغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ (النساء: ۱۵۵)،
 لیږده دا ده بینین ئه و دوو سیفته ته که بریتیه له "باوهره یانان به به شیک
 له کتیبه ئاسمانیه کان و بیباوهر بوون به هندیکی دیکه یان"، هه روه ها
 "دلمان داخراوه و هیچ وهرناگریت"، ئه و دوو سیفته ته له پیشیانوه
 وشه ی "یقولون - قولهم" هاتووه، ئه مه ش دهرخه ری ئه وه یه ئه وان
 هه میشه به و شیوه یه ن و هه میشه ئه و قسه یه ده که ن.

۲. ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَوْكُمْ مِّنْ

أَحَدٍ ثُمَّ أُنْصَرَفُوا﴾ (التوبة: ۱۲۷) واته: (کاتیکیش سووره تیک له قورئان
 دابه زینرا ئه وه هه ندیکیان ته ماشای هه ندیکی تریان ده که ن: ئایا هیچ
 که س ده تانبینیت، پاشان به نهینی خویان دزییه وه و پویشتن).. دیقه ت
 بفرموون! تو بلئی دیمه نیک هه بیته له م دیمه نه قورئانییه به هیتر و
 کاریگه رتر و په وان بیترتر بیت له دهرخستنی شیوازی قسه کردن و
 هه لسوکه وتی ئه و دوو پووانه ... لیږده (نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ)
 هه ندیکیان سه یری هه ندیکی دیکه یان ده که ن) ده بیته "هه لدانه وه ی
 په رده" له شانۆکه دا و بینینی دیمه نه که یان که خویان به زمانی خویان،

ئابرووی خۆیان دەبەن، جا بە و قسەییە ی خۆیان وەسفیکى پراوپىرى کردوون که به "گىرانه وه" ئەو وەسفە دروست نابىت...

٣- ٤- هەردوو نموونەى سێهەم و چوارەم بۆ خوینەر جێدەهێڵن تا شىبىکاتەوه، بۆ ئەوەى ئەویش بەشدار بىت لەگەڵماندا و پاداشتى وردببۆنەوه و "تەدەببۆر"ى بەربکەوێت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَٰئِكَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (الزمر: ٣) واتە: (ئەوانەش جگە لە و زاتە کەسانی تروشتى تر دەکەنە پشتیوانى خۆیان: ئێمە ئەم بت و شتانە ناپەرستین، تەنھا لەبەر ئەوەى لە خوا نزیکمان بخەنەوه)،

﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ ١٠ ﴿يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ١١ ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ ١٢ ﴿(الدخان: ١٠ — ١٢) واتە: (چاوه‌پێى پۆژىک بکە کە دوکەلێکى ئاشکرا بەرى ئاسمان دەگرێت. هەموو خەلکى دادەگرێت: ئەمە سزا و ئازارىکى بە ئێشە. پەرەردگارا تۆ ئەم سزا و ئازارەمان لە کۆل بکەرەوه، بێگومان ئێمە باوەردارین)...

٥- ئەم تايبەتمەندییە تەنھا تايبەت نىيە بە باسوخواسى سەرپىچىکاران، چ بىباوەران بن یان دوورپووان، بەلکو بۆ باسوخواسى ئىماندارانىش هاتوو، بۆ نموونە: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ ٥ ﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ ٦ ﴿يُوفُونَ بِالْأَدْرِ وَيَحْفَاوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ ٧ ﴿وَيُطْعَمُونَ الْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ وَسَكِنَا وَنَيْمًا وَاسِيرًا﴾ ٨ ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ

لَوْجَهُ اللَّهُ لَا يُزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾ فَوْقَهُمْ اللَّهُ

شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ ﴿الانسان: ٥ - ١١﴾ واته: (بیگومان چاکان و پاکانیش له په رداخیکی پر شه رابدا ده خونه وه، که ئاویتته که ی له سه رچاوه ی کافووره وه یه. که کانیه که به نده کانی خوا لیده خونه وه له هر شوینیکدا بیان ه ویت ه لئ ده قولینن و فواره ده کات. ئه و به خته وهرانه، یه کی که له سیفاتیان ئه وه یه: وه فا به نه زر ده که ن، یا خود به لنینکیان دا وه فادارن و ئه نجامی ده دن و بیمیان ه یه له پوژیک که شه ری لیده باریت و پرش و بلاوه. هه روه ها نان و خوراک ده به خشن - ئه گه رچی خو شه ویستیش بیت لایان -، به هه ژار و هه تیوو و دیله کان: بیگومان ئیمه ئه م خوراکه تان هر له بهر خوا و بو به ده سته یانی په زامه ندی ئه و پیده به خشین، نه پاداشتمان لیتان ده ویت، نه سوپاس. ئه م کاره بویه ده که ین، چونکه له پوژیکی تال و گرژ و په ش و تاریک ده ترسین، که په روه ردگارمان پی شی ده هیئت. جا خوی گه وره ش له شه ر و ناخو شی و نه هامه تی ئه و پوژه پاراستنی و رووی گه ش و شادمانی پی به خشین)..

دیقه ت بفرمون له کاریگه ری ئه م دیمه نانه، که مروژ ده سته وسانه له هیانی نمونه ی له م شیوه یه. کات و سات: پوژی دوا ییه. شوین: به هه شته، که سه کان: چاکه کارانن، خه ریکی نو شکردنی ناز و نیعمه ته کانی په روه ردگارن، وه ک یه کی که پرسیار بکات که چو ن ئه مانه، ئه م ناز و نیعمه ته یان شایسته بووه، وه لامه که به وه دیته وه که ئه و

به لێنه‌ی دابوویان به په‌روه‌ردگار هێنایانه‌دی و، سه‌ره‌رای پێویستی
 خۆیان به‌ خواردن، به‌لام ئه‌وان خواردنیان ده‌دا به‌ هه‌ژار و بی‌باوک و
 یه‌خسیره‌کان.. تا ئێره‌ دیمه‌نه‌که‌ له‌ ناو به‌هه‌شتدا، به‌لام لێره‌دا
 کتوپر به‌ شیوه‌ی هونه‌ری سینه‌مای "فیدباک" واته‌ نیشاندانی دیمه‌نێک
 و پاشان له‌ ناو ئه‌و دیمه‌نه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ باسکردنی دیمه‌نێکی رابردوو،
 ده‌مانگێڕێته‌وه‌ بۆ ژیا‌نی دنیا و قسه‌یه‌کی ئه‌و چاکه‌کارانه‌مان بۆ نقل
 ده‌کات - به‌بیئه‌وه‌ی وشه‌ی "ده‌لێن یان وتیان" ی له‌گه‌ڵدا هاتیبێت - که‌:
 له‌به‌رخاتری خوا ئێمه‌ خواردن ده‌ده‌ین به‌ ئێوه‌ ئه‌ی هه‌ژار و بی‌باوک و
 یه‌خسیره‌کان و هیچ پاداشتی‌کمان له‌ ئێوه‌ ناوێت و ئێمه‌ له‌ پوژێکی
 ترسناک ده‌ترسین، پاشان دێته‌وه‌ سه‌ر باسه‌ بنه‌رته‌یه‌که‌ و خوای
 گه‌وره‌ به‌ شیوه‌ی "گێرانه‌وه‌ و باسکردن" ده‌فه‌رموێت: خوا له‌ و پوژه
 ترسناکه‌ پاراستنی و خوشیی خسته‌ دلایانه‌وه‌ به‌ پاداشتی به‌هه‌شت..
 لێره‌دا دیقه‌ت ده‌ده‌ین هه‌رچی هۆکاری سه‌رنج‌راکێشان هه‌یه‌ له‌
 هونه‌ری چیرۆکدا، لێره‌دا به‌کارهاتوون، لابردنی ئه‌و پرسیاره‌ی که‌
 "چۆن شایسته‌ی ئه‌م نیعمه‌تانه‌ بوون"، لابردنی وشه‌ی "وتیان" له‌
 پێش "له‌به‌ر خاتری خوا خۆراکتان پێده‌ده‌ین..."، به‌وه‌ش هه‌موو
 هه‌ست و نه‌سته‌کان و ژیری و بیرى مرقف ده‌وروزێنێت بۆ وه‌رگرتنی ئه‌م
 دیمه‌نه‌ ناوازه‌یه‌، که‌ له‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌ ده‌مانه‌یێته‌وه‌ بۆ ژیا‌نی دنیا،
 تا خۆمان به‌ چاوی دل ئه‌و قسه‌یه‌ له‌ زاری چاکه‌کارانه‌وه‌ ببیستین و

پاشان ده مانباته وه بۆ به ههشت و دريژهدان به باسوخواسی چاکه که ران له وی... .

٦- هه ر له باره ی چاکه که رانه وه، چه ندین دیمه نی دیکه ی هاوشیوه

هاتوو، له وانـه: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (آل عمران: ١٩١) واتـه: (ئه وانـه ی یادی خوا ده که ن

له کاتی که ده به پیوه ن، یان دانیشتوون، یان پاکشاون، هه میسه

بیرده که نه وه له دروستبوونی ئاسمانه کان و زهوی: په روه رده گارا، تو ئه م

هه موو دروستکراوانه ت بیهووده و بیئامانج دروست نه کردوو، پاکیی و

بیگه ریدی شایسته ی تویه، ده تو ش بمانپاریزه له سزای ئاگری

دۆزه خ)، هینده ئه م دیمه نه کاریگه ره که سه ره تا باسی چاکه کاران

ده کات که به دانیشتن و به پیوه یادی خوا ده که ن و بیر له دروستبوونی

ئاسمان و زهوی ده که نه وه، لی ره دا نافه رمویتی: ئه و چاکه کارانه له و

کاتی بیرکردنه وه یه دا ده لێن خوایه ئه مه ت به هه وانته دروست

نه کردوو، بمانپاریزه له ئاگر، به لکو ده سته جی و پاسته وخۆ قسه که ی

هیناون تا دیمه نه که نه پچریتی و وه ک بلیی ئیمه ی خوینهر خۆمان به

گوپی خۆمان گویمان لیئانه و چاومان لیئانه که ئه و قسه یه له زاریان

دیته ده ره وه، هه ر له بهر کاریگه ریه که یشیه تی که له کو تاییدا خوی

گه وره به هه مانشیوه وه لامیان ده داته وه و ده فه رمویتی: ﴿فَأَسْتَجَابَ

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتُمْ ﴿٧﴾، خوا وه لامي
 داواکه یانی دایه وه: من کار و کرده وهی هیچ کام له نیوه نیږ بیټ یان
 می، زایه ناکه م... دووباره نافه رمویت: خوا وه لامي دانه وه و
 فه رمووی:....، به لکو یه کسه ر و ده سته جی دیمه نی وه لاهه کی
 په روه ردگار ده گوازیته وه بومان به بی وشه ی "فه رمووی"...

۷- با لیږه دا دیمه نیکی پر له ناسور و ناخه ژینی دیکه ش باس
 بکه ین، که دیمه نی دایک و باوکیکه که گیریان به ده ست کوږه
 لاساره که یانه وه خواردوه، ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهُي لَنَمْلَأَنَّ جَنَّاتٍ أَنَاقًا﴾
 أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُكُنَّ لِآيَاتِهِ إِفًّا ﴿١٧﴾ وَوَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
 فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾ (الاحقاف: ۱۷) واته: (ئوهی که به
 باوک و دایکی ده لیت: ئوف له ده ست ئیوه، ئایا ئیوه هه ږه شه م
 لیږه که ن به وهی دواي مردن له گوږ ده ربه ینریم له کاتیڅدا ئه وه موو
 خه لکه پیښ من مردون و پوښتون. دایک و باوکه که ش له خوا
 ده پارینه وه. کوږه هاوار بو تو باوه ږ بهینه بیگومان به لینی خوا راسته،
 که چی ده لیت: ئه مه قسه یه کی کونه و داستانی پیشووه کانه) .. ئه م
 دیمه نه سی ډیرپیه ی قورئانی پیروز، کاریگه ریه کی زوری هه یه له سهر
 ده روون، وایکړدوه دیمه نی ئه و خانه واده کاره ساتباره به رجه سته
 بکات بومان، ئه وه ش به به کارخستنی هوکاره کانی گوزار شتکردن وه ک
 شیوازه په وانبیژییه کان، له وانه ش لاهرنی وشه کان...

لیږه دا چنه شتیک لبراو، بؤ ئه وهی کاریگریی دیمه نه که پراویر
 بیت، له وانه: کاتیک ده فهرمویت: (وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ) "دایک و باوک که له
 خوا ده پارینه وه"، به لام پارانه وه که باسناکات، بؤ ئه وهی خوینه ر خوی
 به بیرى خوی درک به وه بکات پارانه وه و لالانه وه که چیه، بیگومان
 له ده ست کوړه لاساره که یانه، پاشان لبردنې وشه ی "وتیان" له پیش
 قسه که یان به رانه ر به کوړه که یان که ده لئین: کوړه هاوار بؤ تۆ، باوړ
 بهینه... واته ئه وان له خوا ده پارینه وه و پاشان پرو ده که نه وه
 کوړه که یان و ده لئین هاوار بؤ تۆ، باوړ بهینه، لیږه دا هونه ریکی
 په وان بیژی به کارهاتووه که پییده وتریت: ئاوردانه وه "التفات - ئیلتیفات"
 واته قسه کردن پرووه که سیک و پاشان کتوپر لاکردنه وه به لای که سیکی
 دیکه دا و قسه کردن له گه لیدا.. لیږه شدا به هه مانشیوه: پارانه وه له خوا -
 ده قی پارانه وه که لبراو، - پاشان پروکردنه کوړه که یان - به بیئ وهی
 وشه ی ده لئین به کار بهینریت - و قسه کردن له گه لیدا....

۸- لیږه دا دوو نمونه ی دیکه باس ده که یان، که مروّف توانای بیستنی

نییه و خوی گه وره خوی بؤمان نه قلّ ده کات: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ
 بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ (ق: ۱۹)، واته: (ته نگانه ی مردن و
 نازاره کانی هات، هاوړی له گه ل پاستییه کاند: ئا ئه وه ئه و به سهرهات و
 پرووداوه یه که خوتت لی لاده دا و په نات لی ده گرت). وته ی: (ذَلِكَ مَا
 كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ)، به و که سه ده وتریت که له حاله تی سهره مه رگدایه، به لام

ئەم دوو نمونەيەي کۆتايى، لە ديمەنە پەنھان و غەيبىيەکانە، کە بە بەکارھێنانى ھۆکارى ئامادەکردن و خستەنە بەرچاوى، نزىكى کردووەتەوہ لە بىر و ھۆشى ئىمە و ھىناوئەتيە بەرچاومان، ئەو ھۆکارەش قسەيەکە کە وشەي "وتن" و "پاناوى قسەکەر"ى لى لابراوہ..

ھەر لەم جۆرەيان، دوو نمونەي دىکە باس دەکەين، بەلام شىکردنەوہي بۆ خوینەر جىدەھىلن: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مِنْشُورًا﴾ (١٣) ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (الإسراء: ١٤)، واتە: (نامەي کردەوہي ھەر کەسێکیشمان ھەلواسیوہ بە گەردنیدا و لە پۆژى دوايیدا کارنامەي کردەوہکانى بۆ دەردەھىن و بە کراوہي دەرخەينە بەردەستى: دەي نامەي کردەوہکانت بخوینەرەوہ و تەماشاي بکە، ئەمپۆ ھەر خۆت بپيار بدە و حساب بۆ خۆت بکە). ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (الأنبياء: ١٠٣)، واتە (ليقەومانى گەورە و تەنگانەي بى سنوور تووشى غەمبارى و پەژارەيان ناکات، بەلکو فرىشەکان پيشوازىيان لىدەکەن: ئەمە ئەو پۆژەيە کە کاتى خۆي بەلنيان پىدەدرا)... تۆي خوینەر! بە سوودەرگرتن لەو نمونانەي پيشوو، دەتوانيت ئەو دوو ئايەتە شىبکەيتەوہ...

به شی سیهه م

به رجه سته کردنی دیمه نه غه ییبیه کان

له رپی شاردنه وهی وشه ی (قال)

یه کیک له و تایبه تمه ندییانه ی که حیوار و وتووژ له ناو چیرۆک و گیرانه وه کاندا دهوله مه ند ده کات، بریتییه له "ململانی"، ململانی واته له یه کگیرانی هه لۆیست و بۆچوونه کان، که ئه مه ش له رپی به رجه سته کردنی "هیز" و "به رگری" یه وه ده بیته له ناو حیواره که دا، ئه مه له شانتوی یۆنانیدا هه بوو که حیوار په یوه ست بوو به ململانیوه، جا ئه گهر بیین ئه م یاسایه به سه ر دیمه نه کانی چیرۆکه قورئانییه کاندا جیبه جی بکهین، ده بینین دهوله مه ندترین حیواره کانی چیرۆکه کانی قورئان ئه و حیوارانه که له نیوان پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبیته) له گه له ئه و که سانه دا که به درۆیان ده زانین، پوویداوه. له ناو ئه وانه شدا پشکی زۆر به ر حیواره کانی موسا (سه لامی خوی لیبیته) له گه له فیرعه ون له لایه ک و موسا له گه له نه وه ی ئیسرائیل له لایه کی دیکه وه، ده که ویت.

جا ئه و دیمه نانه ی که زۆر له قورئاندا هه ن سه باره ت به م باسه، زیاتر باسی جیهانی په نهان و غه یبی کردوه، له و دیمه نانه دا ئه وه ی جی

تېبېنىيە لابرېدنى وشەي "قال" وتى - دهلېت "ه له نېوان
 حيواره كاندا، به جورېك له كاتى باسكردنى ديمه نه كانى ئه هلى خراپه و
 شهړ، بووه به نيمچه ياسايه ك كه هه رچى "وتى - دهلېت" لابراره و
 يه كسهر ديمه نه كه نقل كراوه .

سه يري ئهه نمونانه بكه :

۱. ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ
 اِيْمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾﴾ (آل عمران).
۲. ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ
 وَأُذُنَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ
 بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾﴾ (الانفال).
۳. ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُوۡى بِهَا سِيَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ
 وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾ (التوبة).
۴. ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾﴾ اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِي تُنٰلٰى عَلَيْكُمْ
 فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾﴾ قَالُوا رَبَّنَا عَلَبْتَ عَلَيْنَا سَفَوْنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿
 (المؤمنون).
۵. ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صٰلِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 اُولَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يَذْكُرُ فِيهِ مَنْ تَذْكُرُ وَجَاءَكُمْ النَّذِيْرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظٰلِمِيْنَ مِنْ
 نَّصِيْرٍ﴾ (فاطر).

ئەمە جگە لە چەندین حیواری دیکە کە خوینەر خۆی دەتوانی ت
 هاویشیو هکانی لە سوورەتەکانی دیکە قورئاندا ببینی تەو، بەلام ئیمە
 لیڕەدا ئاماژە بە چەند خالێک دەکەین:

۱- خالی سەرەکی کۆکەرەو هە ئەم دیمەنە، بریتییه لەو هە کە
 باس لە دیمەنی غەیبی و جیهانی پەنھان دەکات، کە بە هیچ جۆرێک بە
 هەستەو هەکانی مرقۆف درک ناکرێن، چوارچیو هە زەمان و مەکان
 نایانگرتە خۆ، تەنھا ئیمان و باوەرە ئەم دیمەنە دینە بەر دیدە و
 نمایش، ئەو قورئانە کە سوورە لەسەر هیئانی دیمەنەکانی جیهانەکانی
 دیکە بەدەر لە درکی مرقۆف، چ لە بارە زەمەنەو هە کە دیمەنی پیش
 زەمەن وەک دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی و پاش زەمەن وەک
 دیمەنەکانی دوا پوژی دوا یی دەخاتە پوو، هەر وەها لە بارە شوین،
 کە دیمەنی ئەو شوینانە کە هیشتا زانست پە ی پینە بردوو، وەک
 "عرشی پەروردگار و بەهشت و دوزخ" ... بە چەندین شیواز و
 میکانزمی گونجاو ئەم دیمەنە دەخاتە پوو.

۲- زۆرینە ئەو دیمەنە غەیب، لە بارە بیباوەرەنەو هە و
 کەترینیان لە بارە باوەردارانەو هە، لەبەر ئەو هەشە دەبینن ئەم
 حیوارانە زۆرترین وشەکانی "سەر زەنشکردن و بیدەنگکردن و بەسووک
 سەیرکردن" ی تێدایە ... ئەمە جگە لەبەر هیئانەو هە تاوانەکانیان کە ئەم
 پوژە ی بەسەر هیئان ... بۆ نموونە:

﴿اَكْفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (آل عمران).

﴿ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ٥٠ ﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿ ٥١ ﴾ (الانفال).

﴿ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ٣٥ ﴾ (التوبة).

﴿ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ١٠ ﴾ (الحج).

﴿ أَلَمْ تَكُنْ أَتِنَّا عَلَيْكُمْ فَنَكُتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ١٠٥ ﴾ (المؤمنون).

﴿ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤ ﴾ (السجدة).

﴿ ذُوقُوا فَنَّتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٤ ﴾ (الذاريات)

هه روه ها چه ندين ئايه تي ديكه ش، كه زورينه ي دهسته واژه كانيان به شيوازي "ئيسـتا"، يان "رابردوو"، باسه كانى هيـنراون، وهـك ئاماژه يهـك بو ئه وهـي كه ئهـو پرووداوانه به تهـواويى له پرووداندان، يان به پاستيى پيشـتر پروويانداوه، كه ئاماژهن بو جه خـتـكـردنه وه له پروودانيان، ئهـمه جگه له لابردي وشهـي "وتى - دهـليـت" تا گوـيـگر ههـست بـكات ئهـم وتانه له گهـل ئهـويانه ..

٣- ئهـم ديمهـنانه له بهـرئـه وهـي له بارهـي سهـرپـيـچـيـكاران و گوناـهـكارانه وهـيه، پرپهـتي له دهـسته واژهـي "پهـشيـمانى و ئاه و ناله ههـلـكـيشان و تـكا و پاـرانه وه و ترس و تـوقـين" ... سهـرنجى ئهـم ديمهـنانه بده:

﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ١٢).

﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ (فاطر: ٣٧).

﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ (الدخان: ١٢).

﴿يَلَيِّنِي لَمْ أَوْتِ كُنْيَتَهُ ۖ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابُهُ ۖ ﴿٢٦﴾ يَلَيِّتُهَا كَأَن تِلْقَائِي الْقَاضِيَةَ ۖ ﴿٢٧﴾ مَا

أَغْنَى عَنِّي مَالِيهٖ ۖ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۖ﴾ (الحاقة: ٢٥-٢٩).

﴿يَتَوَلَّنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ (الأنبياء: ٩٧).

﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ (ابراهيم: ٤٤).

﴿رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ (المؤمنون: ١٠٦).

٤- ئەم حيوار و وتووێژانه چەند جوړيكن، بەشيكيان ئه و حيوارانه كە ليكدهره وانی قورئان ده لێن و وتووێژی فریشته كانن له گه له ئه و گونا هكارانه، هه نديكيان و وتووێژی نيوان نيشته جياني دۆزه خ خويانه، يان له نيوان نيشته جياني دۆزه خ و نيشته جياني به هه شت، جا ئه و "ململانی" يانه هوكاريكي گرينگن بو ده وله مه نديكردنی و وتووێژ و حيواره كان و جولاندنی پووداوه كان.

٥- له هه نديك له م و وتووێژانه دا "لابردن - حه ذف" نيشانه يه كي دياره، وه بو چه ندين مه به ست هاتووه، وه ك ئا راسته كردنی و ته له لايه ن قسه كه ره وه بو قسه بو كراوێك و كتوپر گورپینی بو قسه بو كراوێكي ديكه، بو نموونه:

﴿ أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ (۲۲) مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿ ۲۳ ﴾ وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿ ۲۴ ﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿ (الصفات: ۲۲- ۲۵) ... سهره‌تای قسه‌که، ئاراسته‌ی بیباوه‌پان کراوه، پاشان هه‌مان قسه ئاراسته‌ی فریشته‌کان کراوه که تاوانباران ببه‌ن بۆ دۆزه‌خ، پاشان سهرله‌نوی قسه‌که ئاراسته‌ی بیباوه‌پان کراوه‌ته‌وه که له دۆزه‌خدا کۆکراونه‌ته‌وه، له‌نیوان ئه‌م وتووێژانه‌شدا هه‌موو ئه‌و ئاماژانه‌ی که به‌لگه‌ی ئه‌م گۆرانه‌ن، لابراون و حه‌ذف بوون، وه‌ک وشه‌ی "وتی - ده‌لێت" ...

با ئه‌م نمونه‌یه شی‌ی بکه‌ینه‌وه، که یه‌کی‌که له دیالوگه ده‌وله‌مهنده‌کان له واتا و ده‌سته‌واژه‌ی کاریگه‌ردا:

﴿ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴾ (۲۲) وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿ ۲۳ ﴾ أَفَلَا فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿ ۲۴ ﴾ مَتَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿ ۲۵ ﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿ ۲۶ ﴾ ﴿ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿ ۲۷ ﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿ (ق: ۲۲- ۲۸)، واته: (سویند به‌ خوا، به‌پاستی تو له‌م پووداوانه‌ بیئاگا بوویت و گوئی خۆت لی‌خه‌واندبوو، ئیستاش ئیمه‌ په‌رده‌مان له‌سه‌ر چاوه‌کانت لاداوه و چاوه‌کانت تیژن. هه‌روه‌ها فریشته‌ی هاوه‌ل و چاودی‌ری ده‌لێت: هه‌رچی کار و کرده‌وه‌کانی هه‌یه ئه‌وه‌ته‌ لای من تۆمارم کردوون. هه‌رچی بیباوه‌پیکی سه‌رکه‌ش هه‌یه‌ فرپی بده‌نه‌ ناو

دۆزه‌خه‌وه. ئه‌وه‌ی که هه‌میشه به توندیی قه‌ده‌غه‌ی هه‌موو خێر و چاکه‌یه‌کی ده‌کرد، مافی خه‌لکی پێشیل ده‌کرد، خۆی به‌گومان بوو و خه‌لکیشی ده‌خسته‌گومانه‌وه. ئه‌وه‌بوو که هاوه‌ل و شه‌ریکی بۆ خوا به‌ره‌وا ده‌زانی، که‌واته هه‌ردووکتان ئه‌و ئاده‌میه‌یه‌ فری بده‌نه ناو سزای سه‌خته‌وه. هاوه‌ل "قه‌رین" له‌که‌ی ده‌لێت په‌روه‌ردگارا! من له‌خسته‌م نه‌بردوه و سه‌رکه‌شم نه‌کردوه، به‌لکو خۆی له‌نیو گومراپیه‌کی دووردا نقووم بوو بوو. خوا فهرمووی: شه‌ره‌ قسه‌ و ده‌مه‌ده‌می له‌ لای مندا مه‌که‌ن، به‌پراستی من پێشتر هه‌ره‌شه‌ی هاتنی ئه‌م پۆژه‌م خستبووه به‌رچاوتان و پیم راگه‌یانده‌بون).

سه‌ره‌تا پێشکه‌شکردنێکی کورتی دیمه‌نه‌که، دواتر کتوپر ده‌گوازیته‌وه بۆ ئاراسته‌کردنی قسه‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ره‌و لیپرسینه‌وه ده‌بریت: (لقد كنت في غفلة... به‌پراستی تۆ له‌م پووداوانه‌ بێئاگا بوویت و گوێی خۆت لیخه‌واندبوو، ئیستاش ئیمه‌ په‌رده‌مان له‌سه‌ر چاوه‌کانت لاداوه و چاوه‌کانت تیژن)، به‌لام گوێگر هیچ شتێک له‌باره‌ی وه‌لامی ئه‌و که‌سه‌ نابیسیت، وه‌لامی نییه‌، به‌لکو وه‌لام له‌لایه‌ن فریشته‌ی هاوه‌ل و چاودی‌ری "قه‌رین" له‌که‌یه‌وه دیت: (هذا ما لدي عتيد... هه‌رچی کار و کرده‌وه‌کانی هه‌یه‌ ئه‌وه‌ته‌ لای من تۆمارم کردوون)، قسه‌که‌یشی به‌ "وقال" ده‌ستپێده‌کات... پاشان فهرمانی ئیلاهی بی پێشینه‌ دیت: (ألقيا في جهنم... هه‌رچی بێباوه‌رپکی سه‌رکه‌ش هه‌یه‌ فری بده‌نه ناو دۆزه‌خه‌وه)، ئه‌م قسه‌یه‌ش ئاراسته‌ی

که سی قسه بۆکراوی یه کهم نه کراوه، به لکو ئاراسته ی دووان له فریشته کانی دۆزه خ کراوه، تا سزاکه به سهر تاوانکاره که دا جیبه جی بکه ن و هه لیبده نه دۆزه خه وه، پاشان قسه یه که له لایه ن قهرینه که وه دیت، که نازانین بۆچی کردوویه تی، یان وه لامی چیی داوه ته وه، که ده لیت: (ربنا ما أطفیته... په روه ردگار! من له خسته م نه بردووه و سه رکه شم نه کردووه، به لکو خوی له نیو گومراییه کی دووردا نقوم بووبوو)، خوی گه وره وه لامی ئەم قسه یه ده داته وه و ده فه رمویت: (لا تختصموا لدي.. شه ره قسه و ده مه ده می له لای مندا مه که ن)، له کاتیکدا ئیمه گویمان له شه ره قسه و ده مه قاله نه بووه له نیوان تاوانکار و قهرینه که ی، که چی خوی گه وره ده فه رمویت ده مه قاله مه که ن، که واته ده مه قاله یه که بوونی هه یه، وتووێژیکی دیکه بوونی هه یه، به لام شاراو هه یه، ئەم وشه یه ش "ده مه قاله مه که ن" یه کهم تاله ده زووه که دهستی پێوه بگرین تا به وتووێژه که دا بچینه وه، به لکو شوینه وار و په نگدانه وه ی ئەو ده مه قاله یه بدۆزینه وه، یان شتی که له و حیواره شاراو هه یه ئاشکرا بکه ی ن.

ئەم حیواره، به گشتی، چوار لایه نی تیدایه، که ئاماده ن و حزوریان هه یه له و دیمه نه ی که ئیمه ش وه ک گوێگر ئاماده ی تیایدا:

یه کهم: زاتی بالای په روه ردگار، دوور له هه ر شو به اندن و به رجه سته کردن و هاوشیوه بۆدانان.

دوهم: فریشته‌کان که تاوانبار دهبه‌ن بۆ دۆزه‌خ و فه‌رمان جیبه‌جی ده‌که‌ن، له ناویاندا دووان هه‌ن له‌م حیواریه‌دا که "سائق و شهید"ن، که باسیان هاتوو له‌یه‌دا، ئیتر ژماره‌ی ئه‌وانی دیکه نازانین.

سیه‌هم: ئه‌و تاوانباره‌ی که بۆ لێپرسینه‌وه ده‌بریت، که مرقه‌.

چواره‌م: قهرینه‌که، ئه‌و که سایه‌تییه سه‌رسامکه‌ره‌ی که له‌وی بوونی هه‌یه!!.

به‌لام له‌گه‌ل بوونی ئه‌م چوار لایه‌نه، ئیمه‌ی گوێگر ته‌نها گویمان له قسه‌ی په‌روه‌ردگار و ته‌کانیه‌تی، هه‌روه‌ها قسه‌ی قهرینه‌که و وه‌لامه‌که‌ی، پاشتر په‌روه‌ردگار کۆتایی به‌ ده‌مه‌قاله و شه‌ره قسه‌یه‌که ده‌هینیت که له خزمه‌ت ئه‌ودا رووده‌دات.. که‌واته بیگومان ده‌بیت چه‌ند به‌شیکی شاراوه‌ی ئه‌و وتووێژه بوونی هه‌بیت، ده‌بیت به‌لگه‌یه‌کیش ده‌ستبه‌کویت له‌سه‌ر بوونی ئه‌و وتووێژه شاراوه‌یه.

دیقه‌ت بفرمۆن! سه‌ره‌تای قسه‌کان به‌ وته‌یه‌کی په‌روه‌ردگار ده‌ستپێده‌کات، که مرقه تاوانکاره‌که وه‌لامی ناداته‌وه، واته وه‌لامی ئه‌وی تیدا نییه، به‌ دوایدا "وقال قرینه... دیت، ئه‌م "وا" ه که له‌گه‌ل "قال" ه که‌دا هاتوو، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی وته و قسه و حیواریکی دیکه، که به پیتی واوی عه‌تف "واو العطف" و "قال" ه که ته‌واو کراوه و ته‌کمیله کراوه... که پێده‌چیت قسه‌که ئه‌وه‌بیت که کابرای تاوانکار وتبیت: ﴿يَوَلِّكَ هَٰذَا يَوْمَ ٱلَّذِينَ﴾ قوربه‌سه‌رمان ئه‌مه پۆژی لێپرسینه‌وه و پاداشت و سزایه، یان وتبیت: ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾، خواجه!

بینیمان و بیستمان...، یان شتیکی له و شیوهیه که له جیگه ی دیکه ی قورئاندا هاتوو، پاشان قهرینه که ده لیت ئه مه کار و کرده وه کانی هه مووی لای من تۆمارکراوه و ئائه مه یه ..

ئهم دیمه نه شاراوویه، تاکه هۆکاره بۆ هاتنی ئه و "واوه" که له گه ل "قال" له که دا هاتوو و بۆ "قال" له که ش و بۆ ئه و قسه یه ی قهرینه که ش که به بی ئهم قسه یه ی کابرای تاوانکار، ده بیته قسه یه کی بیناوه رۆک له شوینه کهیدا.. پاشان بۆمان ده رده که ویت که وتووێژه که به مشیوه یه یه که ئه و فریشته هاو نشینه ی که سه تاوانکاره که به ئه رکێک راسپێردراوه له ژیا نی دونه یی ئه و کابرایه دا، که بریتییه له نووسین و تۆمارکردنی سه رجه م کار و کرده وه کانی کابرا، جا ئه وه ئیستا کاتی ئه وه یه ئه و قهرینه راپۆرتی خۆی پیشکه ش بکات سه باره ت به ئه نجامی کاره که ی و ئه و کرده وانه ش ده خرینه وه به رده م کابرای تاوانکار و ده کیشری ن و لیپرسی نه وه که ی به وه کۆتایی دیت که بریت بۆ دۆزه خ، به لام کابرا له ویدا که نه ی ده زانی هه موو کار و کرده وه کانی به و وردییه ئه ژمار ده کریت له سه ری، ده سته دکات به تاوانبارکردنی قهرینه که ی، واته فریشته هاو نشینه که ی که کرده وه کانی ئه می تۆمارکردوو، به وه تۆمه تباری ده کات که ئه و ئه م شتانه ی بۆ هه لبه ستوو و ئه م کارانه ئه م نه یکردوو، یاخود خه تای ئه و بووه که ئه م کارانه ی لا جوان کردوو و بۆی رازاندوو ته وه .. له و کاته دا بۆ په تکردنه وه ی ئه و تۆمه ته فریشته هاو نشینه که "قه رین" له که، وه لامی ده داته وه و ده لیت: "ربنا

ما أطفيتہ... خویہ من گومرام نہ کردوہ، بہ لکو ئو خوی لہ
 گومرایہ کی دووردا بووہ "... ئہ مہش وہ لَامِکِی لَوْژِیکانہی ئو
 تومہ تہیہ.. بہ لگہی ئہم وتووِژہ شاراوہ یہش، ئو وہ لَامِی
 پەرہ ردگاری بہرز و بلندہ کہ دیمہ نہ کہی پی کَوَتایی دیت و
 دہمہ قالہ کہش دہ برِیْنِیتہ وہ کہ دہ فہرمویت: "لا تختصموا لدی.... لای
 من دہمہ قالہ مہ کہن".

بہ کارہینانی کاریگہریہ دہنگی و رہنگیہ کان

لہ دیمہ نہ غہییہ کاندا:

لہ ہندیک لہو دیمہ نانہدا کہ باس لہ جیہانی غہیب دہ کہن،
 کاریگہریہ دہنگی و رہنگیہ کان وہ کہ رہستہی بینا کردنی دیمہ نہ کہ،
 بہ کارہینراون. لیرہدا باس لہ دیمہ نیکی وتووِژنی نیوان ئہ ہلی بہ ہشت
 و ئہ ہلی دوزہخ دہ کہین، تا ببینین بہ چ تہ کنیکیکی سہرنجراکیش
 وتووِژ و حیوارہ کان پیشکەش دہ کریں.

دیمہ نہ کہ، وینہی باوہرداران نیشان دہدات کہ بہ ریگاوہن بہرہو
 بہ ہشت، نوور و پووناکیہ کہشیان لہ گہ لیا ندایہ، جا ئہم نوور و
 پووناکیہ (کہ بابہ تی سہرہ کیی ئہم باسہ یہ لیرہدا و یہ کیکہ لہ
 کاریگہریہ رہنگی و بینراوہ کان) پوولی گرنگ دہ بینیت لہم حیوارہدا..
 وتووِژہ کہ بہ پیروزباییہ کی فریشتہ کان دہستپدہ کات لہ باوہرداران،
 کہ سہرہ نجامیان گہ یشتووہ تہ بہ ہشت: ﴿بُشْرُکُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ بَجْرَى مِنْ

تَحْنَاهُ الْأَنْهَرُ خَلْدَيْنَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿ (الحديد: ۱۲)، واته:

(مژده بیت لیتان به هشتانیک که پروباره کان به ژیریاندا ده پون، به هه میسه یی تییدا ده میننه وه، نه وه بردنه وهی گه وره یه) .. هه ر له و پوژده دا دوو پرووه کان - نه که بیباوه پان - نه و نووره ده بینن، تکا له باوه پرداران ده کهن: ﴿ أَنْظَرُونَا نَقِيسَ مِنْ تُورِكُمْ ﴾ (الحديد: ۱۳) واته: (ده ته ماشایه کمان بکه ن با له نووره که ی ئیوه شتیک وه برگین)، ئا لیړه دا ده سټیڅه ریبه کی پیکه نیناوی - نه گهر دروست بیت وا بلین - دروست ده بیت بۆ مامه له کردن له گه ل نه و دوو پرووانه دا به هه مانشیو وهی مامه له کردن خویان که گالته باز و گالته جار بوون، واته به شیوه ی خه له تاندنیان که خویان کار و پیشه یان بووه له دنیادا، له و کاته دا ده نگیکی په نهان و غه یی دپته گوئیان که پیانده لیت: ﴿ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ﴾ (الحديد: ۱۳) واته: (بگه پینه وه نوور ده سټی خوتان بخه) ... نه وانیش باوه پ ده کهن به وهی پیانوتراوه. به وهش ده که ونه ته له که وه و به په له ده گه پینه وه بۆ دواوه، نه و کات له نیوان هه ردوو گرو هه که دا: گرو ی ئیمانداران و گرو ی دوو پرووان، دیواریک داده نریت که ده رگای هه یه، پرووی ناوه وهی که پرو به ئیماندارانه، نوور و په حمه ته، پرووی ده ره وهیشی که پرو به دوو پرووه کانه ئاگر و سزایه. جا هیشتنه وهی نه م ده رگایه - دیقه ت بدهن ده رگا که له ناو دیواره که دا هیلاوه ته وه -، هیشتنه وهی نه و ده رگایه که دوو پرووان له پیه وه

باوہ پداران دہ بینین لہ و دیویہ وہ، بؤ زیاد کردنی سزا و ئہ شکہ نجہ یانہ،
 جا لہ پئی ئہ م دہر گایہ وہ دوو پووان بانگی باوہ پداران دہ کەن: ﴿أَلَمْ نَكُنْ
 مَعَكُمْ﴾، واتہ: (ئہی ئیمہ لہ گەلتان نہ بووین). باوہ پداران دہ لئین: ﴿بَلَىٰ
 وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَتْكُمُ النَّارُ مِنْ مَوَلَاتِكُمْ
 وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾﴾ (الحديد: ۱۴-۱۵) واتہ: (بہ لئ، بہ لام (بہ ہوی
 دوو پووی) ئیوہ خوٲان تووشی بہ لا کرد، وہ چاوہ پوانیتان کرد و
 دپدوئگی و دوو دلٲتان کرد، وہ ئارہ زوو (و خہ یالاتی بی جی) ئیوہی
 فریو دا، تا فہرمانی خودا (لہ بارہی مہرگتان) ہاتہ دی، وہ شہیتانی
 فریودہر لہ بارہی خودا فریوی دان. جا ئہ و پوئ نہ لہ ئیوہ و نہ لہ
 کافران فیدیہ و تاوانہ و ہرناگیرٲت، جیگا و پٲگاتان ئاوری جہ ہہننہ مہ،
 جہ ہہننہ م سہرپہرست و سہرہرتانہ، چہندہ چارہ نووس و ئاکامٲکی
 خراپہ (!).

جا یہ کیکی دیکہ لہ و خالانہی کہ لہم و تووٲژدہا پٲوٲستہ ئاماژہی
 بؤ بکەین، ئہ و ہیہ کہ لہ نیوان (باسکردن و باسنہ کردنی وشہی) وتی -
 دہ لٲت) دا، پلہ یہ کی ناوہندی ہہیہ، کہ برٲتییہ لہ ہٲنانی وشہ کہ،
 بہ لام بہ شیوہی "بکەر نادیار"، واتہ نازانرٲت کی قسہ کہ دہ کات:
 ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ واتہ "قیل"، "وترا"، کی وتی،
 نازانرٲت.. جا قسہ کہر لٲرہدا پەرہردگاری بالا نییہ، لہ بہر ئہ و ہی

وتنه که لیږدهدا بؤ گالته پیکردنه، نه گهرنا کاتیک به و دووړووانه ده وتریت بگه ریښه وه نوور ده ستخوتان بخه، خو هیچ نووریک بوونی نییه، که واته قسه که ر په روه ردگار نییه، په روه ردگار دووره له وتنی شتیکی ناراست "سبحانه و تعالیٰ" .. ناشتوانین قسه که ریک لیږدهدا دیاری بکهین بلین نه وه، نه م قسه یه ی کردووه، به لام نه وه ی که گرنگه نه وه یه، ده نگی که له غه یب و په نهانه وه دیت و نه م که سانه ناراسته ده کات و دووریان ده خاته وه له نووره که ی باوه رداران که نه وان شایسته ی نین، وه به ره و دوزه خ ده یاننیریت.

خالیکی دیکه نه وه یه که نه م خه له تینراوانه، کاتیک پیانده وتریت نه وه نووریکه بچن بؤ لای، به راستی پووناکیه که ده بینن، به لام نه و پووناکیه پووناکی ناگری دوزه خه ..

به مجوره ده بینن که قورئانی پیروز کاریگه رییه بینراوه کانی به کارهیناوه له م دیمه نه غه یی و په نهانه دا.

جا جگه له مه ش، له چه ندین دیمه نی دیکه دا، په روه ردگار گرنگی داوه به خسته پرووی دیمه نه غه یییه کان له ریی به کارهینانی ههسته وهره کان، به تاییه تی ههستی بینن، دیقه تی نه م نایه تانه بدهن:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ (الأنفال: ۵۰).

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ﴾ (السجدة: ۱۲).

﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ (الدخان: ۱۰).

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ (الحديد: ۱۲).

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ شَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ (الإنسان: ۲۰).

﴿وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً﴾ (الجاثية: ۲۸).

هه مووی به "ده بینیت، نه گهر بتبینیایه، سهیر که، نه گهر سهیر بکهیت...." ده ستپیده کات... جا په نابردنه بهر نه هه سستی بینینه بو نه وهیه که نه وهه سته بچولنیریت لای گوینگر نه گهرچی له خه یالدانیشیدا بیت تا وینه یه کی نه و باسه لای خوی بکیشتیت، نه وکات که سه کانی ناو وتوویره که له بهرده میدا دینه قسه به بیئه وهی پیویست به باسکردنی "وتی - ده لیت" بکات...

خالیکی دیکه بو بهرجه سته کردنی دیمه نه په نهان و غه بییه کان، به کارهینانی کردار و فرمان (فیعل) هه کانه به شیوهی رابردوو، که ده لاله ته له سهر دلنیا یی له پوودانی پووداوه کانی ئاینده وهک بلئی پویدا بیت. نه مه جگه له به کارهینانی ئیسمی فاعیل و ئیسمی ئیشاره، که به هه مانشیوه بهرجه سته کردنی پووداوه کانه:

﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (یس: ۶۳)

﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الدخان: ۱۱)

﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾ (ق: ۲۰)

﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذَّبُونَ﴾ (الطور: ۱۴).

یان به کارهینانی فیعلی بکه نادیار، یان هر لابرندی وشه ی "وتی - ده لیت"، هه موو ئه مانه هاوکاری ئه وه ده کهن که دیمه نه که ی جیهانی په نهان "غیب" بخه نه بهرچاومان و بهرجهسته ببن، هر ئه مانه شه که هینده دیمه نه که کاریگر ده کهن که گوینگر کاتیك دیمه نه کان ده خوینیتته وه موچرکه به جهسته یدا دیت، وهك ئه وه ی به سهر "جوبه یری کوپی موتعیم" دا هات کاتیك گوپی له پیغه مبه ر بوو (دروود ی خوای لیبت) ئایه تی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْفٌ ۖ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۚ ی به سهر دا خوینده وه، گیانی که وته له رزین و مسولمان بوو. یان "عوتبه ی کوپی ره بیعه" کاتیك سهروه رمان سه ره تای سووره تی "فصلت" ی بو خوینده وه، خو ی خست به زه ویدا له کاریگره یی دیمه نه کان له سهری.

یه کیک دیکه له هوکاره کانی بهرجهسته کردنی دیمه نه په نهانه کان، بریتیه له وه سفکردنی دیمه نه که، واته: به کارهینانی ته کنیکی "وه سف"، جا با پیکه وه دیکه تی ئه م دیمه نه بدهین که هه رگیز مروفتا ئیستا ئه م دیمه نه په نهانه ی نه بینیه، به لام دیکه ت بدن چۆن له چهند وشه یه کی که مدا دیمه نه که له بهرچاوی گوینگر دا بهرجهسته ده کات.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (الأنعام: ۹۳) واته: (خو ئه گه ر ئه وسته مکارانه ببینیت چۆن له ئیش و ئازاری سه ره مه رگدان و

فریشته کانش دهستیان کردووه ته وه: ئاده ی گیانتان بدهن به دهسته وه و ده ی پۆحتان ده رکهن). له م ئایه ته دا - یان به شیک له ئایه تیك - هه موو ئه و پر هگه زانه ی تیایه که یارمه تیدهرن بۆ زیندوو کردنه وه ی دیمه نیکی نه بینراو، که پیشتر نه بووه، سهیری ئاراسته کردنی ههسته کان و داواکردنی کارپیکردنی بکه له بر گه ی "ولو تری" "نه گهر ببینیت"، که چه ندیک ته شویقی تیدا به دی ده کریت، پاشان وه سفیکی زۆر کورت بۆ ئه و سته مکارانه ده بینین له سی وشه دا: "فی غمرات الموت" "په له قاژه ی سه ره مه رگ"، پاشان وه سفیکی زۆر کورتتری فریشته کان ﴿بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ "دهستیان کردووه ته وه" تا بینین چی ده که ن له سته مکاران له پوو ی لیکۆلینه وه له گه لیاندا به سه رزه نشتکردن و گالته پیکردنیان، هه روه ها ئاماژه کردن به سزادانیان له پئی "غمرات الموت" یان له پئی ده سته کردنه وه ی فریشته کان لییان.. به مه ش هه موو پر هگه زه کانی دیمه نه که به رجه سته ده بن له به رده م گو یگردا و گو یگریش ئاماده ده بییت بۆ بیستنی قسه ی فریشته کان به رانه به سته مکاره کان به بیئه وه ی پیویست به هیانی وشه ی "وتیان - قالوا" بکات، به لکو راسته وخۆ دیمه نه که ئاماده کاری بۆ قسه که ده کات به بی ده سته وردانی گیرپه ره وه "راوی".. به لکو نه گهر وشه که باس بکریت و دیمه نه که وایلی بییت: فریشته کان دهستیان کردووه ته وه و وتیان پۆحتان ده ربکه ن، ئه وا ده بیته هوی

دوورخستنه وهی دیمه نه که و گه وره ترین هوکاری وینا کردنی دیمه نه که،
له کیس ده دریت...

دیمه نیکی ناوازه:

جا له باسی وه سفدا، قورئان پلهی بالای ههیه، دیقته بدهن:
وه سفی دۆزه خ دهکات به هه موو ورده کارییه کانیه وه: ئاگره کهی،
گه رمیه کهی، پزیسکه کهی، هالاوه کهی، دره خته کهی، پرووه که کهی،
خۆراکه کهی، خواردنه وه کهی، کاریگه ریه کهی له سه ر پیستی مروڤ و
جهسته و دهروونیان...

هه روه ها وه سفی به هه شت دهکات به هه موو ورده کارییه کانیه وه:
سایه و سیبهری، دار و دره ختی، گه لا و گولای، میوه و خواردن و
خواردنه وهی، پرووباره کانی، قه نه فه و کۆشک و ته لاره کانی، پشتی و
سه رین و دانیشتوووه کانی، خوشی و خوشگوزه رانییه کانی.

پاشان به دوایدا وه سفیکی گه ردوون و ناوازه ییه کانی، له کۆتاییشدا
دیمه نیکی کۆتایی جوان و ناوازه ی په روه ردگاری به رز و بلند که له سه ر
عه رشى بالا ئیستیوای کردوو، له ده وری عه رشیش فریشته کان
کۆبوونه ته وه، دیمه نه که گیان و دل و پۆحی گوێگر که مه ندکیش دهکات
و له گه ل جیهانی مه له کوتدا ده که ویته سوپاس و ستایشیک که عه قل و
ژییری پهی پینابات ته نها به م وه سفه ناوازه یه نه بیّت، دیقته
بفه رموون:

﴿ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (الزمر: ۷۵). واته: (فریشته‌کان ده‌بینیت ده‌وری عه‌رشیان داوه و سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحات و سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگارن، حق و دادوهریی له نیوان هه‌مواندا جیبه‌جیکرا، و ترا: سوپاس بو خوا، په‌روه‌ردگاری جیهانیان).

ئهم دیمه‌نه فره‌جوان و ناوازه و پر له وه‌سغه، ته‌نها یه‌ک پرسته‌ی تیدا به‌کارهاتووه که قسه‌که‌ریکی نادیار ده‌یلئت: (و ترا: سوپاس بو خوا، په‌روه‌ردگاری جیهانیان)، کی وتی؟ نازانریت، له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌و که‌سه بیئت که پاسپیردراوه به‌ئه‌نجامدانی ئه‌و جوړه لیدوان و کومینته له ناو دیمه‌نه غه‌یبیه‌کاندا، له‌به‌رئه‌وه‌یشه فیعله‌که به‌بکه‌ر نادیار باسکراوه، که پله‌یه‌که له نیوان "باسکردن و لابردن" ی وشه‌ی "وتی - ده‌لئت: قال - یقول".

جگه له لابردنی وشه‌ی "قال - یقول"، هه‌ندی‌کجار بابه‌ته و تراوه‌که لابراوه، یان "به‌شیک" له بابه‌ته و تراوه‌که لابراوه، سه‌یری ئهم دیمه‌نه بکه‌: ﴿ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا لِمَعْشَرِ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بَعْضًا وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ ﴾ (الأنعام: ۱۲۸) واته: (پوژیک دیت خوا هه‌موویان کۆده‌کاته‌وه: ئه‌ی ده‌سته‌ی په‌رییه‌کان، به‌راستی ئیوه زور که‌ستان له ئینسانه‌کان گومرا کرد. له‌ولاشه‌وه گو‌یله‌مشته‌کانیان له خه‌لک ده‌لین

په‌روه‌ردگار هه‌ندی‌کمان سوودمان له هه‌ندی‌کمان وه‌رگرت، ئیستاش
 ئه‌وه‌ته‌ گه‌یشتووینه‌ته‌ ئه‌وکات و ساته‌ی تو‌ بو‌ت دیاری‌کردووین،
 خوایش فه‌رمووی: ئاگر، جی‌گه‌تانه‌). جا کاتی‌ک ورد ده‌بینه‌وه‌ له‌م
 دیمه‌نه‌، ده‌بینین وته‌که‌ی په‌روه‌ردگار ئاراسته‌ی "په‌رییه‌کان - جن"
 کراوه‌، به‌لام وه‌لامی دواتر له‌ لایه‌ن "مرو‌ف - ئینس" وه‌ دراوه‌ته‌وه‌،
 به‌لام وه‌لامه‌که‌ به‌ "وَقَالَ" ده‌ستی‌ده‌کات، دیقه‌تی "وا" ه‌که‌ پاشان
 "قال" بده‌ن، ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌شی‌ک له‌ وتووێژه‌که‌ له‌
 نیوان وته‌که‌ی په‌روه‌ردگار و وه‌لامه‌که‌ی مرو‌ف: ئینس لابراره‌، به‌لام کام
 به‌ش؟ جا یان به‌شی‌که‌ له‌ وته‌که‌ی په‌روه‌ردگار، یان به‌شی‌که‌ له‌
 وه‌لامه‌که‌، یان به‌شی‌که‌ له‌ وتووێژه‌که‌ به‌ ته‌واوی که‌ وته‌یه‌ک و
 وه‌لامی‌کی دیکه‌ی تیدا وتراوه‌، چونکه‌ وته‌که‌ ئاراسته‌ی په‌رییه‌کان
 کراوه‌، ئایا وه‌لامه‌که‌ یان کوا؟ وه‌لامه‌که‌ش که‌ باسکراوه‌ وه‌لامی
 مرو‌فه‌کانه‌، ئه‌ی کوا پرسیاره‌که‌ که‌ ئاراسته‌یان کراوه‌؟ که‌واته‌
 وتووێژه‌که‌ ئیمه‌ وا تیده‌گه‌ین به‌مشو‌یه‌یه‌: "ئه‌ی ده‌سته‌ی
 په‌رییه‌کان، به‌راستی ئیوه‌ زۆر که‌ستان له‌ ئینسانه‌کان گومرا کرد.
 په‌رییه‌کان وه‌لامیان دایه‌وه‌ و وتیان: په‌روه‌ردگارا! ئیمه‌ یارمه‌تی
 ئینسانه‌کانمان دا و هه‌رچییه‌کیان ده‌ویست بۆمان جوان کردن و ئیمه‌
 زۆرمان لینه‌کردن له‌ هیچ شتی‌ک.

پاشان په روه ردگار فهرمووی: ئه ی دهسته ی مروّقه کان، ئیوه سوودتان له پهرییه کان وهرگرت له کاتیکدا من هوْشیارییم دابوونی له وان، که ئه وان دوزمنتان.

له وه لّامدا گوئله مشته کانیاں له خه لک وتیان په روه ردگارا هه ندیکمان سوودمان له هه ندیکمان وهرگرت، ئیستاش ئه وه ته گه یشتووینه ته ئه و کات و ساته ی تو بۆت دیاریکردوین. به لّام بۆچی ئه م حه زفه کراوه؟ له بهرئه وه کراوه تا دیمه نه کان چر بکړینه وه و باز بدریت به سره پروداوه کاندا و پروداو بجوولینریت بۆ گه یشتنه مه به سته که ی، له گه ل درککردن به شته لابراره که له پړی ژیری و عه قلّه وه .. به وه ش گوئگر هه میسه له باریکی هوْشیار و چاوکراوه دا ده مینیته وه و هیچی له ده ست دهرناچیت ... یه کیکی دیکه له تایبه تمه ندیه کانی دیمه نه غه یبیه کان، بریتیه له به کارهینانی شیوازی پرسیارکردن "ئوسلوبی ئیستیفهام" بۆ سه رزه نشتکردنی بیباوه ران .. وه ک ئه م نمونانه:

﴿ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴾ (آل عمران: ۱۰۶).

﴿ أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴾ (المؤمنون: ۱۰۵).

﴿ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ﴾ (الأنعام: ۳۰)، (الأحقاف: ۳۴).

﴿ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴾ (ابراهيم: ۴۴).

﴿ أَوَلَمْ نُنَعِمْكُمْ مَّا يَدْكُرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ﴾ (فاطر: ۳۷).

هه روه ها چه ندین ئایه تی دیکه ش ..

کۆتایی

خوینەری بەرپۆز! لە کۆتایی ئەم کتێبەدا دەمەویت دوو راستیی
گرنگ ئاماژە پێیکەم:

۱- پاش خویندەنەوهی ئەم کتێبە و وردبوونەوه لە ناوازهیی چیرۆکە
قورئانییەکان، بۆمان دەردەکەویت چیرۆک لە قورئاندا بەسەرھاتی
ئەفسانەیی نییە، هەوال و خەبەری میلەت و گەلانی پیشوو نییە،
تەنھا ئامۆژگاریی و پەند وەرگرتن نییە، بەلکو لەگەڵ ئەوەدا کە باسی
گەلانی پیشوو دەکات و پەند و ئامۆژگاریی لێوەردەگرین، ھاوتەریب
بەو: چیرۆکە قورئانییەکان پەرگەزێکی ھونەریی ئەدەبیین، کە
ھونەریکی ئاسمانی کیشاویەتی و سەرقاflەیی ئەو ھونەرانی چیرۆکە
کە ئیستا ھەن، پەیوەندییەکی بەھێز ھەیە لە نێوان بنیاتی شیواز
(ئوسلوب) و بنیاتی ھونەری و بنیاتی بابەتەو لە چیرۆکە
قورئانییەکاندا، کە ھەمووی پێکەوێت بە ھێژدا یەکدەگر
و دەبن بەیەک و چیرۆکی بنیاتبەھێژمان پیشکەش دەکەن، کە ھەموو
بەشەکانی بەیەکەوێت بەستراون کە زیادەتی تیا دا نابینرێت و ھیچیشی
کەم نییە... کەواتە دەتوانین ناوی بنیین: ئەدەب و ویژەیی قورئان
(الأدب القرآني)...

۲- سه بارهت به ئاماده کردنی ئه م کتێبه، که وهك له پێشهکییه که دا
 ئاماژه مان بۆ کرد، دووباره ی ده کهینه وه که ئه م کتێبه زیاتر بیرۆکه
 سه رهکییه که و نمونه کانی له کتێبه عه ره بییه که وه رگیراوه و به وردیی
 و وشه به وشه نه مان کردووه به کوردی، ئه وه ش له بهر تایبه ته ندیی ئه و
 کتێبه که زیاتر کتێبیکی ئه کادیمی ئاسته رزه و ئیمه زیاتر کارمان
 کردووه ناوازه یی چیرۆکه قورئانییه کان له پرسی ئه و نمونه وه
 بکهینه روو که باس مان کردووه ..

له کۆتاییدا ده لێین: خواجه پاداشتی نووسه ری کتێبه که بده ره وه به
 چاکه و ئه م کاره بچووکه ش له ئیمه قبول بکه رموو، له پۆژی هه شر و
 لێپرسی نه وه دا، من ئه م کتێبه له گه ل خۆم دینم و ده لیم په ره ردگارم!
 ئه مه م پیکرا بۆ خزمه تی قورئان و کتێبه که ت بیکه م، لیموه رگره و
 قبولی بکه رموو....

ئاماده کار

فه ره یدون ئه حمه د

مانگی چواری ۲۰۱۷